

60. GODINA VJESNIKA U SLUŽBI MALOG ISUSA

1956. - 2016.

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 1./381. Zagreb, ožujak 2016. Godina – LXI.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Odgovara: s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Petra Marjanović, s. M. Kristina Adžamić

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisak: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovane i drage sestre!

Vjesnik „U Službi Malog Isusa“ obilježava svoju 60. godišnjicu. Tijekom proteklih godina bio je tihi glas života i djelovanja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Cilj njegovog izdanja bio je povezivanje sestara iz domovine s prvim sestrama koje su otišle služiti izvan njezinih granica. Upravo, mnoge ispisane stranice kroz 60. godina svjedoče o ostvarenju tog cilja.

Iščitavajući već davno požutjele stranice Družbinih vjesnika, svaki čitatelj ostat će zadivljen njegovim sadržajem, porukama i informacijama koje su ispisane u malim brošurama. U njima nam se krije divno bogatstvo povijesti Družbe i apostolata, a ispisale su ju životom i riječju naše pokojne sestre koje su poznavale oca Utemeljitelja i koje su utkale svoje živote u početke naše Družbe, u Družbino djelovanje i širenje. Zahvalne smo Gospodinu za sve što su nam kroz proteklih 60. godina naše sestre i drugi suradnici posredstvom Družbinog vjesnika ostavili u baštinu, jer u njoj danas iščitavamo Božji nailazak, djelovanje, putovanje, vodstvo i trag.

Želja nam je da Družbin vjesnik i u vremenu suvremenih dostignuća komunikacije sačuva svoj prvotni cilj. Neka nas i dalje povezuje u svojim čežnjama za blizinom i željama za suradnjom. Neka ostane i dalje tih glas i svjedočanstvo našeg današnjeg poslanja u Crkvi. Njegove stranice obogatimo darovanom riječju vlastitih iskustava i poslanja u službi Maloga Isusa. U Svelj godini milosrđa neka nam govore o nezasluženom primljenom milosrđu Očevu, o divnim duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa koja su svojim služenjem svjedočili mnogi koji odoše pred nama.

Vama drage sestre koje šaljete svoje priloge za Družbin vjesnik ovim putem zahvaljujemo na darovanom vremenu i iskrenoj suradnji. Pozivamo vas i sve sestre u Družbi, na poseban način naše mlade sestre, da nam šaljete svoje priloge, te na taj način novim naraštajima ostavimo trag sadašnjeg vremena, a danas obradujemo naše sestre novim brojem Družbinog vjesnika kojeg rado iščekuju.

Svima vama dragi čitatelji našeg novog broja Vjesnika želimo Sretan Uskrs.

Uredništvo

RIJEČ CRKVE

Poruka pape Franje za 53. svjetski dan molitve za duhovna zvanja

Crkva - majka zvanjâ

Draga braćo i sestre!

Kako bih želio da tijekom ovog izvanrednog Jubileja milosrđa svi kršćeni dožive radost pripadnosti Crkvi i otkriju da se kršćanski poziv, baš kao i svako pojedino zvanje, rađa u krilu Božjeg naroda i dar je Božjeg milosrđa! Crkva je dom milosti, a to je "tlo" gdje zvanje niče, raste i donosi plod. Iz tog razloga pozivam sve vas da, o 53. Svjetskom danu molitve za duhovna zvanja, razmišljate o apostolskom zajedništvu i zahvaljujete za ulogu zajednice na putu zvanja svakog pojedinca. U buli najave izvanrednog Jubileju milosrđa podsjetio sam na ono što je Beda Časni rekao o pozivu svetog Mateja: "Miserando atque eligendo" (Misericordiae vultus 8). Gospodinovo milosrdno djelovanje oprašta naše grijeha i otvara nas novom životu koji se konkretizira u pozivu na nasljedovanje i poslanje. Svako zvanje u Crkvi ima svoj izvor u Isusovu samilosnom pogledu. Obraćanje i poziv su dva lica iste medalje i ostaju trajno uzajamno povezani kroz cijeli život učenika misionara. Blaženi Pavao VI. u svojoj apostolskoj pobudnici Evangelii nuntiandi opisao je različite korake u procesu evangelizacije. Jedan od tih koraka je

pripadnost kršćanskoj zajednici (usp. br. 23), onoj zajednici od koje smo mi sami primili svjedočanstvo vjere i jasan navještaj Gospodinova milosrđa. Ta pritjelovljenost kršćanskoj zajednici obuhvaća u sebi cjelokupno bogatstvo crkvenog života, osobito sakramente. Doista, Crkva nije samo mjesto u koje vjerujemo, već je to također predmet naše vjere; zbog toga u Vjerovanju molimo: "Vjerujem u Crkvu".

Božji se poziv zbiva posredstvom zajednice. Bog nas poziva da postanemo dijelom Crkve i, nakon što postignemo određeni stupanj zrelosti u njoj, on nam daje točno određeni poziv. Zvanje je put kojim se kroči zajedno s braćom i sestrama koje nam je Gospodin dao: to je poziv koji odiše zajedništvom. Crkvena dinamika poziva je protulijek ravnodušnosti i individualizmu. Ona uspostavlja zajedništvo u kojem je ravnodušnost pobijedena ljubavlju, jer zahtijeva da izađemo iz sebe samih i stavimo svoj život u službu Božjeg nauma, prigrlljujući povijesne okolnosti njegova svetog naroda. Na ovaj Dan posvećen molitvi za duhovna zvanja, potičem sve vjernike da preuzmu svoj dio odgovornosti u pogledu brige i razlučivanja zvanjâ. Kad su apostoli tražili nekoga da zauzme mjesto Jude Iškariotskog, sveti Petar je okupio stotinu i dvadeset braće (usp. Dj 1, 15); a kod izbora sedmorice đakona okupila se skupina učenika (usp. 6, 2). Sveti Pavao je dao Titu točno određene kriterije za izbor prezbitera (usp. Tit 1, 5-9). I dan-danas kršćanska zajednica je uvijek prisutna u razlučivanju zvanja, u njihovoj izgradnji i njihovoj ustrajnosti (usp. Apost. pobud. Evangelii gaudium, 107). Zvanja se rađaju u Crkvi. Od prvog trenutka kada se zvanje javi, nužno je imati odgovarajući "osjećaj" za Crkvu. Nitko nije pozvan isključivo za određeni kraj, za neku skupinu ili crkveni pokret, već za Crkvu i za svijet. "Jasni znak autentičnosti neke karizme njezina je crkvenost, njezina sposobnost da se skladno uklopi u život svetoga Božjeg naroda za dobro svijetu" (isto, 130). Odgovarajući na Božji poziv, mladi čovjek osjeća kako se širi njegov crkveni obzor, pred očima mu se otvara mnogolikost karizmi i kadar je poduzeti objektivnije razlučivanje. Zajednica, na taj način, postaje kuća i obitelj gdje se zvanje rađa. Kandidati sa zahvalnošću promatraju to posredovanje zajednice kao nezaobilazni element za svoju budućnost. Uči poznavati i ljubiti braću i sestre koji slijede put različit od njihova; a te veze jačaju u svima zajedništvo.

Zvanja rastu u Crkvi. Tijekom izgradnje kandidati za različita zvanja trebaju sve bolje upoznavati crkvenu zajednicu, nadilazeći ograničene poglede koje svi na početku imamo. U tu je svrhu korisno poduzeti neko apostolsko iskustvo zajedno s ostalim članovima zajednice, kao na primjer: u društvu dobrog vjeroučitelja naviještati kršćansku poruku; iskusiti evangelizaciju periferije zajedno s nekom od redovničkih zajednica; otkriti blago kontemplacije kroz iskustvo života u klauzuri; bolje upoznati misiju ad gentes u kontak-

tu s misionarima; s dijecezanskim svećenicima produbiti iskustvo pastoralna u župama i biskupijama. Za one koji su već u izgradnji, crkvena zajednica ostaje uvijek temeljno odgojno okruženje, prema kojem se osjeća zahvalnost.

Crkva podupire zvanja. Nakon konačnog opredjeljenja, naš put zvanja u Crkvi ne završava, već se nastavlja u našoj spremnosti na služenje, u našoj ustrajnosti i trajnoj izgradnji. Onaj tko je posvetio svoj život Gospodinu spreman je služiti Crkvi gdje god je to potrebno. Misija Pavla i Barnabe je dobar primjer te spremnosti služiti Crkvi. Poslani od Duha Svetoga i antiohijske zajednice u misiju (usp. Dj 13, 1-4), vratili su se toj istoj zajednici i ispriopovjedili što je Gospodin učinio po njima (usp. Dj 14, 27). Misionare prati i podupire kršćanska zajednica, koja uvijek ostaje ključna referentna točka, kao vidljiva domovina koja pruža sigurnost onima koji su na putu prema vječnome životu. Među pastoralnim djelatnicima posebnu važnost imaju svećenici. Po njihovoj se službi uprisutnjuje Isusova riječ, koji je rekao: "ja sam vrata ovcama [...] Ja sam pastir dobar" (Iv 10, 7.11). Pastoral zvanjâ je temeljni dio njihove pastoralne službe. Svećenici prate one koji traže svoje zvanje, kao i one koji su već posvetili život služenju Bogu i zajednici. Svi su vjernici pozvani postati svjesni crkvenog dinamizma zvanjâ, kako bi vjernička zajednica mogla postati, po primjeru Blažene Djevice Marije, nalik majčinu krilu koje prihvaća dar Duha Svetoga (usp. Lk 1, 35-38). Majčinstvo se Crkve očituje u ustrajnoj molitvi za zvanja i odgojnom radu i praćenju svih onih koji osjećaju Božji poziv. Crkva to majčinstvo izražava također pažljivim odabirom kandidatâ za svećeničku službu i posvećeni život. Konačno, Crkva je majka zvanjâ stalnom potporom onih koji su posvetili svoje živote služenju drugima. Molimo Gospodina da svima onima koji su na putu zvanja podari duboki osjećaj pripadnosti Crkvi te da Duh Sveti u pastirima i svim vjernicima osnaži duh zajedništva, razlučivanja i duhovnog očinstva i majčinstva.

Milosrdni Oče, koji si dao svoga Sina za naše spasenje i trajno nas podupireš darovima svoga Duhom, daj nam žive, gorljive i radosne kršćanske zajednice, koje su izvori bratskoga života i koje kod mladih bude želja da se posvete Tebi i djelu evangelizacije. Podupri te zajednice u njihovu nastojanju da ponude odgovarajuću katehezu zvanja i putove posebnog posvećenja. Udijeli mudrost potrebnu za razlučivanje zvanja, tako da u svemu sja veličina tvoje milosrdne ljubavi. Neka Marija, Isusova Majka i odgojiteljica, zagovara za svaku kršćansku zajednicu, da, postavši plodnom po Duhu Svetom, bude izvor pravih zvanja u službi svetoga Božjeg naroda.

Iz Vatikana, 29. studenoga 2015. Prva nedjelja došašća

Franciscus

KORIZMENA PORUKA VRHOVNE GLAVARICE

Poštovane sestre provincijalke, drage sestre, sestre novakinje, postulantice i kandidatice!

Milosno vrijeme korizme koje Crkva intenzivno živi kroz 40 dana govori nam o Očevoj ljubavi koja je dosegla svoj vrhunac u Sinu Božjemu raspetom na križu. Razmatrajući o Kristovoj ljubavi koju je bez uzmicanja darovao za nas i naše spasenje, osjećamo se sve više potrebnima prignuti vlastita koljena, priznati se grješnima i skrušenim srcem moliti: „Gospodine, po prevelikoj svojoj ljubavi, budi milosrdan meni i cijelome svijetu!“ Vjerujem kako će ovaj vapaj Sinu Božjemu - raspetomu na križu, posebno odjekivat i s naših usana u korizmi i u Svetoj godini milosrđa. Neka bude i naša svakodnevna molitva zadovoljštine za vlastite propuste i grijeha. Izgovarajmo ga u poniznosti i prosimo od Oca nebeskoga milosrđe za vlastito spasenje i spasenja cijeloga svijeta.

U svojoj korizmenoj poruci papa Franjo ističe da se Bog po utjelovljenome Sinu Isusu Kristu uvijek pokazuje bogat milosrđem i da je spreman u svakoj prilici izliti na svoj narod nježnost i suosjećanje, izliti svoje beskrajno milosrđe. „U Isusu raspetom Bog ide tako daleko da želi doći do grešnika bez

obzira koliko se ovaj od njega udaljio, upravo tamo gdje se izgubio i udaljio od njega. I to čini u nadi da će moći tako konačno raznježiti otvrdnulo srce.“

Svjesne smo kako smo svojim padovima i grijesima mnogo puta ranile Božje Srce a u sakramentu pomirenja bezbroj puta doživjele Božje milosrđe. Toliko smo puta odlučile i obećale pred Bogom, „ne grijешiti više“. Nažalost, brzo odstupimo od te svoje „čvrste odluke“ i tako povrijedimo Oca nebeskoga i svoje bližnje. Ono što je spasonosno za nas, jest upravo Božje milosrđe. Bog nama ne broji naše „prijevare“, On dolazi k nama, bez obzira koliko smo ga puta iznevjerile i udaljile se od Njega. On želi svojim milosrđem, srce svoje zaručnice - Služavke Maloga Isusa dotaknuti, privući k sebi, oprati ga u svom milosrđu i osposobiti za ponovni odnos s Njim u ljubavi, dobroti, nježnosti i milosrđu.

U dubokoj zahvalnosti Ocu nebeskomu koji nas po svome milosrđu čini sposobnima uočiti vlastite propuste i grijehе, čija nas ljubav uvijek iznova privlači k sebi, otvorimo se u ovoj korizmi djelovanju Duha Svetoga, oslušujmo poruku Božje Riječi koja nam se svaki dan naviješta na svetoj Misi. Pripravimo put u vlastitom srcu, u svojoj duši, da nas Bog u svom milosrđu dotakne, jer ćemo samo novim iskustvom milosrđa primljenom od Oca nebeskoga moći prepoznati milosrdne Božje zahvate i u svojoj sestri, i u svakom bližnjemu kojeg susretneмо na vlastitom putu. Upravo, preobražaj vlastita srca kroz iskustvo Božjeg milosrđa je i samo središte korizme, zato nemojmo izgubiti to dragocjeno vrijeme i vlastito srce učiniti sličnim Srcu svoga Zaručnika Isusa Krista.

Nadalje, Papa u svojoj korizmenoj poruci kaže da Očevo milosrđe preobražava čovjekovo srce, daje mu iskustiti vjernu ljubav i tako ga osposobljava da i on sam bude milosrdan. Potiče na ljubav prema bližnjemu i oživljavanje „Duhovnih i tjelesnih djela milosrđa“. Ona nas podsjećaju, da se naša vjera izražava u konkretnim i svakodnevnim djelima kojima je cilj pomoći našem bližnjemu u tijelu i u duhu: hrani ti ga, odjenuti, utješiti, odgojiti. Zato sam, ističe Sveti Otac, izrazio želju „da kršćanski narod, tijekom Jubileja, razmišlja o tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa. Na taj će se način probuditi naša svijest, koja je previše često uspavana pred dramom siromaštva, koja nas čini ravnodušnima prema sudbini siromašnih pred kojima zatvaramo svoja vrata.“

Vjerujem, kako ove poruke i poticaji pape Franje, darovane nam u korizmi *Svete godine milosrđa*, dotiču svaku od nas i ne ostavljaju nas ravnodušnima.

Doista, potrebno je u ovom milosnom vremenu zastati na trenutak, oslušnuti Božji glas, te u mnoštvu siromaha koji žive i prolaze pokraj nas, te bez

velikih opravdanja i isprika uputiti se činiti djela milosrđa i svjedočiti svima Očevu milosrdnu ljubav.

Na ovaj „izvanredni“ iskorak u vršenju djela milosrđa, pozvao nas je sam Sveti Otac o slavlju 125. obljetnice utemeljenja Družbe. U primljenoj čestitci preko kardinala Pietra Parolinija poručuje nam papa Franjo: „Po primjeru vašega Utemeljitelja, časnoga sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, hrabro prenosite ljubav Krista Gospodina onima koji su vaše majčinske nježnosti i pažnje najpotrebniji, te se možda nalaze odbačeni na periferiji svijeta. Budite svjedokinje zajedništva, odvažite se biti prisutnima čak i ondje gdje postoje razlike i napetosti, budite vidljivi znak prisutnosti Duha Svetoga koji ulijeva u srca žarku želju, da svi budemo jedno. Samo ćete tako, spominjući se s ponosom dične prošlosti, osigurati opstojnost vaše Družbe i u budućnosti.“

Nemojmo ostati ravnodušne na ovu poruku i ovaj zadatak. Razmišljajmo posebno u ovoj korizmi što nam je činiti kako bi ove riječi bile djelotvorne? Zapitajmo se: Koji su to iskoraci koje bi danas naša Družba trebala napraviti kako bi odgovorila potrebama ovoga vremena? Kako u *Svetoj godini milosrđa* autentično slijediti Krista i njegova vjernog slugu nadbiskupa Stadlera?

Dok, u ovom vremenu korizme budemo usmjerene na svoje obraćenje, izlaske iz vlastite otuđenosti, činjenja djela milosrđa svojim bližnjima, molimo Oca nebeskoga i oca Utemeljitelja da nam daruju **dar hrabrosti** za nove iskorake služenja koji se otvaraju našoj Družbi u domovini Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, a i izvan njezinih granica.

Vama poštovane sestre provincijalke, drage sestre, sestre novakinje, postulante i kandidatice, s ovim razmišljanjem i molbom želim plodno sveto vrijeme pripreme na proslavu Kristova Uskrsnuća i blagoslovljeno Svetu godinu milosrđa.

Ostajem ujedinjena s vama u molitvi, vaša u Malom Isusu i Mariji

Korizma, 2016.

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

USKRSNA ČESTITKA VRHOVNE GLAVARICE I PROVINCIJSKIH GLAVARICA

Prepoznaše ga u lomljenu kruha (usp. Lk 24, 35)

Poštovane sestre provincijalke, drage sestre!

Drage sestre novakinje, postulantice i kandidatice!

Bliži nam se svetkovina Kristova uskrsnuća. Korizmeni hod s trpećim Isusom uvodi nas u najveće otajstvo naše svete vjere. Bez Njega, naš svakodnevni hod kroz život bio bi beznačajan i neosmišljen. Kako li velikog nam dara kojeg smo primile od Trpećeg Krista. Zahvalimo

mu od sveg srca za dar vlastitog otkupljenja, jer nas je On otkupio neprocjenjivom cijenom.

U danima Vazmenog trodnevlja približimo se još bliže našem Otkupitelju. Razmatrajmo njegovu svetu muku i smrt i u tom sjedinjenju s Njim uđimo u Vazmeno slavlje.

Uskrsлом Gospodinu povjerimo sve naše potrebe duše i tijela, sva naša nastojanja oko svetoga i kreposnoga života. Molimo da u nama uskrisi sve boli i trpljenja. Neka nas naši križni putovi u kojima se sve više suobličujemo s trpećim Kristom učine dostojnima Njegove otkupiteljske snage i ljubavi.

Podimo k Uskrsłomu Gospodinu u naše kapelice, u naše crkve, pred svetohraništa. Tamo nas čeka. Odazovimo se Njegovom blagom pozivu koji nam upravlja iz dana u dan: „Blago onima koji su pozvani na gozbu Jaganjčevu.“ Poput ožalošćenih učenika koji su se uputili u Emaus, prepoznajmo Uskrsloga u lomljenju kruha. Radost susreta s Njim donesimo svima koji ga u ovom vremenu neće prepoznati kao Uskrsloga.

Drage sestre provincijalke, drage sestre, sestre novakinje, postulanti-ce i kandidatice, s ovim mislima, u svoje osobno ime i u ime sestara iz Vrhovne uprave Družbe, želim svakoj od vas radosni susret s Uskrslim Gospodinom i blagoslovljen navještaj Njegove radosne poruke: „Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode.“

Ostajem u duhovnom zajedništvu sa svakom od vas, za vas moli i preporuča se u molitve, vaša u Isusu i Mariji

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

Uskrs, 2016.

Čestitka provincijske glavarice Splitske provincije

Drage sestre!

Jubilej milosrđa i blagdan Uskrsa je prigoda da dublje uđemo u dubinu otajstva Božje dobrote i ljubavi.

Polazeći od milosrdne Božje ljubavi koju nam je Otac izrazio kroz muku, smrt i uskrsnuće svoga Sina, koju nam nesebično pruža u svetim sakramentima i kad god ga zazovemo u pomoć u molitvi, i mi možemo i moramo odgovoriti na njegovu ljubav. Bog nas je zamilovao svojim milosrđem, pa i mi trebamo nositi Božje milovanje drugima. Pozvane smo sve više upoznati Gospodina Isusa i dosljedno živjeti vjeru načinom života koji izražava Očevo milosrđe. Pozvane smo osobnim životnim zalaganjem pružati Božje milosrđe, biti znak Božje blizine i Uskrsne radosti kroz male znakove ljubavi i plemenitosti, dobrote i zauzete brige, djelotvornim i konkretnim duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa prema drugima.

Neka ovogodišnji Jubilej milosrđa i blagdan Uskrsa pomognu našem umu i srcu da preobrazimo svoje živote u milosrdno zalaganje, da dijelimo i svjedočimo Božje milosrđe onima s kojima živimo, s kojima se susrećemo i kojima smo poslani. Neka nas u tome hrabre, nadahnjuju i potiču Isusove riječi: "Ne boj se!". "Očevo je milosrđe veće od

tvojih grijeha! Veće je, ne boj se!" "Gospodin je milosrdan i blag, pune dobrote!" Osvješčujmo sebi i drugima da u sakramentu pomirenja uvijek možemo krenuti iznova, da nas Otac prihvaća i poziva da ustanemo i idemo s Njim naprijed, da živimo i širimo radost novog uskrsnog života. Širom otvarajmo vrata svog srca Božjoj Riječi, kako bi živjele i djelovale kao njegova ljubljena djeca, kako bi očima duše i srca prepoznavale Isusa u drugima, u onima s kojima živimo, osobito u potrebnima, jer sam Krist reče: „Što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste" (Mt 25, 40). Gorljivo tražimo Boga i vjerno ga slijedimo. Ostanimo u Njegovoj ljubavi. Riječju i životom živimo i svjedočimo Isusovo uskrsnuće, razmatrajući u ranama uskrsloga Krista Božje milosrđe, koje nadilazi sve ljudske granice i razgoni tamu zla i grijeha. Budimo milosrdne prema drugima kao što je Isus pun milosrđa prema nama. Radosna vijest uskrsnuća neka gori u našem srcu, neka sja na našem licu, neka se očituje u našim osjećajima i stavovima, u načinu na koji se ophodimo prema drugima.

Uskrs je događaj koji je donio radikalnu novost za svakog čovjeka, za povijest i svijet. On je jamstvo i našeg Uskrsnuća. Uskrs je pobjeda života nad smrću, pobjeda milosti nad grijehom, blagdan buđenja i ponovnog rađanja. Pustimo da milost uskrsnuća zahvati i preobrazi naš život! Trudimo se biti svete kao što je svet Gospodin Bog naš.

Radost i Mir Uskrsa, obilje Božjeg milosrđa u našim životima, zauzetost u naviještanju i svjedočenju Boljeg milosrđa i uskrsne radosti, Časnoj Majci, sestrama provincijalkama, svim sestrama, sestrama novakinjama, kandidaticama i Prijateljima Malog Isusa, u ime splitske Provincije sv. Josipa, od srca želi i čestita

*s. Anemarie Radan,
provincijska glavarica*

Čestitka provincijske glavarice Sarajevske provincije

*I sjetiše se one riječi njegovih,
vratiliše se s groba
te javiše sve to jedanaestorici i svima drugima.
(usp. Lk 24, 8-9)*

Drage sestre!

U svetom vazmenom vremenu majka Crkva vodi duše svoje djece kroz otajstvo Isusove muke, smrti i uskrsnuća. Oprala nas je vodom krsne kupelji i rodila nas za posvećeni život. Ove godine nam dariva zavjesu milosrđa u divnim bojama kroz koju kontempliramo **čudeno otajstvo ljubavi**, prema kojemu On na sebe uzima naše grijeha i nosi ih na križ „kako bismo umrli grijehu i živjeli pravednosti jer njegove nas rane izliječiše“. (usp. 1 Pet 2, 24)

Danas, dok nas rastužuju nebrojeni prizori patnje u izopačenom poimanju života i smrti, u povorkama ljudi koji idu i idu u začaranom putu čovjekova prognanstva po suznim dolinama, utješna je slika milosrdna izlječenja, preobrazbe koju je doživjela je Magdalena. Osjetila je i opipala lice milosrđa. Vidjela je kako njezinu patnju nosi na

križ. Mi ju danas vidimo dušom kako zajedno s Ivanom i Marijom Jakovljevom **trči u ranu zoru** prema mjestu gdje su Isusa sahranili. Tu ga nisu našle. Sveti Luka pripovijeda kako su se sjetile njegovih riječi te kako su se vratile s groba i javile dvanaestorici sve što su vidjele. Do naših dana odzvanja svjedočanstvo kako su vidjele Učitelja, pobjednika smrti.

Častimo otajstvo Isusova života kroz Sveto trodnevlje u Utemeljiteljevoj katedrali. Dok klečim na njegovu grobu, osjećam kako je njegova duša sjedinjena s Uskrsnim otajstvom. Sve što je živio i činio bilo je proročanstvo, bliskost i nada po vjeri u Raspetog i Uskrslog, baš kao što danas poučava papa Franjo kako bi nam trasirao put budućnosti.

Blagopokojni Utemeljitelj, na glasu svetosti, daje nam i danas snažan poticaj za svetost života po djelima milosrđa, njegov zagovor nas štiti i krijepi, zasluge njegova milosrdnoga srca su i danas zalog utjehe i radosti susreta s milosrdnim licem uskrslog Krista.

U ovim mislima upravo od srca želim RADOSTAN USKRS poštovanoj časnoj majci Radoslavi, dragim sestrama provincijalkama Anemarie i Katarini, svim sestrama, novakinjama i pripravnicama. Neka naše srdačne čestitke i sjedinjenost u molitvi i uskrsnoj pjesmi dosegnu drage Prijatelje Malog Isusa i prijatelje Družbe, sve koje susrećemo na putovima života.

U ime sestara Sarajevske provincije, osobito mojih suradnica u upravi i povjerenstvima, vaša po Djetetu Isusu

sestra M. Admirata Lučić

Čestitka provincijske glavarice Zagrebačke provincije

Uskrs, 2016.

Uskrsno jutro odnijelo je sve strahove,
jer Krist u susretu s onima koji ga traže
pokazuje svoju milosrdnu ljubav
u kojoj je na križ prinio sve njihove nevjere i sumnje
i svjedoči im novi i vječni život.

Na takav život i nas poziva.
Pozvane smo svjedočiti vrijednost Isusove žrtve
i ljepotu Isusova uskrsnuća
prenoseći svojim životom radost i svjetlo Uskrsa.

Neka Isus donese snage u naš život
i radost u naša srca da imamo snage
živjeti milosrdnu ljubav Uskrsnuloga!

S tim mislima **SRETAN USKRS**
svim sestrama, novakinjama i kandidaticama od srca želi

*s. M. Katarina Penić-Sirak
provincijska glavarica
i sestre SMI Zagrebačke Provincije*

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Josipu, vrhbosanskom nadbiskupu

Zavod maloga Isusa k imendanu

Sirotinjskim domom romoni
Čuj, otče, srebroteka česma,
Sirotinjskim domom to zvoni
Sirotčadi pjesma.

Oj romoni, pjesmo nam mila!
Nek otac sirotčadi sluša,
U pjesmu tu kako se slila,
Sirotčadi duša.

I čarobni vienac vije,
Od cvieća kog ne ništi smrca,
Jer niklo na suncu, što grije
Sirotčadi srca.

U viencu to otče, Ti cvjeta
Gle, cvietak prelijep i ubav,
Ljepši od krana' tog svieta:
Sirotčadi ljubav!

Za srca Tvog velika djela
Što tašta ne vjenča in buka,
Na ime Ti lovor je splela,
Sirotinje ruka.

Tal lovor će bezsmrtno cvasti,
Prek grobne Ti bujit će u'ze,
Na nj alemi divni će pasti:
Sirotinjske suze.

Taj lovor će u vis se viti,
Do Kristova nebeskog žala,
S njegov vienac Ti rajski će sviti
Sirotinje hvala!

*Zavod maloga Isusa u Mjedenici
(Vrhbosna, 1898., br. 6., str. 90.-91.)*

Čestitka za Josipovo u „Betlehemu“ 1907. godine

Uoči Josipova priredio je „Betlehem“ lijepu i tihu čestitnu večer nadbiskupu Josipu Stadleru s biranim programom. Čestitku za Imendan pripremio je njegov zavod „Betlehem“ njegovo sirotište u Sarajevu. Izrekla ju je gdjica Vilma Babić, a glasila je:

Presvietli gospodine Nadbiskupe!

Prvi tihi zvuk premaljetne pjesme odjeknuo je prirodom, i ona se budi iz svoga tvrđosna, u kojem je čamila ledena i nijema. Zlatna sunčana zraka zapalila je opet iskru, što zablistala u otajstvenom krugu svemirskog carstva, iskru života, radosti, nade. Zamirila opet prva ožujaska ljubica, prosinuo osmieh proljetnog dana, nad kolievkom čovječanstva zadrhtala opet pjesma uzskrsnuća, što se diže k Bogu, izvoru svega života. – A mi i opet stojimo pred Vami, presvietli naš Nadpastiru, predobri naš otče, da Vas pozdravimo našim slabim, madjahnim glasom k svetkovini Vašega dičnog imendana. Ta je svetkovina nam tako neizkazano mila, kao što je svetkovina predobroga otca njegovoj zahvalnoj djeci. – Ovo je, presvietli Nadbiskupe, 27. Vaše godovno slavlje u Vašem biskupskom vieku. Vi ga, predobri naš Otče, slavite evo u ovoj sgradi, nad kojom je Vaša požrtvovna ruka stavila natpis: „Otac i majka me ostaviše, a Gospod me je primio.“ Slavite ga u ovoj sgradi, gdje Vam iz očiju nevinosti plamsa zlatni blistaj one Ljubavi, koja je u Betlehemu judejske zemlje od sirotinje primila prvu svoju zemaljsku počast, prvu izjavu ljudske posvećene ljubavi. Iz srca siročadi Vaše diže se zahvalnica pjesma Kralju kraljeva. Svaki treptaj te pjesme jest angjeoska molitva pred priestolom najviše Ljubavi, koja ravna udesom ljudskim, da Vas ovjenča viencem koji nije spleten od ruža zemaljskih, nego od neven-cvijeća božanstvene vječnosti, od lovor-lista neumrle slave. Na ovoj suznoj dolini prigrlili ste mučeničkom predanošću Vašega srca dar najviše Ljubavi: muku i križ. Mi se molimo, da vam ta najviša Ljubav dadne uvijek milost i jakost, da se križ i muka pretvore u zalog vječnoga blaženstva i beskrajne sreće. A čim da Vas, dični naš Nadpastiru, predobri naš Otče, daruju Vaša djeca? Zemaljski darovi, makar blistali alem-sjajem i žeženim zlatom ovoga svieta, tek su razpadljivi, kao i taj prolazni, vremeniti život. Stoga vam donosimo dar, kojim nas je Bog nadario, a koji je ognjište najuzvišenijih osjećaja čovječje duše: donosimo Vam naša mladjahna, sirotinjska srca, puna žarke zahvalnosti i svete djetinje ljubavi. I ta sirotinjska ljubav jest najsajjnija zvijezda na obzorju vašega žića, alem-zvijezda, koja neće utrnuti s ovim zemskim životom, jer:

Tvoj duh će živjet uvijek megju nama, dok Tvojom mukom Bosna nam se kiti, njoj tebe otet neće grobna tama, u svoje sjene smrt te neće skriti.

(Vrhbosna, 1907., br. 5 i 6., str. 95-96)

U SVETOJ GODINI MILOSRĐA MILOSRDNI POPUT OCA UTEMELJITELJA

Milosrđe u životu sluge Božjega Josipa Stadlera

8. ožujka 2016.

Putnika primiti

U ime Oca i Sina i Duha Svetog! Amen!

Uvodne misli

U Bazilici sv. Petra 11. travnja 2015. godine papa Franjo je službeno proglasio izvanrednu Svetu godinu milosrđa. Papa nas sve poziva da radosno činimo duhovna i tjelesna djela milosrđa, kako bismo probudili naše uspavane savjesti pred tragedijom siromaštva i navijestili slobodu zatočenicima

suvremenog ropstava. „Bog želi milosrđe“, ističe papa Franjo i poziva nas da se čuvamo tvrda srca koje ne dopušta ulazak Božjeg milosrđa. Nadalje ističe da kršćani trebaju biti svjedoci Božjeg milosrđa, opraštanja i Božje radosti. Naviještanje Gospodinove milosrdne ljubavi trebalo bi biti naše poslanje. Na svetkovinu Božjeg milosrđa Papa nas posebno poziva da vidimo Isusove rane, da ih dodirujemo poput Tome i izliječimo svoju nevjeru. Poziva nas da uđemo u otajstvo tih rana, u otajstvo njegove milosrdne ljubavi.

U ovom molitvenom susretu s Isusom, u zajedništvu s cijelom Crkvom, želimo se prisjetiti životnog poslanja i djela sluge Božjega Josipa Stadlera. Za njega sa sigurnošću možemo reći da je neumorno svjedočio Božju ljubav, i Njegovo milosrđe iskazivao svima onima koji su bili potrebni duhovne i materijalne pomoći. Prisjetimo se činjenice da je u domove *Betlehem* i *Egipt*, izgrađene njegovim zalaganjem za sirotinju, udomio na desetke tisuća djece, starica i siromaha. Domove su vodile sestre Služavke Malog Isusa, ustanovljene upravo radi siromaha i beskućnika.

Zahvalimo zajedno Gospodinu za dar njegova života i poslanja u ovoj mjesnoj Crkvi u Bosni i Hercegovini.

Pjesma Milosti je čas

Kruh svoj s gladnim dijeli, tužna razveseli, bolesna pohodi, slijepca k cilju vodi.

Milosti je čas, Isus zove nas, milosti je čas, Isus zove nas.

Žedna vodom poji, tjeskobna spokoji, samotnom pristupi. Srca ne otupi,

Milosti je čas...

Molitva: Trojedini Bože, sastali smo se ovdje da ti se poklonimo i da te proslavimo. Želimo iskazati čast Tvome imenu. Posebno te želimo moliti za proglašenje blaženim sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera, utemeljitelja Družbe Sestara Služavki Malog Isusa. Želimo te hvaliti i slaviti svojim životom. Primi naše pohvale i molitve i daj da one postanu blagoslovom za Crkvu i cijeli svijet. Amen!

Ez 47, 1-9,12

Prorok Ezekiel u ponuđenom tekstu današnje liturgije govori nam o divnoj rijeci kao svojevrsnom blagoslovu, koji donosi zemlji obnovljeno prebivalište Božje usred njegova naroda.

Ps 46,2-3.5-6,8-9

„**Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji**“, molimo u današnjem psalmu. Jahve je Kralj Izraelski koji ulazi u Hram i njegova se vlast prostire na sve narode koji će se pridružiti izabranom narodu.

(usp. Iv 5,1-3a,5-6)

Čitanje iz Ivanova Evanđelja: ... *Bijaše ondje neki čovjek koji je trpio od svoje bolesti trideset i osam godina. Kad Isus opazi gdje leži i kada dozna da je već dugo u tom stanju, kaže mu: „Želiš li ozdraviti?“ (...) „Ustani, uzmi svoju postelju i hodi“. (...) Nakon toga nađe ga Isus u Hramu i reče mu: „Eto, ozdravio si! Više ne griješi da te što gore ne snađe!“*

Kratka šutnja...

U Ivanovu evanđelju Isus ne govori da je bolest kazna za grijeh. Priopćava bolesniku da milost ozdravljenja traži od njega obraćenje, pa kad bi to zanemario izložio bi se većoj opasnosti većoj od bolesti od koje je izliječen. Stoga je čudo „znamenje“ duhovnog uskrsnuća. Isus se očituje kao pravi iscjelitelj koji vraća život tijelu i duši.

Molimo zdušno Isusa – iscjelitelja da u ovom svetom korizmenom vremenu, u Godini milosrđa, prosvijetli i ojača naš duh da možemo prepoznati potrebe i patnje čovjeka našeg vremena, te postanemo iscjelitelji u sredinama gdje nas je Božja providnost stavila.

Pjesma *K tebi vapim*

K tebi vapim iz dubine, glas mi slušaj Gospodine.

Neka čuju uši tvoje, tužne riječi molbe moje.

Ako budeš gled'o zloće, izdržati Bože tko će.

U tebe je smilovanje, zakon tvoj mi jest ufanje.

Naš utemeljitelj nadbiskup Stadler u poslanici pod imenom *Ratni zavjet* upućenoj vjernicima u rujnu 1915. godine, kao pomoć stradalima, hrabri vjernike u vrijeme ratnih stradanja. (usp. *Vrhbosna*, br. 16 od 5. rujna 1915., str. 241. – 246.). Mogli bismo, doista, ustanoviti da ova „Utemeljiteljeva ratna vremena“ još uvijek traju i danas. Svjedoci smo tolikih ratnih žarišta u svijetu i neizmjerena broja izbjeglica koje nam iz raznih krajeva svijeta pristižu u Europu, vapeći za pomoć u potrazi za boljim i sigurnijim životom. Pitajmo se što bi danas naš Utemeljitelj učinio za izbjeglice koje nam pristižu? Kako zauzeti ispravan stav? Kakvo značenje nama danas ima Utemeljiteljeva rečenica: „Bolje je pomoći desetorici nevrijednih, nego li odbiti jednog uistinu siromaha kojega smo smatrali nevrijednim.“ (usp. P. Jurišić: *Sveti budite*, VUDSSMI, Zagreb-Sarajevo, 1997., str. 30.).

U svojoj poslanici nadbiskup Stadler smatra da siromasi predstavljaju samoga Gospodina Isusa i jesu prava i živa njegova slika, te zaslužuju ne samo da ih pomažemo, nego da ih i poštujemo. Glas sirota treba saslušati kano glas samog Isusa Krista, treba ih poštivati i primati kao samoga Isusa Krista. Dalje nastavlja i tvrdi da nije čudo što su bezbrojni sveci, u svojoj prevelikoj revnosti, sav svoj imetak porazdijelili među sirotinju jer su bili svjesni da sirote predstavljaju samoga Krista. (usp. *Vrhbosna*, isto).

Govoreći o milosrđu, nadbiskup Stadler citira Ivana Hrizostoma. On tvrdi da milosrđe stoji pokraj vrata paklenih i ne dopušta da oni koji su bili milosrdni uniđu unutra, u to prebivalište nesretnika, nego milosrđe gradi stan u nebu. (usp. isto).

Zanimljivo je zatim razmišljanje o „zlim vremenima“ nadbiskupa Stadlera, koje nam se doima vrlo aktualno: „Neki se tuže na zla vremena... Čudnovate li isprike! Vremena su zla. A zašto su zla? Tko im je uzrok? Tko drugi, nego tvrda srca spram sirota.“ (usp. isto).

Završavajući svoju poslanicu, nadbiskup Stadler potiče svoje vjernike da se smiluju siromasima i učine sve da im otklone, koliko mogu, njihovu bijedu i nevolju kako bi i na ovom svijetu mogli živjeti sretno te si osigurati vječni život za kojeg moli zagovor Blažene Djevice Marije i Trojedinog Boga, Oca i Duha Svetoga. (usp. isto...).

U kratkoj šutnji, pred Gospodinom ispitajmo se što smo učinili ili, bolje rečeno, što nismo učinili za one koji su od nas tražili pomoć u molitvi, praštanju, gostoprimstvu, prihvaćanju, iskazivanju milosrđa, primanju putnika i izbjeglica ...

Pjesma *Ja se kajem*

Ja se kajem Bože mili, od svakoga grijeha svoga, moje srce gorko cvili, što uvrijedih tebe Boga.

Milosrđe tvoje veće, nego moje sve krivine, tvoja milost pustit neće, skrušen grješnik da pogine.

Zaziv za molitvu *Milosrdni kao Otac*

- Gospodine, Ti si ustanovio Crkvu, otajstvo Spasenja i znak tvoje prisutnosti ovdje na zemlji. Molimo te za Papu našega Franju, kardinala Vinka, pomoćnog biskupa Peru, sve biskupe, redovnike, redovnice i cijeli tvoj vjerni puk. Pomozi svima da svoju zadaću odgovorno i s ljubavlju izvršavaju kako bi svi bili i postali: **Milosrdni...**
- Gospodine, svjedoci smo da čovječanstvo ovog vremena živi u materijalnoj i duhovnoj nevolji zbog rata, razaranja, izbjegličke krize. Poslje-

dica je to moralnog i duhovnog siromaštva. Pomozi nam da po primjeru sluge Božjega nadbiskupa Stadlera prepoznamo tu patnju i pronademo odgovarajuće rješenje i tako postanemo: **Milosrdni...**

- Gospodine Isuse, ti si kruh za život svijeta, svjetlo u svakoj tami. Moli-mo te zapali u nama oganj božanske ljubavi kojom je izgarao nadbiskup Stadler, kako bi svi mi postali sol zemlje i svjetlo svijeta, oružje istine, pravednosti i mira, te budemo: **Milosrdni...**
- Gospodine Isuse, izabrao si siromaštvo i čekaš nas u siromasima, malenima i slabima. Ozdravljao si bolesne, žalosne tješio i budio mrtve na novi život. Ispuni nas Duhom tvoje ljubavi i vjernosti, prožmi nas svojim Duhom istine, poniznosti i mira i učini nas spremnima služiti siromasima, malenima i napuštenima, kako bi postali: **Milosrdni...**

Oče naš ...

Pjesma Prosti Moj Bože

*Prosti moj Bože, kajem se prosti, gle u žalosti srce mi mre.
Prosti moj Bože moje slaboće, pakosne zloće, prosti mi blag.
Bez broja dare meni si dao, a ja sam jao nehajni stvor.
Prosti moj Bože, moje slaboće, pakosne zloće, prosti mi blag.*

Završna molitva: Molitva pape Franje u Godini milosrđa

*Gospodine Isuse Kriste,
Ti si nas poučio da budemo milosrdni kao Otac nebeski,
i rekao nam da tko vidi tebe, vidi njega.
Pokaži nam svoje lice i bit ćemo spašeni.
Pošalji svojega Duha i sve nas posveti svojim pomazanjem,
kako bi Jubilej milosrđa bio godina milosti Gospodnje
te tvoja Crkva u obnovljenom zanosu, uzmogne donijeti siromasima Ra-
dosnu vijest.
Proglasiti slobodu zatočenima i potlačenima te slijepima vratiti vid.
Po zagovoru Marije, Majke milosrđa, to molimo tebe, koji s Ocem i Du-
hom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen*

s. Maria-Ana Kustura

8. travnja 2016.

Bolesna pohoditi

Molitva na početku:

„Sveti trojedini Bože, pozvao si nas danas u svoju blizinu jer nam je potrebno Tvoje svjetlo i ohrabrenje u našoj svagdašnjici. Ti nam ohrabrujuću snagu tvoga obećanja daješ u milosrdnom Isusu. Ali svoje svjetlo i svoju snagu darivaš nam i preko svjedočanstva mnogih ljudi koji su ga nasljeđovali. Zato sada, u ovom klanjanju, na poseban način gledamo na slugu Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog pastira, našeg Utemeljitelja i uzora u milosrdnoj ljubavi. Milosrdni Isuse, želimo ti se povjeriti i u tebe staviti svoje pouzdanje.“

U svom apostolskom pismu najave izvanredne Svete godine milosrđa *Misericordiae vultus* (Lice milosrđa) Papa nas podsjeća: „Milosrđe je sam temelj na kojem počiva život Crkve. Cjelokupno njezino pastoralno djelovanje moralo bi biti obavijeno nježnošću koju pokazuje prema vjernicima; ništa u njezinu naviještanju i njezinu svjedočenju svijetu ne bi smjelo biti lišeno milosrđa. Sama se vjerodostojnost Crkve očituje u tome kako ona pokazuje milosrdnu i suosjećajnu ljubav.“ Uzor takvog pastoralnog djelovanja svećenici, vjernici i, na osobit način, Prijatelji malog Isusa i sestre Služavke Malog Isusa mogu naći u sluzi Božjem Josipu Stadleru, prvom vrhbosanskom nadbiskupu. Upravo nam on preko svojih pastoralnih posalnica, koje je upućivao svomemu svećenstvu, svjedoči kako je potrebno pokazati nježnost i milosrdnu ljubav prema bližnjima i ići im ususret. Tako u svojoj pastirskoj poslanici (objavljenoj u *Vrhbosni*, br. 5 od 1. ožujka 1896. godine) piše o svećeničkoj dužnosti, pastvi i uvriježenim običajima među vjernicima. Uz to daje određene naputke o onome što svaki pastir treba činiti da bi zadobio povjerenje svojega stada. Nadalje obrazlaže potrebu češćih pohoda svojim župljanima, kao i upoznavanja svakoga ponaosob i njihovih potreba. Zatim daje poseban obrazac biskupa orleanskog, koji je na prvom mjestu zabilježio kako bolesnika treba redovito pohoditi. Navodi i što treba činiti ako je župa velika. Potrebno je imati suradnike koji će biti od velike pomoći u podsjećanju župnika na osobe koje imaju potrebe za sakramentima, te da ih sami posjete, pouče, ohrabre i pripreme za njih. Nadalje Stadler ističe kako je jedna od najvažnijih briga pastirske službe da se bolesnici dostojno ispovjedu, pričeste i prime posljednju pomast.

Milosrdni Isuse, daj nam milost da, poput nadbiskupa Stadlera, učimo razmišljati, gledati i uočavati potrebe ljudi oko nas.

Pjesma: *Milosti je čas* PG 464

Kruh svoj s gladnim dijeli, tužna razveseli, bolesna pohodi, slijepca k cilju vodi! Milosti je čas, Isus zove nas! Milosti je čas, Isus zove nas!

Meditacija

Danas razmišljamo o temi kako je Stadler prakticirao tjelesno djelo milosrđa *Bolesna pohoditi*. Kao vrhbosanski nadbiskup na prostoru patničke i njemu posebno drage zemlje Bosne, ostavio je vidne rezultate svojega milosrdnog djelovanja. Pisana baština bilježi da je duhovna briga za bolesnike i siromašne, kao i revnost za duše, bila najplemenitiji plod njegova milosrdnoga srca. Upravo tu milosrdnu ljubav prema Bogu i sirotinji potvrđuju i sljedeće riječi:

„Pritecimo braći u pomoć prema svojim makar i slabim silama. Sirote smo, ali ništa ljepše kad sirota od svojih usta otkida i daje siroti.“

„Bog je davao, daje i davat će.“

„Radije da se ja prevarim na desetorici krivih, nego da odbijem jednoga pravoga siromaha.“

Iz ovih redaka može se zaključiti da je Stadlera kao pravog pastira bilo lako prepoznati. On je izgubljenu ovcu, bespomoćno janje, potrebitog člana stada, osobito bolesnoga, uvijek nastojao uočiti kao konkretnog čovjeka s licem, koji ima svoje ime i osobnu povijest te mu poći ususret i prihvatiti ga. On nikada nije razmišljao odgovara li mu to u danom trenutku. Dio puta išao je s njim. Molio je s njim. Preuzimao je odgovornost na svoja ramena bez pitanja i straha. U svakoj situaciji prelazio je s riječi na djelo. Skrbio je za svakoga od njih i duhovno i materijalno. Preporučivao je svojim svećenicima da doznajući za nekoga bolesnika ne smiju čekati da ih on zovne, jer je iz iskustva znao da rodbina odveć kasno svećenika zove k bolesniku. „(...) Treba, dakle, i nezvan poći bolesniku u pohod. (...) Od velike važnosti je da se bolesnik pohodi“, govorio je Stadler. Upozoravao je i na važnost sakramenta bolesničkog pomazanja. Kad bi netko trebao ispovijed ili neki drugi sakrament, nadbiskup nikada nije čekao niti zvao svojeg tajnika da ode, nego bi se sam uputio u pohod bolesnom. Bio je svjestan važnosti pomirenja Božjeg stvorenja s njegovim Ocem. Papa Franjo nas podsjeća da je Isus Krist lice milosrđa Očeva. Njegovo je milosrđe bezgranično. Stadler je upravo tu dimenziju bezgraničnog milosrđa, tj. novog početka s Bogom, zauzeto i gorljivo naviještao i svjedočio kao dobri pastir. Svećeničku zauzetost za bolesne uspoređuje s liječnicima te piše: „Što, zar ćemo se mi braćo zadovoljiti s manje revnosti, gorljivosti, ljubavi od liječnika? Gle, oni toliko puta pohađaju bolesnika i ne dosadi im, a zar nama da dosadi da ga pohodimo bar nekoliko puta? A, eto, oni to čine jer nadaju se koristi vremenitoj, a mi

da toga ne učinimo, koji se nadamo nagradi vječnoj, kako za se, tako i za same bolesnike. Zar da skrb za duše bude manja od brige za tjelesa?“ Eto, tako je Stadler razmišljao, živio, djelovao i nastojao poticati svoje svećenike na gorljivu i milosrdnu ljubav prema bližnjemu, posebice bolesnima.

Kratka šutnja

Sada poslušajmo osobno iskustvo dvoje bolesnika iz Osijeka: sestre i brata s mišićnom distrofijom.

„Od 1979. godine dijagnosticirana mi je progresivna mišićna distrofija. Potječem iz obitelji u kojoj su mi također sestra i brat oboljeli od iste bolesti. Već 37 godina sam u potpunosti paralizirana, u krevetu. Od 2014. uz krevet imam i ortopedsko pomagalo, invalidska kolica. Svaki dan u svojem tijelu osjećam patnju nemoći, ukočenosti, izoliranosti i imam osjećaj da je Bog za mene zaustavio vrijeme kako bih izvršila 'povjereni zadatak'. Taj zadatak prihvaćam iz ljubavi prema Gospodinu. Kad mi je teško, prislonim raspelo na srce i osjetim utjehu. Tada osjećam da je srce unatoč patnji postalo sretno jer u nutrini doživljavam da 'nema veće ljubavi nego dati život svoj za one koje ljubiš' (usp. Iv 15,13). Za mene je volja Božja da je moje srce našlo smiraj u raspelu. Unatoč hladnoći života, beskrajnu muke i nemoći, moje je srce, zaista, sretno jer je Gospodin sa mnom. Raspet kao i ja. Zajedno s Njim u patnji doživljavam neiscrpno blago ljubavi, mira i spokoja. Milosrđe Gospodnje je zapravo doživjeti taj smiraj, sreću... Unatoč tome što sam prikovana uz krevet i u potpunosti ovisna o tuđoj pomoći i njezi. To je Božja volja po kojoj mi je u srcu darovana milost spoznaje o Njegovoj prisutnosti, o istini da je on živi Bog, milosrdan i pun ljubavi, i da se brine za mene. Moja je jakost u raspelu i u njemu me Gospodin tješi svojom ljubavlju. Neizmjer-na ljubav nebeskog Oca neprestano me poziva da hranim svoju patnju molitvom za sve potrebite i tako ispunim svoju zadaću na zemlji“, ispričala nam je Ankica Gadžo.

„Od rane mladosti svjestan sam svoje progresivne mišićne distrofije, bolesti od koje se postupno postaje nepokretan, a na kraju se umire u teškim mukama gušenja zbog otkazivanja plućnih mišića. Međutim, realno bi bilo za očekivati da bih bez Božje nazočnosti i milosrđa upao u tešku depresiju. Možda bih za svoje stanje okrivljavao sve oko sebe, a posebice Boga jer bi se smatralo da je on kriv zbog teške sudbine. Ili bih naposljetku možda digao ruku na sebe misleći da je besmisleno dalje živjeti dok gledam kako svaki dan tjelesno umirem, jer ne postoji nada za ozdravljenje. Zahvalan sam neizmjer-no dragom i dobrom Bogu što se u trenutku otkrivanja teške bolesti pobrinuo i za moje duhovne suputnike i svete uzore, poput nadbiskupa Stadlera. S njima sam kroz patnju osjetio i otkrio Božju nazočnost. Spoznao sam i kako se u životnim (ne) prilikama Božja ljubav izlila na moj

duh. U duši se osjećam sretno, veselo, raspoloženo... Osmijeh mi s lica nikad ne nestaje. Zbog tjelesne nepokretnosti, bolova i uskraćenosti u komunikaciji s vanjskim svijetom svoju bolest ne doživljam kao teret ili kaznu, već kao milinu u duši, koja me svakodnevno preplavljuje poput vode što navire i stvara bujice duhovnih milosti u mojoj nutrini. Tako u sebi doživljam Božju ljubav i to me čini sretnim i zadovoljnim čovjekom na zemlji. Dok čitam literaturu o sluzi Božjem Josipu Stadleru, u meni se bûdi posebni osjećaj zahvalnosti za ovog Božjeg ugodnika koji je imao srca za bolesne i siromašne. U svojoj bolesti doživljam se njegovim miljenikom i osjećam njegovu pomoć. Rado mu se molim i preporučujem sa žarkom željom, ako je Božja volja, da se po njegovu zagovoru dogodi čudo mojega ozdravljenja, jer ga zaista svim srcem štujem, volim kao svog sveca i imenjaka. I molim mu se, što me dodatno veseli svakoga dana. Poistovjećujem se s njegovim humanim radom jer sam oduvijek volio pomagati siromašnima i osjećam tu milosrdnu dimenziju u duši... A patnja koju mi donosi bolest, ukazuje mi na Očevu volju i na patnje njegova Sina na križu, koga je neizmjerljivo volio. Stoga svoju patnju i bolove, koji su ponekad neizdrživi, prihvaćam kroz radost i veselje, te s pouzdanjem i povjerenjem u milosrdnog Oca“, prenio nam je Josip Gadžo.

Pitanja

Papa Franjo pozvao je cijelu Crkvu da iziđe na periferiju.

U čemu kao svećenik, redovnica, kršćanin vidim svoju zadaću u Crkvi?

Kako se odnosim prema onima koji se nalaze u rubnim situacijama?

Kako doživljam svoju vjeru kad moram trpjeti?

Kako vjerujem u Božju riječ i njegovu poruku ljubavi i milosrđa?

Što za mene znači raspeti Gospodin?

Stajati „pod križem“ znači biti tu za druge kad se nalaze u bezizlaznoj situaciji. S kojim osjećajima im pristupam?

Mogu li se bolesni i potrebiti u mene pouzdati?

Vidim li pokraj sebe osobe kojima su potrebne riječi ohrabrenja i ljubavi?

Vjerujem li da ljubav nikada ne umire?

Kako se odnosim prema bolesnima?

Kako pomažem umirućima da umru čovječnije?

Kako mi u ovoj Godini milosrđa može pomoći Stadlerov primjer milosrdne ljubavi prema bližnjemu, osobito kad je bolestan?

Što sam u ovom klanjanju primio/la kao poruku i kako je mogu primjeniti u svom životu?

Euharistijsko klanjanje

P „Hvaljen i slavljjen budi, Isuse, u presvetom Oltarskom sakramentu.

S Sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.

P Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, koji si prisutan u našoj sredini pod prilikama kruha. Izlažeš se nama kao što si se nekoć izložio ljudima; prije svega siromasima i bolesnima, tjeskobnima i onima koji trpe raznovrsne duševne i tjelesne boli, malenima i prezrenima. I mi ti večeras prinosimo patnje svih bolesnih, a posebice Ankice i Josipa.

S Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, dobri pastiru svih izmorenih i opterećenih.

P Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, koji nas pozivaš da budemo kao ti, da te slušamo, nasljedujemo, te djelom i istinom vršimo tvoju riječ.

S Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, prava božanska Riječi u našem ljudskom govoru.

P Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, koji nas jačaš u sakramentima Crkve. Predaješ se za nas i preobražavaš nas u svakoj svetoj misi. U svetoj pričesti primamo te u kruhu života i prihvaćamo u svoj život kao najunutarniji izvor snage. Dolaziš k nama da se nastaniš u nama.

S Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, hrano naših duša i naše vjere.

P Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, i zahvaljujemo ti što nas povezuješ u novu zajednicu braće i sestara, čiji si ti jedini Gospodin. Pomozi nam da jedni druge susrećemo s poštovanjem i uvažavanjem, osobito kada susretnemo osobe bolesne na duši i na tijelu.

S Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, prijatelju bolesnih i siromašnih.

P Klanjamo ti se, milosrdni Isuse, tvojim se zovemo imenom kojim si nas izabrao i osposobio da budemo tvoji svjedoci u ovome svijetu. Pomozi nam da današnji ljudi na nama mognu iščitati kako je tvoja poruka milosrđa dobra i vjerodostojna, kako je čovjekoljubiva i utješna. To molimo tebe, milosrdni Isuse, da nam udijeliš svoju ljubav i oprostjenje od svih naših grijeha.

S Amen.“

(Prema: Paul Weismantel, *Mit meinem Gott überspringe ich Mauern*; preveo i priredio Pavao Madžarević, Brodsko Vinogorje, veljača 2013.)

(**P** – predmolitelj, **S** – svi)

Pjesma: Napustiti nas može PG 984

1. *Napustiti nas može i prijatelj i brat, al' ti ćeš, Kriste Bože, uvijek nas k sebi zvat'.*

Pripjev: *U tvome srcu ima mjesta za ljude sve jer došao si svima, svi da te zavole.*

2. *I kad smo tužni, sami i ne znamo svoj put, u magli i u tami tvoj glas je dobro čut'. U tvome...*

3. *Ti uvijek s nama budi i liječi našu bol, da svi mi grešni ljudi stignemo za tvoj stol. U tvome...*

Molitva pouzdanja

P „Milosrdni Oče, temeljna snaga našega ljudskog života je povjerenje. Ti nam ga stvaraš i darivaš. Uvijek iznova nam iskazuješ povjerenje. Iako nas ljude dobro poznaješ, vidiš naše slomljeno povjerenje, ti ostaješ uvijek vjerran.

S Milosrdni Oče, tebi se povjeravamo i u tebe stavljamo svoje pouzdanje.

P Milosrdni Oče, gledaš nas nježnim očima punim ljubavi, prihvaćaš takve kakvi jesmo kako bismo postali onakvi kakve si nas htio, tvoje dostojne slike i prilike, tvoja ljubljena djeca, tvoje kćeri i sinovi. Mi smo tvoj sveti puk, tvoje kraljevsko svećenstvo.

S Milosrdni Oče, ti nam daješ takvo dostojanstvo, ti nam iskazuješ takvu čast.

P Milosrdni Oče, u mijenama sreće i nesreće naših životnih putova uvijek si nas pratio i vodio, premda smo mi to tek puno kasnije tako shvatili. Ti si taj koji i danas dodiruješ i pokrećeš srca ljudi. Ti si taj koji hoćeš naša srca ojačati i oblikovati, oplemeniti i očistiti, obnoviti i preobraziti. Ti si taj koji počivaš i stanuješ u srcima ljudi. Ti si taj koji si u srce položio nemir čežnje, da bi se smirilo u tebi.

S Milosrdni Oče, jedino je kod tebe naše srce zaštićeno.

P Milosrdni Oče, u tvome Sinu, širom si otvorio svoje srce za sva vremena i za sve ljude. Po njemu si darovao svoje srce svakomu čovjeku. On nas susreće kao dobri pastir koji se brine za nas ljude, koji ide za izgubljenom ovcom i vraća ju i štiti da bi ju ozdravio, spasio i iskazao svoju milosrdnu ljubav.

S Milosrdni Oče, pouzdajemo se u tvoju riječ, slijedimo Isusov primjer.

P Milosrdni Oče, tebi su poznati svi naši putovi. Ti znaš što nas trenutačno tišti i muči, što nas izaziva i plaši. Ali ti nam nisi dao duha bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora. Uza sve brige koje nas opterećuju, želimo svoju nadu i pouzdanje stavljati u tvoje milosrdno srce poput sluge Božjeg Josipa Stadlera. To te molimo po Kristu, Gospodinu našem. Amen.“

(Prema: Paul Weismantel, *Mit meinem Gott überspringe ich Mauern*; preveo i priredio Pavao Madžarević, Brodsko Vinogorje, veljača 2013.)

Milosrdni Oče, puni pouzdanja došli smo k tebi sa svojim prošnjama i nakanama, s brigama i nevoljama ljudi koji su nam se preporučili. U ovoj Godini milosrđa imamo priliku otvoriti srce svima onima koji su potrebni naše nježnosti, ljubavi i pažnje. Po tvome Sinu i po uzoru sluge Božjeg Josipa Stadlera želimo i molimo sa žarkom željom:

P Da budemo osjetljivi na vapaj bolesnih ljudi koji su u potrebi.

S Milosrdni Oče, daruj nam osjetljivo srce!

P Da budemo za druge kad su u bezizlaznim situacijama.

S Milosrdni Oče, daruj nam osjetljivo srce!

P Da se bolesni mogu pouzdati u nas.

S Milosrdni Oče, daruj nam osjetljivo srce!

P Da pored osoba koje su u rubnoj situaciji ne zapadamo u samosažaljenje i da ne bježimo.

S Milosrdni Oče, daruj nam osjetljivo srce!

P Da izdržimo u strpljenju kad bolest uznapreduje i postane naporno.

S Milosrdni Oče, daruj nam osjetljivo srce!

P Da ostanemo postojani i dosljedni i u situaciji kad ne možemo ništa učiniti.

S Milosrdni Oče, daruj nam osjetljivo srce!

P Da jednoga dana kada sve prođe budemo zahvalni za svu ljubav koju smo smjeli iskusiti.

S Milosrdni Oče, daruj nam osjetljivo srce!

Zahvaljujemo ti, milosrdni Oče, za papu Franju koji nam je proglasio Godinu milosrđa. Zahvaljujemo ti za divne uzore u Crkvi, koji su svojim životom i

radom svjedočili milosrdnu ljubav prema bližnjima. Na poseban način zahvaljujemo ti za tvoga slugu Josipa Stadlera, kod kojega uočavamo sedam djela milosrđa na način kako je to današnjim govorom izrekao biskup Joachim Wanke iz Erfurta:

„Milosrđe znači jednom čovjeku reći:

Ti pripadaš k tome.

Čujem te.

Govorim o tebi dobro.

Idem dio puta s tobom.

Dijelim s tobom.

Posjećujem te.

Molim za tebe.“

Budimo i mi milosrdni kao Otac naš nebeski. Amen!

s. M. Marina Piljić

8. svibnja 2016.

Utamničenika osloboditi

Pjesma: *Oče mi ti se klanjamo...*

Oče mi ti se klanjamo i blagoslivljamo te, jer si s tolikom ljubavlju stvorio svijet i čovjeka, sve mu podložio, da svime upravlja. Ali, čovjek u svojoj slabosti zaboravi da si ti Gospodine Bože i Oče naš, Gospodar naš, Gospodar neba i zemlje. Često se dogodi da puno puta brojni ljudi lakoumno sude o Božjim tajnama i njegovim putovima, sude jedni o drugima. Tako u svojoj svakodnevnici među nama možemo često sresti i previše osuđenih i utamničenih ljudi, čuti pojedine osobe kako su nesretne, druge kako su osuđene raznim bolestima, patnjom duše i tijela.

Mogli bismo nabrajati puno vrsta utamničeništva. Pojedini su nesretni i nezadovoljni svojim životom, ranjeni grijehom, u tamnici zbog zlodjela ili pak nevino osuđeni, razočarani ili tuguju za gubitkom drage osobe. Svaka ta patnja i bol za njih je utamničenost i zatvaranje u sebe u svoju nutrinu. U takvim trenucima čovjeku je potrebna pomoć da opet ponovno nađe radost i mir.

Sveta godina milosrđa potiče nas također na tjelesno djelo milosrđa: utamničenika osloboditi. U spisima sluge Božjeg Josipa Stadlera nalazimo poticajne misli i upozorenja na ovo djelo milosrđa. Nadbiskup Stadler upozorava vjernike na stalnu opasnost koja prijete Crkvi od raznih prosudbi opominjući ih na stalnu ljubav prema Bogu i Crkvi, te da samo u Bogu mogu naći milost, mir, radost i dobrotu.

Pjesma: Bože moj dopusti mi aleluja...

Pri pomisli kako provesti ovo djelo milosrđa u praksu, uvijek se nameće prije svega materijalna potpora. Koliko god je potrebna materijalna potpora, daleko je potrebnija duhovna: Pomoći nekome, promijeniti način ponašanja, neku lošu naviku, poučiti ga kako steći radne navike, zauzeti se za nevine, biti svjetlo onima koji su u tami grijeha.

Upravo u tom duhu i nadbiskup Stadler piše svojim vjernicima progovarajući im o Adamovu grijehu. U nakani da probudi ljubav prema Bogu nadbiskup Stadler upućuje vjernike na prvog Adama. S jedne strane on želi predočiti koliko je Gospodin Bog u svojoj dobroti obdario Adama božanskim darovima, a s druge strane kako je Adam strašno uvrijedio Boga podigavši se protiv njega neposluhom, nevjerstvom, nezahvalnošću. Ipak, Bog je milosrdan, Otac nebeski poslao je svoga Sina Isusa Krista k ljudima, da opet svi prime pravo postati djeca Božja, te tako opet zadobiju što su po Adamu izgubili.

Poslušajmo savjet nadbiskupa Stadlera: oslobodimo u sebi prostor za Boga, izađimo iz zarobljenitva u sebe i svoje gospodstvo. Neka u nama umre stari Adam, koji se sav odrekao Boga ne priznajući njegova vrhovnog gospodstva i svoje ovisnosti o njemu. Budimo poput Isusa, koji je priznao vrhovno gospodstvo Božje i ovisnost o njemu, prikazujući posve sama sebe u pustinji; dušu molitvom, tijelo postom, odričući se svih dobara da izvrši volju Očevu u groznim mukama i smrti na križu i tako uđe u slavu svoju.

Pjesma: Veliko je sad veselje duše kršćanske...

Nastavljamo sa razmišljanjem kako utamničenika osloboditi. Isus od nas traži da ljubimo one koji su na rubu društva, koji su odbačeni, osuđeni i utamničeni. Takvim osobama je potrebna blizina i dokaz da smo s njima, da im želimo ublažiti njihovu bol, pokazati im svjetlo života. Isus nam je pokazao kako prići takvim ljudima. Važno ih je prihvatiti, kad ih svi odbacuju.

Nadbiskup Stadler nas iz dna srca svoga opominje sa svetim Krizologom: Troje utvrđuje vjeru, hrani pobožnost i ustaljuje kreposti: molitva, post i djela milosrđa. Molitvom kucamo, postom tražimo, a milosrdem primamo. Naša ljubav prema Bogu samo je onda živa i prava kada je milosrdna, kada se razvija u bratsku i sestrinsku ljubav. Molitva, post i svjedočenje Gospo-

dinove ljubavi svojim životom je spas svijeta. Molitva, post i djela ljubavi tvore cjelinu, jer post je duša molitve, a djela ljubavi su život posta. Gospodin nas uči da se vlastiti spas nalazi u skrbi oko spasenja drugih. Mi hodimo tim putem izgrađujući sebe, da bi mogli druge izgrađivati i pružiti im sto im je potrebno za kvalitetan život. Na tom putu susrećemo ljude kojima je potrebna pomoć, ljubav, blizina... Dajmo drugima zraku ljubavi i odvojimo vrijeme za njih. Gospodin nas uči ljubiti, trpjeti s drugima, nadati se s drugima, dijeliti bol i radost s drugima, biti milosrdni, a ne osuđivati.

Neka nam u ovome pomogne i misao nadbiskupa Stadlera: „Čovječe budi sam sebi uzor milosrđa; onako se smiluj drugomu, kako, koliko i kad bi ti rado, da se tebi drugi smiluje.“

Pjesma: Isus usta slavni...

Spoznajom svoje krhkosti, slabosti, utamničenosti spoznajemo put prema pravoj ljubavi, upoznajemo Oca milosrđa i Boga svake utjehe. Neka, kako nas pouči nadbiskup Stadler jedino molitva, djela milosrđa, post pred Bogom štite i brane, za nas neka to bude u svakoj potrebi jedina prošnja. To su stvari kojima se postiže nebo, oprostjenje za svaki grijeh i milost za optuženike, utamničene. Te stvari su na nebu u velikoj cijeni, zato po njima sve uspijeva na zemlji; one čovjeka rukovode u sreći, a oslobađaju ga od nesreće, one čine kraj grijehu, a potiču na krepost, te čistim čine i tijelo i srce.

Nadbiskup Stadler upozorava i nas danas da zla vremena dolaze zato, jer Boga preziremo. Što izgubismo uslijed toga prezira, to treba da nadoknadimo molitvom, postom i djelima milosrđa, a Bog te žrtve neće prezreti, jer on prima raskajanu dušu, ponizno srce, daje oprostjenje grijeha i obilnu milost, pomoću koje može svatko ustrajati na stazi kreposti, koja vodi u nebo, a kamo nas sve po zagovoru blažene Djevice Marije uveo trojedini Bog, Otac i Sin i Duh Sveti. Amen.

Pjesma: Gospodine pomози nam da Te više ljubimo...

Pouke za konkretni život nadbiskupa Stadlera:

Tko se Bogu moli, neka posti; a tko posti neka bude milosrdan.

Tko hoće da ga Bog usliša, neka se ne ogлуši na molbe svojih bližnjih.

Tko se nada milosrđu, neka sam bude milosrdan, tko milosrđe ište, neka je sam milosrdan.

Zlo se pobjeđuje dobrim: postom, molitvom i milosrđem.

Bogu Ocu Stvoritelju i vrhovnom Gospodaru neba i zemlje pomolimo se:

Usliši nas Oče!

Pomozi nam da budemo milosrdni prema svojim bližnjima, posebno prema utamničenima, molimo Te - *Usliši nas Oče!*

Po zagovoru Djevice Marije svibnje kraljice, oprosti nam naše grijehe i pomoz nam da se međusobno ljubimo i praštamo jedni drugima, molimo Te - *Usliši nas Oče!*

Potakni naša srca na post, molitvu i milosrdna djela ljubavi, molimo Te - *Usliši nas Oče!*

Sluga Tvoj nadbiskup Josip Stadler poučio nas kako sveto živjeti i umrijeti. Pomozi nam nasljedovati njegov primjer života i tako ispuniti Tvoj poziv na ljubav prema bližnjima, molimo Te - *Usliši nas Oče!*

Molitva: Tebe Oče molimo oslobodi sve utamničene današnjeg vremena po našim molitvama, postovima, djelima milosrđa, djelima ljubavi. Ne dopusti da se ne oglušimo na molbe svojih bližnjih, posebno molbe onih koji su u velikoj nevolji i potrebi. Neka do svijlu dopre zraka Tvoje dobrote i milosrdne ljubavi. Amen.

s. Ana Marija Kesten

8. lipnja 2016.

Mrtve pokopati

Uvod

U predvečerje ovog 8. datuma u mjesecu lipnju sjećamo se 8. prosinca 1918. godine kada je blaženo preminuo sluga Božji Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Malog Isusa. U duhu Jubilarne godine Božanskog milosrđa večeras razmišljamo o tjelesnom milosrđu – *Mrtve pokopati*. Današnja molitvena adoracija na poseban način posvećena je preminulima s kojima smo živjeli, bez kojih nas ne bi bilo, onima koji su nas voljeli. To su naši pokojni roditelji, braća, sestre, bliža rodbina, prijatelji, znanci, susjedi, oni za čije grobove ne znamo i za koje se nema nitko pomoliti. Isto tako, molimo za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega Stadlera. Okupljeni ovdje u sarajevskoj katedrali, pod okriljem Bezgrješne Djevice, na domaku groba Stadlerova, kao i u drugim mjestima naših crkava i kapela gdje se obavlja ova molitva, otvorimo svoja

srca djelovanju Duha Božjega kako bismo bili sposobni život i smrt ispravno vrednovati, a naše pokojnike ne zaboravljati i uvijek ih molitvom preporučivati Očinskom zagrljaju.

Kratka šutnja: Sjetimo se svih naših pokojnih i obdarimo ih svojom molitvom...

Pjesma

- Sva ljubavi mi, Isuse, zapali moje srce sam,
ražari ljubav u njemu, da izgara ga njezin plam.*
- O Isuse, ja vjerujem, što rekao si, Bože moj,
ti istina si vječita, utvrdi me u vjeri toj.*
- O Isuse, ja ufam se, milosrđe si samo ti,
oprostit ćeš mi, dati mi u raju život vječiti.*
- O Isuse, ja ljubim te, ti dobro si nad dobrom svim,
od svega draži ti si mi, taština neću da vidim.*
- Mog srca Bože, Isuse, usliši prošnje srcu mom
da vjerujem i ufam se i ljubavlju te ljubim svom.*

Meditacija

Danas u svijetu postoje mnoge velebne katedrale, ogromne bazilike, predivne crkve kojima se svako ljudsko oko divi, uživa u njihovoj veličini i brojnim ljepotama. Ali ako se toliko divimo hramu kojeg je projektirao ljudski um, izgradila ljudska ruka, koliko se više trebamo diviti hramu koji je nad svakim hramom, a to je naše tijelo. Naš pristup nekom Božjem hramu zahtijeva od nas ponašanje dostojno mjesta u koje ulazimo i u kojem želimo moliti. I ako se u crkvenom prostoru nastojimo dolično ponašati, koliko više trebamo paziti kako se ponašamo prema hramu svoga tijela, prema svojim bližnjima. Zato svoje tijelo ne smijemo nikada promatrati pod negativnim vidom. Ono je Hram, hram Duha Svetoga, u njemu prebiva Bog. Kao što u svakoj crkvi u Presvetom oltarskom sakramentu prebiva Bog, tako i u tijelu kršćanina prebiva Bog. Moguće je da će Isus u njemu zateći mnogo toga što mu se ne sviđa. Toliko toga u nama nije čisto zbog sebičnih interesa i nereda. U svojim sakramentima Isus bdije nad svojim hramom u nama, čuva ga od svake zloupotrebe i nereda.

Nadbiskup Stadler u svojoj poslanici od 1894. godine, upućenoj vjernicima svojega vremena, piše da poslušaju riječi svetoga Pavla koji kaže: „Molim vas, braćo, radi Božjeg milosrđa da date svoja tjelesa za žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu...“ Citirajući sv. Ivana Zlatoustog, Stadler postavlja pitanje: „Kako može naše tijelo da bude žrtva i odgovara da oko neka ništa zla ne gleda, ruka neka ništa opaka ne čini, jezik neka ništa ružna ne govori...? Osim toga, potrebno je da ruka milostinju dijeli, da usta blagoslivljaju onoga koji nas vrijeđa, da sluh neprestano sluša Božje govore.“ To je i za nas danas jako važno.

Odatle piše Stadler: „... Pošto su naša tjelesa hram Duha Svetoga, još se jedna velika, temeljna vjerska istina izvodi što nas itekako na to potaknuti mora da uvelike cijenimo tjelesa svojih mrtvih, da se znamo suočiti sa smrću svojih bližnjih...“ Prije ili kasnije svatko od nas bude suočen s dolaskom smrti u vlastitu obitelj. Dok se život mijenja, smrt je nepromjenjiva – ostaje uvijek ista. Prolaznost i smrtnost su poseban govor nama živima. Posvješćuje nam da sa smrću ništa, ama baš ništa, ne možemo ponijeti sa sobom na drugi svijet. Stečeno imanje, karijera, društveni položaj, voljene osobe... – sve ostaje i svega se moramo odreći. Smrt nam poručuje: „Ako naučimo umrijeti, samo je od sebe logično kako bismo trebali živjeti.“ I u tome smislu apsolutno ništa se ne može promijeniti. Budući da mrtvi poučavaju žive tajni života, mi trebamo biti svjesni svršetka našeg života i važnosti pripreme za vlastitu smrt. Smrt nas uvijek teško pogađa. Posebno smrt naših najbližih, onih s kojima smo dijeli skladno zajedništvo života. Smrt drage osobe, oca, majke u nama stvara bol, tugu, suze... Osjećamo duboku prazninu, kao da je nestao dio nas. U tome trebamo biti svjesni činjenice: smrt je nešto što se ne može promijeniti i kao kršćani ju trebamo prihvatiti u duhu vjere, a pokojnikovo tijelo otpratiti na vječni počinak s velikim poštovanjem te doličnim pokopom i molitvom. U tim trenucima i obitelj pokojnika treba našu podršku i pomoć što im, također, trebamo s velikom ljubavlju i suosjećanjem iskazati. Nadbiskup Stadler nam poručuje: „Gospodin pripada našem tijelu da mu poda sve vlastitosti svojega slavnoga tijela jer će ga jednog učiniti djelatnikom svoje slave i svoje besmrtnosti. Zato mi iščekujemo Spasitelja koji će preobraziti naše poniženo tijelo, da bude jednako slavnom tijelu Njegovu (usp. Fil 3,20-21). Na dan Uskrsnuća preobraziti će naša tjelesa...“

Pokapanje mrtvih veliko je djelo milosrđa. I naš Gospodin Isus bio je pokopan u grob Josipa iz Arimatelje. Tu je proboravio tri dana i onda slavno uskrsnuo. U knjizi Tobijinoj u Starom Zavjetu imamo svjedočanstvo Tobita koji je pod cijenu vlastitog života ukopavao svoje sunarodnjake koje je nemilosrdno ubijao kralj Sanherib, natjeran na povlačenje iz Judeje. Bio je veliki rizik vršiti ovo djelo milosrđa, ali Tobit je to činio hrabro i vjerno.

Zaplijenili su mu sva dobra i od svega mu ne ostade ništa doli žene Ane i sina Tobije. (usp. Tob 1,17-20). Jednog dana kad mu se sin Tobija vratio kući, kaza: „Oče, jedan od našega roda zadavljen je i bačen na trg. A ja, ništa i ne okusiv, skočih na noge i unesoh onoga mrtvaca u jednu kuću, gdje mogaše ostati sve do zalaza sunca. Potom se vratih, umih se i pojedoh svoj objed u žalosti. Sjetih se Amosova proročanstva: 'Svetkovine vaše u tugu će se pretvoriti, a radosti vaše kuknjavom će postati.' I zaplakah. Kad je sunce zašlo, odoh, iskopah raku i sahranih mrtvoga. Susjedi mi se rugali i govorili: 'Zar se ne boji da će ga zbog toga ubiti? Jednom se izvukao, a sad opet pokapa mrtvace.'" (usp. Tob 2,2-8).

Koliki i danas tuguju za svojim pokojnima koje nisu mogli na dostojan način pokopati, nego čak i ne znaju gdje su ubijeni i u kakvu su masovnu grobnicu njihova tijela bačena. Svjedoci smo takovih događaja iz Domovinskog rata. To je za svaku obitelj velika tuga, težina života koja ih umara iz dana u dana. Papa Franjo poziva nas da u ovoj Godini milosrđa po svojim djelima dublje uđemo u srce Evanđelja i ublažimo toliko patnje bližnjih, ne samo u našim sredinama, nego po cijelom svijetu. Koliki vape za pomoć, a nitko ih ne čuje. Koliki pokojnici u zemljama zahvaćenim strašnim sukobima i ratovima ostaju zatrpani i bačeni, a vapaj njihovih obitelji postao je sasvim zaigušen okrutnošću velikih mogućnika. Svima nam je dužnost da molitvenim srcem i djelotvornom ljubavlju posvjedočimo milosrdnu ljubav Božju i ne prećujemo potrebe naših bližnjih u nevolji. Neka nam milosrđe Božje bude vodilja cijelog života.

Pjesma

Isuse, Tebi živim,

Isuse, Tebi umirem,

Isuse, Tvoj sam uvijek

il' živim ili umirem.

Isuse, budi nam milostiv,

budi nam milosrdan.

Isuse, Ti nam oprosti

sve grijehe naše. Amen

Mislina se zaputimo do groblja, na kojima počivaju naši pokojnici. Češki pjesnik Jiri Wolker pisao je: „O groblje, groblje, livado zelena, u tebe siju najdraža sjemena...“ Naš poznati hrvatski književnik i pjesnik Stjepan Lice

piše o grobljima: „Nemojte dopustiti da vas u vašem pohodu grobovima okrade površnost i užurbanost. Dajte si vremena. Dopustite svojoj duši da među grobovima diše punim plućima. Imat ćete što udahnuti jer groblja su sveta mjesta. Njihova je zemlja posvećena životom koji su proživjeli oni koji u njoj počivaju. Toliko dobrote, i upamćene i zaboravljene, pa i one nikad neprimijećene, prožima svaki njezin grumen. Tiče se to svakog groba. Neka se vaš pohod grobovima ne ograniči na polaganje cvijeća, na paljenje svijeća... Važno je da izrekne vašu ljubav i zahvalnost. Važno je da posvjedoči da život traje... Pođite grobovima koje nema tko pohoditi, u kojima počivaju već i oni koji su se o njima kroz samotne godine drhtave ruke, i još uzdrhtalije duše, brinule... Nemojte proći mimo križa usađenog posred groblja, a da barem nakratko ne zastanete. On sve tumači. Sve povezuje. Svojim raskriženim krakovima bdije nad onima koji počivaju, kako bi počivali u miru. Bdije nad onima koji dolaze grobovima, kako bi uvijek znali tražiti i nalaziti načine da žive u miru s Bogom i ljudima. I sa sobom. Zastanite pred njim. Budite sigurni: prepoznat će vas. Prepoznat ćete se...“

Molitva

Sjedinimo se s našim pokojnicima i recimo zajedno:

Vidjet ćemo se u kući Očevoj.

Predmolitelj: Sve naše mile i drage: roditelje, braću sestre, prijatelje, za sve koji su zaboravljeni, neka sviju Kristova Krv dovede k Ocu.

Svi: Vidjet ćemo se u kući Očevoj.

Predmolitelj: Obilježeni ste bili križem Gospodina Isusa; Križ Kristov neka vas dovede k Ocu.

Svi: Vidjet ćemo se u kući Očevoj.

Predmolitelj: Ucijepljeni ste bili u život Gospodina Isusa; Život Kristov neka vas dovede k Ocu.

Svi: Vidjet ćemo se u kući Očevoj.

Predmolitelj: Ražareni ste bili Duhom Gospodina Isusa; Duh Kristov neka vas dovede k Ocu.

Svi: Vidjet ćemo se u kući Očevoj.

Predmolitelj: Oprani ste bili krvlju Gospodina Isusa; Krv Kristova neka vas dovede k Ocu.

Svi: Vidjet ćemo se u kući Očevoj.

Predmolitelj: Hranjeni ste bili tijelom Gospodina Isusa; Tijelo Kristovo neka vas dovede k Ocu.

Svi: Vidjet ćemo se u kući Očevoj.

Predmolitelj: Sluge ste postali ljubavljju Gospodina Isusa; Ljubav Kristova neka vas dovede k Ocu.

Svi: Vidjet ćemo se u kući Očevoj.

Svi: *Oče naš, Zdravo Marijo,* Pokoj vječni daruj im, Gospodine. I svjetlost vječna svjetlila im. Počivali u miru. Amen.

Pomolimo se za naše pokojne

Hvala Ti, Gospodine, za osobe s kojima smo dijelili tugu i radost svagdanjeg života, osobito za one koji su nam bili blizu i dragi, a napustili su nas iznenada s ovog svijeta. Zahvaljujemo ti, Gospodine, za njihovu ljubav i razumijevanje koje su prema nama pokazivali, za njihovo prijateljstvo, za mir koji su među nas donosili, za lijepe riječi koje su nam upućivali. Dok osjećamo bol i prazninu zbog njihove odsutnosti tijelom, molimo te, daj nam svijest duhovne povezanosti s njima. Udjeli im, Gospodine vječni život, a nas vodi do trajnog susreta s tobom i njima u vječnosti. Amen.

s. M. Genoveva Rajić

Tko se nada milosrđu,
neka sam bude milosrdan,
tko milosrđe ište,
neka je sam milosrdan.

Josip Stadler

STADLEROVE STRANICE

Zagreb

Svetkovina Bezgrješne i 97. nebeski rođendan oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

U samostanu sv. Josipa i generalnoj kući Družbe, devetnicom Bezgrješnoj započela je duhovna priprava za slavlje svetkovine Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije koju Crkva slavi 8. prosinca.

Kroz devetodnevnu pripravu razmišljale smo o izabranju Marije Djevice od samog njezinoga začeca za Majku Sina Božjega kod kojeg je bila sačuvana ljage istočnoga grijeha. Veliki je to dar koji je Crkva primila od Gospodina. Milost je imati za Majku - Bezgrješnu Djevicu Mariju. Mariju, svu lijepu, bez ljage grijeha istočnoga začetu, slavu Jeruzalema, radost Izraela...

Za nas sestre SMI ova svetkovina povezana je uz još jedan velik i važan događaj u našoj Družbi. Ona nas sjeća prelaska u vječni život našeg oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.

Kako se bližila proslava svetkovine i mi smo sve više razmišljale, molile i iščitavale tekstove koji nam govore o zadnjim danima života našeg oca Utemeljitelja. Bezgrješna kojoj je Nadbiskup sinovski bio

odan, koja je pratila njegov put i na kraju života pokazala mu Svoju čudesnu moć oslobodivši ga dugova koji su mu zadavali veliku duševnu brigu, primila ga je u nebeske stanove upravo na svoju svetkovinu. Zahvalne smo Majci Bezgrješnoj za taj dar i molimo ju da dopusti da njegova sveta duša odmara

na njezinu srcu i Srcu njezina Sina Isusa koje je također žarko ljubio. U ovoj molitvi smo se duhom preselile i u katedralu Srca Isusova gdje počiva u miru Božjem naš Otac, te molile da i mi budemo slične svome ocu Utemeljitelju, kako nam je to kazao uzoriti kardinal Vinko Puljić na proslavi 125. obljetnice u Sarajevu.

Središnja proslava svetkovine Bezgrješne u našem samostanu bila je na uočnicu Bezgrješne 7. prosinca. U 18. sati u kućnoj kapelici slavljena je sveta misa za proglašenje blaženim našeg oca Utemeljitelja.

Svetu misu predslavio je Vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac. Biskup Jezerinac je u samom uvodu sv. Mise istaknuo kako se nalazimo uoči blagdana Bezgrješnog začeca, godišnjice smrti sluge Božjega Stadlera i otvaranja Svete godine milosrđa, te nas pozvao da budemo uvijek svjesne Božjeg milosrđa koje se očitivalo u Isusu Kristu.

U svojoj propovijedi (koju donosimo ovdje u cijelosti) Biskup je naglasio kako se vrijeme u kojem živimo danas, smatra posebnim vremenom. Kazao je kako je upravo ono potaknulo papu Franju da proglasi izvanredni Jubilej milosrđa. Papa je izabrao svetkovinu Bezgrješne upravo zato jer je Marija uzor milosrđa, majka i zagovornica milosrđa. „Nitko nije tako duboko prodro u tajnu Božjeg milosrđa kao što je to Marija. Ona je bila unaprijed odabrana biti majkom Spasitelja svijeta i majkom milosrđa. Kad je Marija stupila na prag svoje rođakinje Elizabete, i kad ju je Elizabeta pozdravila riječima: „Otkud meni ovo da majka mojega Gospodina dolazi k meni“, Marija je izrekla svoj Hvalospjev posvećen milosrđu Božjem, koji se proteže od „koljena do koljena“ zaključio je Biskup.

Na ovoj svetoj misi molili smo za potrebe svete Crkve, Svetoga Oca, za našeg oca Utemeljitelja, za naše pokojne sestre, te na poseban način da Sveta godina milosrđa bude plodna Očevim milosrdem koje ćemo nastojati iskusiti u vlastitom srcu, a potom biti svjedoci Očeve ljubavi prema bližnjima.

Euharistijsko slavlje uljepšali smo i pohvalama Mariji, našoj nebeskoj Majci i ocu Utemeljitelju. Po završetku euharistijskog slavlja naše blagdansko druženje nastavili smo kod obiteljskog stola. Našoj zajednici u ovom slavlju pridružile su se i naše sestre koje djeluju u Vojnom ordinarijatu s. Gordana i s. Marina.

Zahvalne smo Gospodinu što nam je darovao milost da smo u suton večeri pred samu svetkovinu, euharistijskim slavljem slavili i Bezgrješnu na čijoj je glavi vijenac od 12 zvijezda.

Zahvaljujemo biskupu Jezerincu za darovano nam vrijeme, za molitvu i sv. Misu.

Bezgrješna Majka neka bdije nad svima nama i vodi nas sve ususret svome milosrdnom Sinu Isusu, isprosi svojoj djeci potrebne milosti i štiti nas u ovoj suznoj dolini svojim milostivim očima. (am.k.)

Bezgrešno Zaćeće 2015.

Uvod:

Nalazimo se uoči blagdana Bezgrešnog Zaćeća te godišnjice smrti sluge Božjega nadbiskupa Štadlera kao i proglašenja godine Godinom milosrđa, koju je najavio papa Franjo 13. ožujka ove godine kao Izvanrednu svetu godinu, posvećenu milosrđu Božjemu. Svjesni Božjeg milosrđa, koje se posebno očitovalo u Isusu Kristu priznajmo svoje grijehe da mogremo dostojno proslaviti euharistijska otajstva.

Homilija

Drage sestre!

Papa Franjo, kao što sam rekao, službeno će otvoriti sutra, na svetkovinu Bezgrešnog Zaćeća i prigodom 50. godišnjice zatvaranja Drugog Vatikanskog Koncila Jubilej milosrđa. Ta će godina kao Godina milosrđa trajati do svetkovine Krista Kralja svega stvorenja iduće godine. Papa obično proglašava godinom jubileja neke značajne obljetnice. Međutim ovoga puta kao da se njemu žuri. Stoga je ovu godinu proglasio „izvanrednom“. Na to ga je potakla sadašnja situacija u svijetu, a to je prije svega ravnodušnost prema vjeri i vječnom spasenju. Ta je ravnodušnost posljedica potrošačkog mentaliteta.

Papa Ratzinger suočio se istim problemom ravnodušnosti prema vjeri pa je odlučio objaviti nekoliko knjiga u želji da probudi kršćane, da postanu svjesni svoga kršćanskog poziva, kao što su to isticali crkveni oci u prvim stoljećima: „Kršćanine, upoznaj svoje dostojanstvo“, a to znači da će, živeći djelotvornije vjeru, doprinijeti stvaranju bolje klime, prije svega napretka i mira. Papa Ratzinger u Predgovoru svoje knjige „Isus Krist“ piše: „Sada sam odlučio objaviti prvi dio knjige koja sadrži deset poglavlja u kojima razmatram Isusov život od krštenja u Jordanu do Petrove ispovijedi i preobraženja... „Nadam se, da ću u drugom dijelu knjige moći ponuditi i poglavlje u kojemu ću obraditi izvješća o Isusovom djetinjstvu, koja sam za sada odgodio, jer mi se činilo hitnim prikazati lik i poruku Isusa Krista u njegovom javnome djelovanju kako bih na taj način pomogao svima koji žele uspostaviti živi odnos s njim“ (str. 17).

Papa Franjo ostaje na toj istoj liniji. On u svojoj buli „Lice milosrđa“, kojom je najavio izvanredni jubilej milosrđa, želi svratiti pažnju vjernika na Božje milosrđe koje je dosegнуlo svoj vrhunac u Isusu Kristu iz Nazareta. Kad je riječ o Božjem milosrđu ono se spominje na više mjesta u Starom Zavjetu. Tako na primjer, čitamo u knjizi Izlaska: „Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću“ (Iz 34, 6). U Novom Zavjetu vrhunac Božjeg milosrđa susrećemo u Isusu Kristu. Apostol Pavao u poslanici Efežanima piše: „Ali Bog koji je bogat milosrđem, zbog velike svoje ljubavi kojom nas je zavolio, oživje s Kristom nas koji smo bili mrtvi zbog grijeha- milošću ste spašeni.

Drage sestre! Papa Franjo kaže da postoje trenuci u kojima smo pozvani još više usmjeriti svoj pogled na milosrđe, kako bismo sami postali djelotvornim znakom Očeva milosrđa. Ovo sadašnje vrijeme smatra se posebnim vremenom. Ono je potaklo papu da ovu godinu proglasi kao „Izvanredni jubilej milosrđa“, kao posebno vrijeme za Crkvu.

Papa je odabrao blagdan Bezgrešnog Začeca kao početak „Godine milosrđa? Zašto blagdan Bezgrešnog Začeca? Upravo zato jer je Marija ne samo uzor milosrđa nego i majka i zagovornica milosrđa. Nitko nije tako duboko prodro u tajnu Božjeg milosrđa kao što je to Marija. Ona je bila unaprijed odabrana biti majkom Spasitelja svijeta i majkom milosrđa. Kad je Marija stupila na prag svoje rođakinje Elizabete, i kad ju je Elizabeta pozdravila riječima: „Otkud meni ovo da majka mojega Gospodina dolazi k meni“, Marija je izrekla svoj Hvalospjev posvećen milosrđu Božjem, koji se proteže od „koljena do koljena“. Bog se nikada ne umara činiti dobro. On nikada ne zatvara svoja vrata, štoviše, On jednostavno želi podijeliti život milosti s nama. „A milost je“, kaže blaženi kardinal Alojzije Stepinac „neprocjenjivo blago za svaku dušu, jer pomoću milosti Božje, koju nam je zaslužio Isus Krist, uzdižemo se do časti da budemo prijatelji Božji.“

Drage sestre! Crkva je danas pozvana prednjačiti to milosrđe. Isus je jednom zgodom rekao: „Bog je dobrostiv prema nezahvalnima i zlima., pa budite dakle i vi milosrdni kao što je milosrdan vaš Otac“ (Lk 6, 35-36). Bogu posvećene osobe posebno su pozvane da budu milosrdne. A prilika za to ima bezbroj.

Kad bismo svakog dana više mislili na Božje milosrđe, život bi bio radosniji. Ne samo to. Isus nam poručuje da ukoliko smo poput njega milosrdni, ukoliko smo poput njega spremni na opraštanje, na ljubav poput Njega “tada će vaša plaća biti velika i bit ćete djeca Svevišnjega“ (Lk 6, 35). Ova je godina posebni kairós, a to znači posebno, jedinstveno i neponovljivo vrijeme obnove, koju ne bismo smjeli propustiti. Da bismo u tome uspjeli potrebna je svakodnevna vježba, koja uključuje žrtvu, križ. „Križ mora biti obilježje za svaki naš korak na putu savršenosti“, rekao je sluga Božji Josip Štadler. Stoga treba početi već

danas razvijati u sebi milosrđe. Nastaviti sutra, prekosutra, cijelu godinu. Tu će nam pomoći i Blažena Djevica Marija.

„Sada Marija sjedi na nebu o desnu Sinu svojemu, ali ona ima uvijek isto dobro i nježno majčinsko srce, spremno uvijek pomoći nama koji smo njezina djeca“, rekao je sluga Božji Josip Štadler. Neka nas Marija svojim pogledom prati u ovoj Svetoj godini milosrđa. Dopustimo Isusu Kristu da se nastani u našem srcu. Povjerimo Blaženoj Djevici Mariji svoj život, svoje radosti i tjeskobe; uputimo joj svoju molitvu da svrne na nas svoje milosrdne oči da mogemo razmišljati danas i uvijek Lice milosrđa, njezina Sina Isusa. Amen.

Sarajevo

Proslava Bezgrješnog Začeca BDM i spomen na dan smrti prvog vrhbosanskog nadbiskupa, sluge Božjega Josipa Stadlera

Sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije zajedno su sa vrhbosanskom crkvom proslavile svetkovinu Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2015., koja im je zaštitnica i voditeljica u ovom svijetu na putu prema Malom Isusu. Za ovu proslavu svaka se zajednica pripremala zajedničkom molitvom devetnice u čast Bezgrješnog Začeca, a u samostanu „Egipat“ na Bjelavama posebno svečano je obilježena trodnevnica u čast Bezgrješne. Euharistijsko slavlje u samostanskoj kapelici kroz tri dana predvodili su don Jakov Kajinić, duhovnik u vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, don Mato Zovkić i don Pavo Jurišić, postulador kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, gdje su zajedno sa sestarskom zajednicom, na temelju Božje riječi, razmišljali o nadolazećoj svetkovini i sluzi Božjem Josipu Stadleru. Liturgijsko pjevanje animirale su sestre, kandidatice i djeca iz „Stadlerovog dječjeg Egipta“.

Na sam dan svetkovine u 10.00 sati, sestre iz zajednica u Sarajevu, Vitezu, Gromiljaku i Prozoru, zajedno sa Prijateljima Malog Isusa, okupile su se u katedrali Srca Isusova na zajedničku molitvu kao pripremu za euharistijsko slavlje koje je u 10.30 sati predslavio nadbiskup vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s apostolskim nuncijem u Bosni i Hercegovini nadbiskupom Luigijem Pezzutom i pomoćnim biskupom vrhbosanskim mons. Perom Sudarom te uz koncelebraciju petnaest svećenika. Na početku euharistijskog slavlja nadbiskup Puljić je pozvao sve okupljene da se sjedine u molitvi s papom Franjom koji je u to vrijeme proglasio izvanrednu Jubilarnu Godinu milosrđa, otvarajući Sveta vrata Vatikanske bazilike. Podsjetio je također da se ovim slavljem spominjemo i sluge Božjega Josipa Stadlera,

prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, koji je na ovaj dan preselio u nebesku domovinu pridruživši se slavu

Bezgrješnog Začeca na Nebu. U prigodnoj propovijedi, osvrćući se na obljetnicu smrti nadbiskupa Stadlera, pozvao je nazočne da u njegovu primjeru traže način kako živjeti put vjere i vjernosti te istaknuo da je njegov život dar i pokazatelj kako je Bog vodio mjesnu crkvu vrhbosansku. „Radosni smo i ponosni što smo ga imali. A on nam je i nadahnuće na ovu godišnjicu smrti. Nije slučajno da je baš na Gospin blagdan umro. Majka ga je Marija pozvala jer joj je vjeran i odan bio. Pozvala ga u zagrljaj božanske ljubavi“, naglasio je kardinal Puljić. Potom se osvrnuo na patron sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije. Pojasnio je da sestre često uz svoje redovničko ime stavljaju i ime Marijino. Budući da uz svoju volju i opredjeljenje nose i ljudske slabosti, pozvao ih je da poput Marije, koja je svojim životom kazala „Evo me“, prepoznaju i služe Malom Isusu služeći čovjeku u potrebi. „U ovoj Godini milosrđa, na poseban način Papa poziva da se ponovno prisjetimo sedam duhovnih i tjelesnih djela milosrđa. Drugom riječju, Isus je u čovjeku. I tu često propadamo na ispitu. Mi gledamo Isusa kao Boga, ali zaboravili smo da je on i čovjek, da se utjelovio i da se izjednačio sa svakim onim koji treba našu ljubav. To ne važi samo za vas sestre nego i za sve nas, da prepoznamo Isusa u čovjeku koji je potreban naše ljubavi“, rekao je kardinal Puljić.

Nakon molitve za Sinodu Vrhbosanske nadbiskupije na kraju svete mise, svi su pošli na grob sluge Božjega Josipa Stadlera u dnu katedrale i tu izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Tijekom Mise pjevao je bogoslovni zbor „Stjepan Hadrović“ pod ravnanjem don Marka Stanušića.

Slavlje je nastavljeno u samostanu „Egipat“ gdje su najprije pripravnice Sarajevske provincije „počastile“ okupljene sestre i goste: uzoritog nadbiskupa Vinka kardinala Puljića, don Pavu Jurišića, don Marka Majstorovića, don Bojana Ivešića, don Ljubu Zadru đakona, prigodnom i zanimljivom predstavom o početcima Družbe. Nakon toga svi su se okupili u sestarskoj blagovaonici na zajednički ručak uz pjesmu i druženje. Djeca iz „Stadlerovog dječjeg Egipta“ su pozdravila nazočne svojim glasićima, otpjevavši dvije pjesme u čast ljubavi, nakon čega su primili darove od nadbiskupa Puljića. Ovakva slavlja, kakva je volio i nadbiskup Stadler, prigoda su da se prisjetimo i zahvalimo Bogu za ljubav koju nam neprestano iskazuje svojom bližinom i darovima te da si posvješćujemo da je lijepo „kao braća zajedno živjeti“ (Ps 133,1).

s. M. Jelena Jovanović

Stadlerovo u siječnju 2016.

Na večernjoj svetoj misi u katedrali Srca Isusova u Sarajevu u petak, 8. siječnja 2016. godine sestre Služavke Malog Isusa, bogoslovna zajednica Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa i sarajevski vjernici spomenuli su se sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa, i molili za njegovo proglašenje blaženim.

U 17.30 sati upriličena je meditacija o tjelesnom djelu milosrđa *Žedna napojiti*, koju je na temelju poslanice *Ljubav i zahvalnost* sluge Božjega Stadlera priredila s. M. Jelena Jovanović. Misno slavlje predvodio je vlč. Boris Salapić, prefekt Nadbiskupijskog sjemeništa *Petar Barbarić* u Travniku, uz suslavlje katedralnog župnika vlč. Marka Majstorovića, rektora Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa vlč. Josipa Kneževića, vicerektora vlč. Marka Mikića, đakona vlč. Ljuba Zadrića, te asistenciju bogoslova Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa.

Vlč. Salapić je prigodom propovijedi istaknuo ljubav sluge Božjega prema čovjeku, koja se očitovala u njegovu radu i brizi za najpotrebnije toga vremena u njegovoj biskupiji.

Nakon misnog slavlja uslijedilo je klanjanje Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu, koje je predvodio župnik vlč. Marko Majstorović, a potom se na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera izmolila molitva za njegovo proglašenje blaženim.

s. M. Jelena Jovanović

Slavonski Brod

Proslava 173. rođendana Oca Utemeljitelja

U nedjelju, 24. siječnja 2016. godine, u župi Gospe Brze Pomoći u Slavonском Brodu pod geslom „Milosrdan kao Otac - sluga Božji Josip Stadler“, svečano je obilježen spomen na dan rođenja i krštenja našeg Oca Utemeljitelja Sl. Božjega Josipa Stadlera. Slavlju su prisustvovala časna majka s. M. Radoslava Radek i s. M. Anamarija Kesten iz Generalne uprave, sestre naše Zagrebačke provincije na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Katarinom Penić-Sirak, sestre Sarajevske provincije sa provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić te sestre Splitske provincije. Pridružili su nam se i hodočasnici PMI iz Voćina te brojni župljani.

Slavlje je započelo u 10 sati u župnom pastoralnom centru, pozdravom župnika domaćina preč. Ivana Lenića koji je pozvao sve okupljene na sakrament pomirenja kako bi mogli primiti potpuni oprost u ovoj Godini milosrđa jer je i njihova župna crkva jedna od onih u kojima je to moguće u ovoj jubilarnoj godini, te molitvenim programom u kojem se pjevala krunica Božanskom Milosrđu.

U 10.30 sati je slavljeno euharistijsko slavlje koje je predvodio sarajevski nadbiskup mons. Vinko Puljić, sa voditeljem kauze za proglašenje blaženim Sl. Božjega dr. don Pavom Jurišićem, župnikom domaćinom i drugim svećenicima. Tom prigodom je nadbiskup u homiliji potaknuo prisutne da u svom životu neprestano traže i nastoje vršiti Božju volju te vrednovati svaki ljudski život, stavljajući im pred oči primjer Sl. Božjega Josipa Stadlera. On je rođen u skromnoj brodskoj obitelji te je već kao dječak ostao bez majke, oca, brata i sestre te iskusio što znači biti siromah i sam. No u tih deset godina primio je ono temeljno na čemu je nastavio graditi svoj život-primio je vjeru u Boga. Iz nje je crpio snagu za život, postao čovjek predan u Božje ruke i otvoren traženju i vršenju volje Božje. Kada je došao u Sarajevo za nadbiskupa nije imao ništa, ali je imao čvrstu vjeru u Boga, Crkvu koju je trebalo izgraditi i srce koje voli. I to mu je bilo dovoljno da uspije u svemu što je poduzeo. U svom djelovanju, prije 125 godina, osnovao je i nas sestre Služavke Maloga Isusa koje nastavljamo njegovo djelo služenja i molimo da

ga Bog uzdigne na čast oltara.

Nakon euharistije, u procesiji smo krenuli od pastoralnog centra prema župnoj crkvi u kojoj je kao spomen na krštenje Sl. Božjega Josipa Stadlera izmolljena molitva krsnog poziva te molitva za njegovo proglašenje blaženim.

Nakon svečanosti, uputile smo se na mjesto gdje je bila rodna kuća našeg Oca Utemeljitelja, a sada je njegov kip, te mu prinijele svoje molitve i zahvale.

Po povratku u Zagreb navratile smo do sestra u Brodsko Vinogorje i Slavonski Kobaš, gdje su nas sestre s ljubavlju primile i okrijepile za nastavak puta u Zagreb.

s. M. Martina Vugrinec

Sarajevo

Proslavljen 173. rođendan Oca sarajevskih siromaha

Na današnji dan prije 173 godine, 24. siječnja 1843., u Slavanskom Brodu rođen je i kršten sluga Božji Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup – milosrdni otac sirotinje i nevoljom pogođenih ljudi. Plodove njegove dobrote i velike ljubavi prema Kristu i njegovoj zaručnici Crkvi i mi danas uživamo, posebno u Vrhbosanskoj nadbiskupiji.

U znak zahvalnosti za duhovnu i materijalnu baštinu koju primismo po ovom čovjeku sveta života, sestre Služavke Malog Isusa, što ih je sluga Božji Josip Stadler osnovao 1890. godine u Sarajevu, pohodile su župe grada Sarajeva. U zajedništvu sa svećenicima, župnicima i njihovim vjernicima mogle su za njegovo proglašenje blaženim. Molitvom vjernika i misnom nakonom stavili su pred Gospodina svoju želju te na kraju misnih slavlja, prije otpusta, izmollili molitvu za njegovo proglašenje blaženikom. Svima nazočnima molitve su podijeljene na sličicama kako bi mogli u svojim potrebama obraćati se velikom zagovorniku siromašnih, posebno napuštene i zpuštene djece te starijih osoba.

Prva molitva i euharistijsko slavlje, u koje se uključioe sestre s. M. Anica Matošević i kandidatice Katarina Pilić iz samostana *Egipat* u Sarajevu, bila je u 9 sati u župi sv. Ignacija Lojolskoga na Grbavici s vjernicima i župnikom p. Krešimirom Djakovićem. U 10 sati slijedilo je euharistijsko slavlje i molitva sa župnikom vlč. Albertom Zornadom i vjernicima župe bl. Majke Terezije u Vogošći. S njima su zajedno molile i o životu sluge Božjega svjedočile s. M. Kristina Adžamić, s. M. Finka Brajković, kandidatice Dragana Topić i

djeca iz SDE-a. Pola sata kasnije započelo je misno slavlje i molitva za proglašenje blaženim sluge Božjega Stadlera u župi Gospe Stupske na Stupu. Misno slavlje predvodio je župni kapelan vlč. Marko Škraba. Molitvu su animirale, misna čitanja čitale i o sluzi Božjem Stadleru svjedočile s. M. Anđa Vranješ, kandidatice Valentina Šunjić i djeca SDE-a. Novo molitveno uključivanje započelo je u 11 sati misnim slavljinama koja su predslavili župnici – vlč. Anto Jelić u župi sv. Luke u Novom Gradu i vlč. Josip Vajdner u župi sv. Leopolda Bogdana Mandića u Briješću. Euharistijsko i molitveno zajedništvo s vjernicima župe u Novom gradu dijelile su s. Manda Pršlja i kandidatice Ivka Martinović, a na Briješću su bile s. M. Klara Jerković, kandidatice Nikolina Džavić i predstavница djece iz SDE-a.

U predvečerje istoga dana nastavljena je molitva na istu nakanu u župi sv. Josipa na Marijin Dvoru. U molitvi i misnom slavlju koje je predslavio vlč. Marin Marić sudjelovale su s. M. Jelena Jovanović te kandidatice Katarina Pilić i Nikolina Džavić. Kruna toga dana bilo je bogoslužje u 18 sati u katedrali Srca Isusova u Sarajevu, gdje počivaju zemni ostaci sluge Božjega Josipa Stadlera. Misno slavlje predslavio je vlč. Jakov Kajinić, a prethodila je molitva koju je animirala s. Maria Ana Kustura sa sestrama Služavkama Malog Isusa sarajevskih zajednica.

Pod geslom *Milosrdan kao Otac – sluga Božji Josip Stadler*

proslavljen je spomendan njegova rođenja i krštenja u župi Gospe Brze Pomoći u Slavanskom Brodu. Svečano euharistijsko slavlje s početkom u 10.30 predvodio je kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski. Duhovna povezanost svetim misama i molitvom sa slavljem u rodnom gradu sluge Božjega Josipa Stadlera ostvarila se u sedam sarajevskih župa.

Neka ovaj molitveni događaj bude naša hvala Bogu i sluzi Božjemu Josipu Stadleru za milosti koje nam je Bog po njemu darovao.

s. M. Kristina Adžamić

Stadlerov rođendan u sarajevskoj katedrali

Na treću nedjelju kroz godinu, 24. siječnja 2016., okupili smo se u katedrali Srca Isusova želeći obilježiti rođendan i zajedno moliti za proglašenje blaženim slugu Božjeg Josipa Stadlera.

Euharistijskom slavlju u katedrali prethodio je program koji je pripremila s. M. Maria-Ana Kustura, pročelnica Povjerenstva za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja. Osim brojnih vjernika, posebno mladih, u cjelokupnom programu i euharistijskom slavlju sudjelovale su provincijska zamjenica s. M. Anđa Vranješ, tajnica i savjetnica s. M. Kristina Adžamić, sestre iz *Egipta*, Nuncijature i Nadbiskupije, te naša djeca iz *Egipta*, koja su svojim nastupom animirali program zajedno s vlč. Jakovom Kajinićem. Sestre Kristina Adžamić i Manda Pršlja te kandidatice Ivka Martinović i Valentina Šunjić sudjelovale su pjesmom, molitvom i čitanjem tijekom svete mise. U toj su prigodi vjernike upoznale sa Stadlerom, ocem i utemeljiteljem sestara Služavki Malog Isusa. U prvom dijelu pobožnosti upriličena je molitva krunice, a potom smo zajednički molili, te kroz ponuđene tekstove i pjesme razmišljali o Stadleru, velikanu duha, uma i srca. Mladi su svojim glasovima uveličali misno slavlje koje je predslavio vlč. Jakov Kajinić, duhovnik u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. U propovijedi je posebno istaknuo Duha Svetoga govoreći da je on taj koji nam očituje i pokazuje svoje plodove, i da ćemo se svi po tome prepoznati. Spomenuo je i našega Stadlera koji je bio pun Duha Svetoga. Bog nam je stvorio oči da ga možemo vidjeti, uši da ga možemo čuti, razum da možemo razmišljati. I sve su ovo plodovi Duha koje nam Bog šalje. Pozvao nas je da znamo prepoznati znakove vremena i djelovati u ovom vremenu. Na kraju sv. mise uputili smo se na Utemeljiteljev grob i izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim.

Ivka Martinović i Valentina Šunjić, kandidatice

Stadlerov rođendan na Brijesću

U povodu 173. Utemeljiteljeva rođendana pod geslom *Milosrdan kao Otac – sluga Božji Josip Stadler*, u nedjelju, 24. siječnja 2016. u župu Brijesće uputile su se s. M. Klara Jerković, kandidatice Nikolina Đavić i djevojčica iz SDE-a Ana Popić (koja je rodom iz župe) da bi svjedočile kako danas djeluju duhovne kćeri dr. Josipa Stadlera.

Župnik vlč. Josip Vajdner bio je jako otvoren, te nam je organizirao prijevoz. Kandidatice Nikolina i s. Klara čitale su misna čitanja, a prije svakoga je vlč. Vajdner imao kratki uvod kojim je vjernicima pokušao

približiti Božju riječ. U prigodnoj propovijedi osvrnuo se na čitanja toga dana, kao i na duhovni te materijalni rast i napredak u današnjem vremenu.

Kao primjer življenja vjere, duhovnog rasta i materijalne izgradnje među svetim uzorima istaknuo je i slugu Božjega dr. Josipa Stadlera.

Nakon popričesne molitve o životu našeg Utemeljitelja te njegovu rastu i radu malo je više ispričala s. Klara Jerković. U prigodnom govoru povezala je prvo čitanje iz *Knjige Nehemijine* (u kojoj svećenik Ezra dolazi u Jeruzalem i duhovno uzdiže pali židovski narod koji je bio u perzijskom ropstvu) s našim Ocem Utemeljiteljem koji je došao u Bosnu nakon pada Osmanlijskog carstva i podizao kršćanski puk i duhovno i materijalno.

U materijalnom pogledu gradio je prvostolnicu, sjemenište u Travniku, bogoslovno sjemenište u Sarajevu i puno toga drugog. U duhovnom smislu osnovao je novu Družbu sestara koju je nazvao Služavke Malog Isusa. Dao im je zadaću da se brinu za siromašnu i napuštenu djecu te bolesne i sirote starice, kao i da služe samom Malom Isusu. Uz to, pisao je poslanice kojima je podučavao bosanski puk o svemu.

Na kraju smo s pukom izmolili molitvu za proglašenje blaženim Sluge Božjega Josipa Stadlera.

Nakon sv. mise bilo je kratko druženje s vjernicima u župnoj dvorani uz tople napitke. Vjernici su nam iskazivali svoju dobrodošlicu zahvalivši na lijepom druženju i daru pohoda njihove župe. Nakon druženja vlč. Vajdner nas je odvezao kući.

Nikolina Đavić, kandidatice i s. M. Klara Jerković

Slavlje Stadlerova rođendana u župnoj crkvi na Grbavici

U nedjelju, 24. siječnja 2016. u povodu 173. rođendana prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega dr. Josipa Stadlera s. M. Anica Matošević i kandidatice Katarina Pilić uputile su se prema župi sv. Ignacija Lojolskog na Grbavicu gdje djeluju oci isusovci, s kojima je Utemeljitelj Družbe Služavke Maloga Isusa bio posebno povezan. Stigavši na cilj, prvo su pozdravile župnika i superiora zajednice Družbe Isusove u Sarajevu p. Krešimira Djakovića koji se jako radovao posjetu. Zatim su zajedno s okupljenim župljanima molili sv. kronicu i Gospine litanije. Na početku misnog slavlja p. Krešimir je pozdravio goste i upoznao župljane s razlogom dolaska redovnica kazavši kako je na današnji dan rođen i kršten sluga Božji dr. Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe Služavki Malog Isusa. Potom je

kandidatica Katarina čitala prvo čitanje i psalam, a s. M. Anica molitvu vjernika. U propovijedi se p. Krešimir osvrnuo na misna čitanja i Godinu milosrđa u kojoj se nalazimo, povežavši sve to s našim Utemeljiteljem koji je bio milosrdan kao naš Otac Nebeski.

U želji da se i molitvom povežu sa središnjom proslavom u Slavonskom Brodu, svi zajedno su radosna srca izmolili na kraju sv. mise molitvu za proglašenje blaženim sluga Božjeg Josipa Stadlera. U misnom slavlju sudjelovalo je 20-ak osoba starije životne dobi, koje su sve zdušno pjevale, a jedna divna gospođa u osmom desetljeću svojeg života svirala je klavijature. Na kraju bogoslužja p. Krešimir zahvalio je još jednom s. M. Anici i kandidatice Katarini izrazivši želju da opet dođu u posjet župi. One su radosna srca i ispunjena duha krenule prema središtu grada i katedrali Srca Isusova gdje su odnijele po jedan cvijet kao darak voljenome Ocu Utemeljitelju.

Katarina Pilić, kandidatice

Slavlje Stadlerova rođendana u župi na Stupu

Dana 24. siječnja s. M. Anđa Vranješ, s. M. Lucija Blažević, pripravnica Valentina Šunjić, Katarina Stipić i Ivana Tubić uputile su se u župu Stup prigodom obilježavanja 173. rođendana našega oca Utemeljitelja. Nazočile smo euharistijskom slavlju u 11 sati, koje je predslavio kapelan vlč. Marko Škraba. Na početku mise svećenik nam je uputio riječi dobrodošlice i upoznao puk sa slavljem 173. rođendana dragog nam Utemeljitelja i prvog vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera. Tijekom bogoslužja sudjelovale smo u animiranju čitanja i molitve vjernika, te na kraju mise zajedno s vjernicima, kojih je bilo oko 140, izmolile smo molitvu za proglašenje blaženim sluga Božjeg Josipa. Na ovaj način pokušali smo se duhovno ujediniti i pridružiti slavlju u Slavonskom Brodu, rodnom gradu Utemeljitelja. Vlč. Škraba je zahvalio na posjetu sestara i djece te nas pozvao da opet dođemo, a vjernicima je poručio kako su dužni moliti za slugu Božjeg jer je on osnovao župu Stup. Hvala dragom Bogu na ovom danu i sluzi Božjem Josipu čije plodove dobrote i rada i danas uživamo i time se dičimo.

Valentina Šunjić, kandidatice

Slavlje Stadlerova rođendana u župi Vogošća

Prije 173 godine u Slavonskom Brodu rodio se sluga Božji Josip Stadler. Otac sirotinje svojim je životom svjedočio riječ Božju i hodio stopama Isusa Krista. Sestre Služavke Malog Isusa, čiju je Družbu osnovao, u povodu nje-

gova rođendana posvjedočile su njegovo veliko djelo u nekoliko sarajevskih župa.

S. M. Kristina Adžamić, s. M. Finka Brajković, dječaci Marko i Ivica iz štićeničkog doma *Egipat* te kandidatice Dragana Topić izrekli su u župi Vogošća svoje svjedočanstvo ljubavi i služenja Bogu po primjeru sluge Božjeg Josipa Stadlera. U župi nas je dočekaio župnik don Alberto Zoranda koji je iskazao veliko zadovoljstvo i sreću što smo izabrale da među župama našega pohađa bude i Vogošća. S. M. Kristina i kandidatice Dragana sudjelovale su u euharistijskom slavlju kroz misna čitanja te uputile nekoliko riječi o povodu dolaska u župu Vogošća. S. M. Kristina je ukratko predstavila život i djelo Utemeljitelja Družbe te naglasila da se tom prigodom nastojimo povezati s molitvama u Slavanskom Brodu, gdje se na poseban način moli za proglašenje blaženim sluga Božjega Josipa Stadlera. Pozvala je župnika i okupljene vjernike da se svakoga 8. u mjesecu kroz molitvu za proglašenje blaženim sluga Božjega Josipa Stadlera povežu s nama moliteljima u sarajevskoj katedrali. Na kraju euharistijskog slavlja kandidatice Dragana je u nekoliko rečenica opisala put svojega poziva istaknuvši važnost služenja malenima. Don Alberto je prije završnog blagoslova vjernika započeo molitvu za proglašenje blaženim Josipa Stadlera, a okupljeni su se pridružili molitvi, te smo svi jednodušno prenijeli svoju molbu Bogu. Poslije misnog slavlja don Alberto je svih ugostio u župnoj kući. Druženje je prošlo u ugodnom razgovoru sa župnikom i bogoslovima neokatekumenskog sjemeništa *Redemptoris Mater* te nekolicinom vjernika.

Dragana Topić, kandidatice

Proslava Stadlerovog rođendana u župi sv. Luke Evanđeliste u Sarajevu

U pro hladno jutro 24. siječnja 2016. godine, poput Isusovih učenika kada ih je slao po dvojicu u svijet da naviještaju Radosnu vijest, kandidatice Ivka Martinović i s. M. Manda Pršlja uputile su se u župu sv. Luke evanđelista u Sarajevu prigodom obilježavanja 173. rođendana našeg Oca Utemeljitelja. Došle smo na svetu misu u 11 sati, koju je predslavio i pod kojom je propovijedao župnik vlč. Anto Jelić uz sudjelovanje oko 90 župljana. Na početku bogoslužja upoznao je vjernike sa slavljem 173. rođendana sluga Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i našeg Utemeljitelja, te pozdravio nas sestre. Imale smo milost sudjelovati u animiranju čitanja, molitve vjernika i pjevanja, te na kraju mise predstaviti našeg Utemeljitelja, milosrdnog oca sirotinje i ljudi u nevolji, te posvjedočiti o njegovoj ljubavi prema Kristu i njegovoj zaručnici Crkvi. Ovom prigodom vjernike upoznali

smo sa spomenom njegova rođenja i krštenja, koji se posebno slavi u njegovu rodnom gradu Slavonskom Brodu pod geslom *Milosrdan kao Otac – sluga Božji Josip Stadler*. Euharistijskim slavljem i molitvom duhovno smo se povezali i duhu se pridružili slavlju u Slavonskom Brodu, koje je predstavio naš kardinal Vinko Puljić. Zajedno smo molili da slugu Božjeg Stadlera uskoro možemo častiti kao blaženika i sveca. Također smo podijelili slike i zajedno sa župnikom i vjernicima izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Zahvalivši sestrama na dolasku, župnik vlč. Anto Jelić pozvao je još jednom svoje župljane da se svakog 8. u mjesecu pridruže obilježavanju Stadlerova dana u katedrali Srca Isusova, da molimo za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Nakon svete mise prilazili su nam vjernici s radošću i pozivali nas da opet dođemo, a najljepše svjedočanstvo izrekla je jedna vjernica, govoreći da je ovo pravi pogodak i da joj je Stadler uljepšao dan. Dragi naš Utemeljitelju, s ovim mislima želimo Ti sretan 173. rođendan.

Ivka Martinović, kandidatica i s. M. Manda Pršlja

Lug-Brankovići

Sluzi Božjem za rođendan

Spomen 173. rođendana sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa, proslavljen je u nedjelju, 24. siječnja u župi Lug Brankovići kod Žepča. Program su pripremili Prijatelji Malog Isusa predvođeni s. Marine-lom Zeko.

Program je započeo u župnoj crkvi misnim slavljem kojeg je slavio župnik vlč. Franjo Ivandić. Na početku mise župnik je u kratkim crtama progovorio o svetom i požrtvovnom životu sluge Božjega. Potom su Prijatelji Malog Isusa kroz slikovit prikaz približili krepostan i svet život Josipa Stadlera koji nam je ostavio divan primjer i svjedočanstvo življenja u milosrđu prema bližnjima. Bio je lijek mnogih duša kako u materijalnom tako i u duhovnom smislu. Taj lijek zove se ljubav. Sluga Božji Stadler sam je govorio: „Lijek našim dušama, srcu i našem vremenu jest ljubav koja je dragulj. Tko ne ljubi taj i ne čini dobro.“

Misno slavlje uzveličao je župni dječji zbor svojim pjevanjem i sviranjem.

Program je završen molitvom za proglašenje blaženim sluge Božjega. Na kraju svete mise Prijatelji Malog Isusa podijelili su vjernicima glasnik *Stadler* kako bi ih još više upoznali s likom nadbiskupa Stadlera.

s. M. Marinela Zeko

U Prisoju proslavljen Stadlerov 173. rođendan

Sestre Služavke Malog Isusa iz Gromiljaka posjetile su u nedjelju, 24. siječnja 2016. župu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Prisoju i s vjernicima te župe, na čelu sa župnikom don Ivanom Bebekom, proslavile 173. obljetnicu rođenja i krštenja sluga Božjega nadbiskupa Stadlera.

Slavlje je započelo svečanim euharistijskim slavljem koje je predslavio župnik don Ivan Bebek uz koncelebraciju don Ante Kutleše, voditelja Hrvatske katoličke misije Reutlingen, Metzingen i Tübingen. Tijekom misnog slavlja pjevala je etno skupina *Čuvarice* iz Rame. O vrlinama sluga Božjega nadbiskupa Stadlera vjernicima je progovorila s. M. Ljilja Marinčić koja ga je predstavila kao uzor za nasljedovanje. Istaknula je Stadlerovu ljubav prema Bosni, Hrvatima i Katoličkoj Crkvi, kao i njegovu izvrsnost i odlučnost koje je pokazao tijekom školovanja, te vrlo rano usvajanje obiteljskih vrлина unatoč tomu što je već s 11 godina ostao bez roditelja. Vjernike je pozvala da se mole kako bi im od Boga isprosio vrline svojstvene njihovu životu i karakteru. Pozvala je sve da slijede one koji su Isusa vjerno pratili, kao što i Stadlerove duhovne kćeri – sestre Služavke Maloga Isusa – slijede njegovu skrb i ljubav za siromahe. Nakon s. M. Ljilje o Stadleru je progovorio don Ante Kutleša. Činilo se da vjernici upijaju svaku riječ o sluzi Božjem. Nakon misnog slavlja prišlo je par župljana i kazalo da im je Stadler postao vrlo blizak. Rekli su kako im je žao da su do sada premalo poznavali slugu Božjega nadbiskupa Stadlera čijim se životom mogu nadahnuti i djeca i odrasli.

Na kraju misnog slavlja vjernicima se obratila s. M. Danica Bilić, te im zahvalila za veliki doprinos kojeg su dali misijskoj prodajnoj izložbi za Haiti. Potom je don Ivan Bebek zahvalio sestrama na nazočnosti i blizini njemu, mladima i župljanima. Zahvalio je i etno skupini *Čuvarice* koje su nakon mise održale koncert.

s. M. Ljilja Marinčić

Sarajevo

Stadlerovo u veljači, 2016.

U ponedjeljak, 8. veljače 2016., na Stadlerovo u veljači, sestre Služavke Malog Isusa su zajedno sa župljanima župe Srca Isusova, bogoslovnom zajednicom i djecom iz Stadlerova dječjeg *Egipata* sudjelovale na euharistijskom slavlju u sarajevskoj katedrali Srca Isusova. Molili su za proglašenje blaženim sluga Božjega dr. Josipa Stadlera. U 17.30 meditaciju o tjelesnom djelu milosrđa *Siromaha odjenuti* pripremila je sestra M. Kristina Adžamić, a animirale sestre iz zajednice samostana *Egipata*. Svetu misu u 18.00 pred-

slavio je duhovnik u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu vlč. Jakov Kajinić u zajedništvu sa katedralnim župnikom vlč. Markom Majstorovićem, odgojiteljima Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa te đakonom vlč. Ljubom Zadrićem. Vlč. Kajinić je u prigodnoj propovijedi istaknuo kako je Sveta godina Božanskoga milosrđa koju živimo protkana milosnim događajima. Kazao je kako je milosni događaj i svaki 8. u mjesecu, kada možemo razmišljati i zahvaljivati Bogu za milosti koje je Gospodin podario našoj mjesnoj crkvi po kreposnom životu sluge Božjega Josipa Stadlera. Govorio je o djelima milosrđa, tjelesnim i duhovnim, koja je činio te stvarao uvjete za život u milosrđu. Kad je došao u Sarajevo, podsjetio je, Stadler nije imao ni kuće, ni crkve, ni ustanova – sve je uz velike žrtve organizirao i načinio. Prema propovjednikovim riječima, odijevao je gologa ne samo odjećom tijela, nego ih je zaogrtao ogrtačem milosti Crkve, crkvenih ustanova i sakramenata. U skromnosti i poniznosti, poput svetog Martina iz Toursa, dijelio je sve što je imao. Potaknuo je na razmišljanje ne toliko o tome kome smo iskazali milosrđe, nego o tome kada smo propustili iskazati milosrđe. „Propusta na tom planu ne bi smjelo biti jer imamo pred očima snažan primjer milosrdnoga i svetoga života prvoga nadbiskupa, sluge Božjega Josipa Stadlera, koga nam je Gospodin poslao i ugradio u temelje naše mjesne Crkve kao stijenu milosrđa i dobrote“, kazao je vlč. Jakov oduševljeno.

Svakog 8. u mjesecu je molitva za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, i dan kada zahvaljujemo za milosti primljene od Gospodina po zaslugama njegova kreposnog sluge Stadlera. Vjerujemo da će naše molitve uskoro biti uslišane te da će Crkva vrhbosanska častiti svog prvog pastira kao blaženika.

s. M. Jelena Jovanović

„Tvoj duh će živjet uvijek megju nama,
dok Tvojom mukom Bosna nam se kiti,
njoj tebe otet neće grobna tama,
u svoje sjene smrt te neće skriti.“

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Adventska duhovna obnova redovnica grada Splita i okolice

Tradicionalnu adventsku duhovnu obnovu za redovnice grada Splita i okolice održao je mons. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup, u nedjelju 20. prosinca u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu. Na obnovi je sudjelovalo oko 150 redovnica iz 16 zajednica u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji te njihov nadbiskupski delegat fra Petar Lubina.

„Dok s cijelom Crkvom slavimo dar svoga poziva kako bismo svjedočanstvom života bili poticaj na život po evanđelju svemu narodu Božjemu, pozvani smo svoj pogled upraviti na milosrđe Božje te se približiti otajstvu Boga koji je milosrdni otac i s pozornošću se okrenuti prema bližnjima, iskazujući djela milosrđa. U doba velikih i naglih promjena u svijetu, pozvani smo živjeti radost Evanđelja te biti znakovi Božje nazočnosti i blizine, kako bi ljudi našega vremena po nama upoznali Božju milosrdnu ljubav koja se očitovala u Kristu Isusu. Od nas se očekuje da osvježimo svoje spoznaje o Bogu, koji nas neizmjerljivo ljubi i prihvaća poput milosrdnog oca iz Evanđelja, kako bismo u svijetu mogli biti proročki znak Božjega milosrđa.“, kazao je fra Petar Lubina na početku susreta pozdravivši nadbiskupa i redovnice.

Započinjući duhovni nagovor o. Nadbiskup je pozdravio sve provincijalke, redovnice i kandidatice svih redovničkih zajednica, a zatim rekao kako je lijepo vidjeti ovo zajedništvo tolikih redovničkih zajednica. Govoreći o pripremi za Božić, o. Nadbiskup je naglasio kako nam je u liturgijskim čitanjima uvijek majka Marija neposredno pred Božić jer po njoj Isus ulazi u našu stvarnost. „Majka Marija je 'vrata nebeska'. Vrata su simbol i mjesto susreta. Susret Marije i Elizabete jest divan susret jer Marija u Elizabeti vidi Božje djelo i Elizabetu vidi u Božjem svjetlu. Teško je ostvariti upravo to gledanje Božjeg djela u drugima i druge vidjeti u Božjem svjetlu jer nam pogled zaklanjaju ljubomora, zavist, oholost, ogovaranje. Marija vrednuje Elizabetu i Elizabeta vrednuje Mariju. Kad se otvore vrata srca i vrednovanje odnosa,

prisutna je radost Božića“, rekao je mons. Barišić, i nadodao kako je srce evanđelja milosrđe. To milosrđe očituje se i kroz rodoslovlje, koje donosi evanđelist Matej, jer je Isus ušao u nesavršeno, defektno, ljudsko da mu dade smisao i ostvarenje. „Božić čini da je Isus naš, a mi Božji jer smo sinovi i kćeri po krštenju. Isus je s nama osobito u Riječi, u sakramentima, u nama, u bližnjima, u onome tko je potreban naše ljubavi, solidarnosti, pomoći i stoga je Božić slavlje zahvalnosti za tu milosrdnu ljubav i otkrivanje prisutnosti Božje. Dobrota, solidarnost, pravda imaju puninu ostvarenja upravo u milosrdnoj ljubavi. Ovaj svijet traži svjedoke milosrđa pa je stoga vrijeme Božića vrijeme preispitivanja upravo tog milosrđa“. Protumačivši ukratko logo za jubilarnu godinu o. Nadbiskup je naglasio kako se od nas traži da budemo odraz lica Božjeg milosrđa. Na kraju je o. Nadbiskup zahvalio svim sestrama za svjedočenje u Crkvi, Nadbiskupiji i Gradu Splitu jer su sestre dar braći i sestrama koji su njihovim znakom ohrabreni u naviještanju radosne vijesti. Stoga je pozvao redovnice da budu hrabre u Riječi Božjoj kako bi prolazeći kroz vrata bili istinski svjedoci Božjeg milosrđa braći i sestrama.

Provincijalka Mariangela Galić, službenica milosrđa, u ime svih redovničkih zajednica, o. Nadbiskupu uputila je riječ zahvale i čestitku. „Izgleda nam ove dane da godina posvećenog života doživljava svoj vrhunac zrelosti; rađa Božićem i Milosrđem se upućuje u nadi. Milost je to na milost: godina posvećenog života, došašće i Godina milosrđa, trostruko jako vrijeme“, kazala je s. Galić i nadodala da je Godina posvećenog života bila nam darovana da zastanemo i preispitamo vlastiti identitet u duhu karizme, kako bi obnovljene s nadom krenule u budućnost iščekujući kroz životni advent slavni Njegov dolazak. Govoreći o Godini milosrđa kazala je kako su sestre svjesne da im je ovo novo vrijeme darovano da prođemo kroz ova sveta vrata čišćenja, da u vlastitom srcu iznova doživimo to Milosrdno lice Očevo, da iskustimo kako je Milosrđe uvijek veće od svakog grijeha i nemoći. „Potrebne smo toga iskustva Milosrđa, iskustva naših Utemeljitelja i Utemeljiteljica; svaka od nas, i vjerujem, svaka naša zajednica! Tek tada ćemo moći, kako kaže Papa, 'progovoriti drugima na razumljiv način, iz vlastitog iskustva; i biti živi i vidljivi znak Očeva djelovanja svakom čovjeku, u svakoj njegovoj slabosti i potrebi'. „U blještavilu ponuda „dobronamjerno zavodljivih“ fatamorgana raznih robovanja, biti oaza božanskog Milosrđa, veliki je izazov i za nas redovnice: unutra i prema vani. Piti i nuditi čistu vodu iz izvora spašenja... Vjerujemo da je to za nas put izlaska o kojem nam govori Papa Franjo. Želimo taj put živjeti u Crkvi i sa Crkvom: u zajedništvu sa pastirima“. Na kraju, zahvalila je mons. Barišiću na zajedništvu i pastirskoj brizi uz nadu da će se zajedništvo služenja u ovoj godini Milosrđa još djelotvornije nastaviti i kroz neke zajedničke inicijative.

Fra Petar Lubina na kraju je zahvalio o. Nadbiskupu i najavio u nedjelju, 31. siječnja 2016. u 20 sati molitveno bdijenje uoči zaključka Godine posvećenog života. „Neka i ovog Božića milosrdni Spasitelj i Otkupitelj svijeta ispunj svojom milosrdnom ljubavlju srca vas ovdje okupljenih na čelu s o. Nadbiskupom i njegovim tajnikom, kao i srca nemoćnih i bolesnih sestara koje nisu mogle s nama biti a to su željele, kako biste u svakom čovjeku mogli prepoznati njegovo milosrdno lice koje poziva na zajedništvo, ljubav, mir i praštanje. Neka vam je sretan i radostan Božić te Božjim blagoslovom i uspjehom ispunjena nova godina Božjeg milosrđa!“, završio je fra Lubina.

Uoči završnog blagoslova mons. Barišić je čestitao svim redovnicama Božić i Novu godinu te zahvalio fra Petru Lubini na svemu što čini za redovnice na području Splitsko-makarske nadbiskupije. Nakon blagoslova redovnicama su za sakrament pomirenja bili na raspolaganju franjevci samostana Gospe od Zdravlja u Splitu.

Frano Doljanin

Preuzeto: <http://www.smn.hr>

Dubrovnik

Proslava blagdana Svete Obitelji

Blagdan Svete Obitelji u našem samostanu u Dubrovniku, koji je posvećen Sv. Obitelji, svečano smo proslavile u nedjelju, 27. prosinca 2015., sa sv. Misom u 9,30 sati, koju je predslavio biskup mons. Mate Uzinić u našoj kućnoj kapeli. Na sv. Misi s nama sestrama iz zajednice, bile su još naše sestre iz Mandaljene, sestre Kćeri Milosrđa iz Biskupskog dvora i gospođe iz našeg Doma.

Za vrijeme misnog slavlja sestre su pjevale misne i božićne pjesme, svirala je s. Celestina Jerčić. U svojoj homiliji biskup Mate govorio je o Svetoj Obitelji, o ulozi starih i mladih u redovničkim zajednicama, te starijim i mlađim osobama u obiteljima danas.

Istaknuo je potrebu poštivanja starijih osoba. A nama sestrama rekao je, da mi redovnička obitelj imamo u središtu Maloga Isusa. A On nam dolazi i na različite načine, kroz redovničko slu-

ženje, konkretno ovdje – briga i njega starijih gospođa u Domu.

Biskup je naglasio, da u redovničkim zajednicama treba izgrađivati dobre odnose, poštivati starije sestre, jer svijet nije počeo s mladima, nego se oni nadograđuju na ono što su stariji napravili, a treba poštivati i mlade sestre i dati im prostora. Mlade sestre imaju snagu da nešto mijenjaju, da unose novost koja je potrebna da se održi redovnička karizma živom, u pomalo već ustaljenom načinu života.

Naš utemeljitelj Stadler znao je reći: „Da mi više na Duha Svetoga i njegove darove mislimo, kud i kamo više bismo napredovali u duhovnom životu“ (Izreke sluga Božjega J. Stadlera, str.21.).

Kapela našeg samostana na današnji blagdan Svete Obitelji, postala je jubilejska crkva s mogućnošću jubilejskog oprosta. Tako smo mi sestre dobile i oprost. Molile smo s biskupom Matom i on nas je svih blagoslovio.

Dao Gospodin, da po zagovoru Svete Obitelji i naša zajednica, sve mi sestre, postanemo vidljiv znak Božje prisutnosti i produžena ruka za potrebe drugih!

s. Magna Borovac

Mostar

Pod okriljem Svete Obitelji

Josipe i majko čista,

Kriste Bože i Djevin Sine!

S vaše kuće našem domu

Svijetlo Božje neka sine.

(iz Himna jutarnje – blagdan Sv. Obitelj)

Na dan Svete Obitelji, 27. prosinca 2015., slavili smo patron našega centra u Mostaru. Tom prigodom doživjele smo posebnu milost da nam je na taj dan biskup Ratko Perić uz koncelebraciju direktora Caritasa - don Ante Tonče Komadine i tajnika biskupa - don Marina Skendera, predslavio euharistijsko slavlje. Svetu Misu slavili smo na stacionarnom odijelu našeg centra uz prisustvo šticićenika i djece koja borave na odijelu. Radost s nama dijelile su i sestre iz samostana Egipat koje su došle s nama moliti zagovor Svete Obitelji.

Biskup Ratko u propovijedi je istaknuo kako je Bog stvorio čovjeka savršena i gotova. Iz njega je „iščupao“ ženu. Ali onda se grijehom sve to pokvarilo. Zatim je Bog krenuo od nule. Rekao je čovjeku da neće ići sam, da će i On ići s njim. Tako se rodio Krist koji je pred Bogom i ljudima rastao u mudrosti, dobi i milosti, pokazujući primjer života svete obitelji. Mi trebamo biti jedni drugima na pomoć i korist i u ovom centru živjeti kao Sv. Obitelj, zaključio je biskup Ratko.

Završetkom sv. Mise i najvažnijeg dijela našega okupljenja, okupili smo se oko obiteljskog stola u blagovaonici sestarskog samostana. Ozračje u kojem smo proveli vrijeme, odisalo je zajedništvom, spontanošću i radošću koje je nastavljeno u poslijepodnevnim satima. Obogaćeni susretom i ispunjeni radošću, molimo da sveta Obitelj nastavi štiti svoje ukućane, kako bi bili pravi primjer življenja svetosti obiteljskog doma.

s. Stana Matić i s. Ana Prkić

Zagreb

Sportske igre redovnica

U godini posvećenoj posvećenom životu, redovnice su organizirale sportske igre da bi se i na taj način malo više družile i zbližile u okviru sportskih pravila. Bilo je tu pojedinačnih i ekipnih disciplina u kojima su se okušale redovnice sportskog duha bez obzira na godine. Natjecanje je organizirano u pravoj sportskoj dvorani, odnosno dvoranama prema vrsti discipline, sa pravim sportskim rekvizitima. Nema šale. Uz njih se okupila i navijačka družina da bi sve bilo kao na pravim natjecateljskim igrama. Bili su uključeni suci i liječnička ekipa za slučaj, ne daj Bože, kakvih povreda. Bili su prisutni i TV snimatelji da nešto ne bi promaklo za javnost.

Natjecanja su se odvijala po planu i rezultati su se redali. Mislim da je od svih igara i napora natjecatelja ipak bilo najviše smijeha kroz navijanje za svoje favorite. Čula su se naročito pojedina imena kad je trebalo dati podršku pojedinim natjecateljima, što je bilo vrlo uspješno. No, u nekim trenucima ni to nije pomoglo, jer su rezultati išli u korist protivnika. Treba se svejedno veseliti pobjedi onoga tko je pobijedio. A svako natjecanje je bila radost s pobjednikom bez obzira kojoj zajednici pripadao, u svakom slučaju radilo se o redovničkoj zajednici, pa su se svi simpatizeri redovnica veselili.

Natjecateljice su bile iz devet različitih zajednica, a među njih se umiješao samo jedan pripadnik zajednice redovnika i s dobrim razlogom, bio je, naime pokrovitelj, pa mu je trebalo dozvoliti da uzme loptu i čini mi se da je pogodio jedan koš (ne znam iz kojeg pokušaja) no nije ni važno.

Na kraju natjecanja bila je i podjela medalja, (zanimljivo – sve su bile zlatne). To ti je kao ono – onaj s pet talenata i onaj s dva dobio je istu nagradu – „valjaš slugo dobri i vjerni...“ evo ti ista medalja za hrabro sudjelovanje bez obzira na rezultate.

Mislim da bi bilo dobro ponoviti tako nešto i druge godine, jer i nakon „godine redovnika“ redovnici odnosno redovnice traju. (SMI)

Split

Sestra Egidija Perleta proslavila 70. godina redovničkih zavjeta

Na blagdan Bogojavljenja, 6. siječnja 2016., u samostanu svetog Josipa na Šinama, s. Egidija Perleta svečano je proslavila je 70. godina redovničkih zavjeta. U tišini redovničke sobe, okružena ljubavlju rođene sestre s. Mihovile, koja s njom dijeli danonoćno zajedništvo u sobi, i drugih sestara u kući, proslavila je ovaj značajni jubilej. Čestitke i zahvalnost u ime Provincije izrazile su joj provincijalka s. Anemarie Radan i provincijska ekonomica s. Zorka Radan. Obradovala se njihovoj posjeti i iskazanoj pažnji. Nije nedostajalo radosnog smijeha, šale, lijepih sjećanja, ugodnog druženja.

Prisjetit ćemo se u zahvalnosti i dubokom poštovanju glavnih podataka iz jednostavnog i Bogom bogatog životnog puta naše drage slavljenice s. Egi-

dije. Rođena je 18. studenoga 1925. u Vidonjama, u zlatnoj neretvanskoj dolini, od oca Nikole i majke Stane rođene Vrnoga. Osnovnu školu s izvrsnim uspjehom završila je u rodnim Vidonjama. Prirodno bistra i oštroomna. U kućnom i vjerskom odgoju temeljito poučena i odgojena. U našu Družbu došla je 1. kolovoza 1943. godine. Imala je u Družbi dvije tete, dvije majkine sestre: s. Teklu i s. Sofiju Vrnoga. Njezina majka Stana udala se za Nikolu Perletu, s kojim je rodila devetero djece. Od njihove devetero djece petero je izabralo duhovni život, tri sina svećenici: don Duje, don Petar i don Pavao, a dvije kćeri redovnice: s. Egidija i s. Mihovila. Iz obitelji Stanina brata Bože Vrnoge i nevjeste Stane također su tri kćeri postale redovnice, naše sestre: s. Blandina, s. Zorislava i s. Marinka, a jedan sin svećenik don Stan-ko. Tako od djece brata Bože i sestre Stane postalo je pet redovnica i četiri svećenika. I ovom prigodom možemo sa sigurnošću ustvrditi, da je s. Tekla Vrnoga, sestra kreposnog života, predvodnica duhovnih zvanja u župi Vidonje i šire. Nakon njezina odlaska u samostan iz župe Vidonje u časne sestre pošlo je sedamdesetak djevojaka. Neke su uvidjele da redovnički život nije za njih i vratile su se svojim kućama. Do sada su zavjete položile i ostale redovnice 64 djevojke iz župe Vidonje. Bog zaista čudesno piše povijest, kako pojedinca tako i naroda, povijest milosnog poziva na svećenički i redovnički poziv. Potrebno je taj poziv prepoznati, hrabro prihvatiti, ustrajno živjeti i svjedočenje Božjeg zahvata neće izostati. Kao mlada sestra, nakon položenih zavjeta, u siječnju 1918., s. Tekla je došla u biskupsko sjemenište u Splitu, u kojem je tridesetpet godina požrtvovno radila u kuhinji, te uz molitvu, požrtvovni rad i uzorni život budila i podržavala duhovna zvanja. Naša slavljena s. Egidija također je potaknuta Božjom milošću slijedila put redovničkog života kojim je išla njezina teta s. Tekla.

Privremene redovničke zavjete s. Egidija je položila je na blagdan Bogojavljena 6. siječnja 1946., u kući matici "Betlehem" u Sarajevu, a doživotne 6. siječnja 1952. u samostanu "Antunovac" u Zagrebu. Nakon položenih zavjeta godinu dana radi na ekonomiji na Mladicama, u štali. Kad su odlukom vlasti Bosne i Hercegovine sestre morale ostaviti svoju kuću i zemljište i samo s osobnim stvarima napustiti Mladice s. Egidija dolazi na ekonomiju Vitez, gdje ostaje do 1. listopada 1947., kada su sestre također odlukom vlasti morale ostaviti kuću, zemljište, stoku i napustiti Vitez. Bili su to teški i neizvjesni dani. Premješšana je u samostan u Perast u Boku Kotorsku, gdje ostaje do 1. srpnja 1954. godine. Ovdje šiva štramce i njeguje starice. U zavedu za osobe s poteškoćama u razvoju Zagrebu, koji je bio uz samostan "Antunovac", od 1954. do 1961. godine, radi u praonici, pere rublje za ove bolesnike. To je vrijeme kada nije bilo strojeva za pranje rublja, a štćenika veliki broj. Tražilo se puno snage tijela i duha. Tri godine, od 1961. do 1964., radi kao njegovateljica u staračkom domu na Lovretu u Splitu, a sta-

nuje u samostanu sv. Ane, te godinu dana u samostanu u Perastu izrađuje štramce i njeguje starice. Od 1965. do 1967. radi kao njegovateljica u staračkom domu u Trogiru-na Čiovu, a zatim do 1. siječnja 1970. godine u samostanu sv. Križa na Čiovu obavlja domaćinske poslove župniku don Anti Škobalju, njeguje njegovu teško bolesnu majku gospođu Katu, koja je bila je sklerotična i nepokretna, a zbog skučenosti prostora imala je krevet u istoj sobi u kojoj su bile i sestre, što je još veći znak požrtvovne ljubavi i pregaranja od strane sestara. Preko ljeta u samostan sv. Križa dolazili su na odmor sjemeništarci i bogoslovi iz Splita, ali i bogoslovi sa svojim odgojiteljima iz Zagreba, za koje s. Egidija uz pomoć sestara nesebično kuhala. Nije to bilo lako, jer je trebalo sve potrebno donijeti iz Trogira, nije bilo u blizini dućana, na vatri kuhati u ljetno doba, crpsti vodu iz bunara, i biti bez drugih kuhinjskih pomagala. Sve je to kriječila živa vjera i požrtvovna ljubav spremna na služenje. Nakon toga, od 1. siječnja 1970. do 1. lipnja 1972., u Busto Arisio u Italiji, s. Egidija kuha za 70 osoba, bez ikakve prakse, kako sama svjedoči i zapisuje. Po povratku iz Italije, dozvolom poglavarica, dvije godine pomaže kao domaćica bolesnom bratu don Duji župniku u Jesenicama, a u isto vrijeme povremeno pomaže i drugom bratu svećeniku don Pavi, koji je bio teško bolestan, od posljedica operacije tumora na glavi. Nakon smrti brata don Duje, dozvolom poglavara, stalno je na pomoći bolesnom bratu don Pavi, koji je prema svojim mogućnostima obavljao službu župnika najprije u Podgrađu, a zatim od 1992. do 2007. godine u župi Sitno Donje, kada je smješten u Svećenički dom u Splitu, gdje je i umro, a s. Egidija je kao bolesnica došla u samostan na Šinama, u kojem je i danas. Tridesettri godine s. Egidija je majčinski brinula o teško bolesnom bratu don Pavi na njegovim župničkim postajama, koje je uz njezinu nesebičnu brigu i pomoć prema svojim mogućnostima obavljao. Bila mu je i domaćica, i njegovateljica i župska pomoćnica. Koliko je neprospavanih noći imala bdijući uz njegov bolesnički krevet, u teškim bolima mu pomagala svojom pomoću i brigom, i bila mu "liječnik". Ona je znala razumjeti njegovu potrebu i ono što on u svojim bolima i krizama nije ni znao ni mogao reći, ni zapitati, niti sam sebi pomoći. Ništa joj nije bilo teško za njega učiniti, pa i onda kada je i sama bila bolesna, i osjećala križ bolesti i iscrpljenosti.

Naša draga s. Egidija dolaskom u samostan na Šinama posvetila se u potpunosti apostolatu molitve i strpljivog nošenja osobnog križa bolesti. Već četiri godine potpuno je prikovana uz bolesnički krevet. Potpuno nepokretna radosno živi stvarnost ljudske osobne nemoći, i u sjedinjenju s Isusom strpljivo nosi ovaj svoj životni križ. Moli Isusa da joj dadne snage na tom križu izdržati svaki dan. Ne mrmlja, ne prigovara, nego sebi svojstvenim smiješkom i neugašenim smislom za humor, kojim je uvijek bila bogata i druge razveseljavala, živi smireno na bolesničkom krevetu. Na Isusa se oslanja. U Isusu vidi svoje uporište i vrhunac kojemu treba doći, do kraja

izdržati i tako zadobiti vijenac rajske slave. Koliko puta je kroz život slušala i drugima govorila kako treba u trpljenju biti strpljiv, a sada to i životom svjedoči. Samo je Bogu do kraja poznato kolikima je s. Egidija pružila ruke za pomoć, kolike je podizala, hrabrila, revno bdjela uz njihov bolesnički krevet, koliko je žrtve i ljubavi utkala u brizi za osobe s posebnim potrebama, u njegovanju starica, u pranju, kuhanju, čišćenju, do nesebične pomoći svojoj teško bolesnoj braći svećenicima. A zadnjih godina evo je ona u potrebi da njoj drugi pružaju ljudsku pomoć i njegu. I čine to sestre u samostanu na Šinama s ljubavlju i spremno. I tako valja. I drugog puta nema. To je Kristovo milosrđe. To je prava sestrinska ljubav, po kojoj se prepoznamo koliko smo Isusove. Ne dajmo se umoriti u ljubavi prema Bogu i pružanju djela ljubavi i milosrđa jedna prema drugoj, osobito prema slabima, bolesnima, potrebnima.

Draga s. Egidija, draga naša slavljenice. Hvala Isusu i Tebi za 70. godina Tvog vjernog služenja Isusu u bližnjima. Mali Isus neka uvijek živi u Tvom srcu. Neka Te hrabri, blizu Ti bude, i daje Ti snage i jakosti kroz sve dane do blažene vječnosti.

s. Maneta Mijoč

Sarajevo

Dvadeseta obljetnica ponovnog posvećenog života u Stadlerovu *Egipatu*

Tijekom ovogodišnjeg slavlja Božića prisjetile smo se sa zahvalnošću kako smo prije 20 godina doživjele ponovno useljenje u *Egipat*. Tada se s nama uselilo i božićno otajstvo. Ovdje je posljednji put bilo 1949. godine, zapravo prije pola stoljeća kad su sestre bile prognane, morale napustiti svoj samostan u kojem su od 1899. godine punih 50 godina zbrinjavale i štatile više od 10 000 nevoljama izložene djece.

Providnost je pripravila put i Dijete Isus, nošeno svojim pomoćnicama, ponovno ulazi u prostor Stadlerova *Egipata*. Bilo je tada hladno, jako hladno. Zdanje bez krove, prozora, struje, vode.

Okupljene oko moćnog kralja položenog na slami, sestre su tražile i dobivale snagu za svjedočanstvo življenja u takvom prostoru. Štoviše, crpile su od njega snagu za novi zamah obnove, ponovne gradnje bez novčanih sredstava. Doživjele smo kako nam Isus čudesno gradi *Egipat*. Providio je sve, ama baš sve, samo da Stadlerov *Egipat* opet postane dom zaštite i zbrinjavanja nejakih i nemoćnih.

Kako smo obilježile ovo čudo Božje ljubavi?

Dale smo mu važnost u pet trenutaka snažno povezanih s otajstvom svetoga Isusova djetinjstva. Predstaviti ću ih u kratkim crtama.

1. Došašće u znaku milosrđa

Na Utemeljiteljev nebeski rođendan, na blagdan Bezgrešnog začeca BDM, slavile smo svetu misu u sarajevskoj katedrali. Na temelju meditacije koju je pripremila sestra Ljilja Marinčić, razmišljale smo i molile za milosrdno djelo u kojem gladna hranimo. Uzoriti Vinko kardinal Puljić kazao je u prigodnoj propovijedi kako nas Otac ne ostavlja u magli grijeha, nego nam dariva zoru spasenja u Mariji. „Slaviti otajstvo znači otvoriti mu se i dopustiti da nas zahvati. Neka ona koja je odjevena u sunce osvijetli naše putove da u magli poremećenih odnosa uvijek vidimo 'bijelu crtu' na našim putovima. Bog je vodio ovu Crkvu u osobi svojega sluga Josipa Stadlera, vašega utemeljitelja. Vama sestrama Služavkama Maloga Isusa ostavio je u baštinu da uz svoje ime nosite ime Marija. To znači da ste uvijek pozvane slijediti Mariju i služiti poput nje. Ona je uvijek bila uz Isusa, a on se izjednačio sa siromahom. Zato treba doći na Marijin bunar poniznosti i zahvatiti vodu ljubavi, nahraniti se njome te i druge nahraniti. Kroz sedam tjelesnih i sedam duhovnih djela milosrđa, kako nas uči sveti otac Papa, trebamo svladati maglu indiferentnosti i pomoći ljudima da se nađu u svjetlu“, kazao je kardinal Puljić.

Molitva na grobu Utemeljitelja bila je izuzetan trenutak sjećanja na dan kada je prije 97 godina zatvorio ovozemaljske oči i očima duše ugledao svoju Imakulatu.

Sve sestre, djeca, dobročinitelji i prijatelji za tu su prigodu iz provincijalata dobili *Lepezu milosrđa*, koja u stvarnim životnim okolnostima kroz igru i poduzetništvo treba poticati na ljepotu Očeva milosrdnog odnosa prema nama i odnosa među ljudima u 14 različitih oblička milosrdne sućuti. Dnevnik milosrđa je poticajno pomagalo u razmišljanjima i činima milosrđa.

O milosrđu i o plemenitu srcu nadbiskupa Stadlera sestra Manda Pršlja, ravnateljica Vrtića *Srce*, zajedno s odgojiteljicama poučavala je djecu koja su u zadivljujuće uvježbanoj predstavi davala pouku svojim roditeljima.

2. Božić u obiteljskom ozračju

Vidim ga u četiri događaja za pamćenje. To je najprije radosno udomljenje Djeteta Isusa da bi mu bilo lijepo u hladnoj noći 24. prosinca u kapelici *Egipata* i toplim srcima djece i sestara. Unijeli smo ga pažljivo i pjevali mu. Izgovarali molitve zahvale i prošnje. Uz božićnu liturgiju u katedrali, koju je predslavio uzoriti kardinal Vinko Puljić, značajan je i dirljiv njegov božićni pohod Stadlerovoj duhovnoj obitelji u samostanu *Egipat*.

Svi smo se obradovali nadbiskupovoj pažnji i ljubavi naših sestara. Za tu prigodu naše pripravnice izvele su dojmljiv igrokaz o početku Družbe, o nadahnutim događajima. Svi smo se, djeca i sestre, uz nazdravice i prigodne darove radovali Božiću. Svi su malom Djetetu Isusu donijeli darak od srca, a darivali su i jedni druge uz molitvu svekolikog došašća.

Druženje uz obiteljski stol velike Stadlerove duhovne obitelji o Božiću uvijek je poseban i nezaboravan doživljaj. Djeca ga pamte i prepričavaju jer na Božić uz materijalni darak svaka osoba dobije duhovnu pratnju koja je za nju molila i osobe za koju je ona molila. Tako se u novu godinu ulazi s dva krila, dva anđela, zapravo egipatski stanovnici dobivaju anđeoske uloge.

U svetim božićnim danima pohodile smo naše starije sestre u Domu *Sveti Josip* u Vitezu, u Duhovnom centru *Kući navještenja*, Doboju, Maglaju i Mostaru. Divni su to sestrinski susreti i radosti koje ohrabruju i daju snagu.

3. Spomendan nevine dječice – dan *Egipata*

Na božićni dan prvih nevinih mučenika proslavili smo dan Stadlerova *Egipata*. Već je tradicionalno na ovaj nadnevak blagoslov obitelji. Ove godine u blagoslov smo utkale dvadesetu obljetnicu povratka u *Egipat*. Naime, 1995. godine potpisan je ugovor s Općinom Centar o uvjetima i mogućnosti korištenja samostana *Egipat*, kojim je punih 50 godina raspolagala kao svojim vlasništvom koristeći ga za svoje projekte.

Za tu svečanost provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić pozvala je msgr. Luigija Pezzuta, apostolskog nuncija u BiH. Uz pjesmu, molitvu i asistenciju župnika katedralne župe vlč. Marka Majstorovića blagoslovio je sve stanovnike i svekoliki prostor Stadlerova *Egipta*. Cijela kuća mirisala je na tamjan i odasala blagoslovom. Djeca su zajedno sa sestrama odgojiteljicama izvela scenski prikaz djelovanja i uvjeta života nadbiskupa Josipa Stadlera. To skazanje pobudilo je duboke emocije i osjećaj Utemeljiteljeve blizine čovjeku s nadnaravnom snagom i nesvakidašnjim krepostima vjere, pouzdanja i ljubavi. Sestra provincijalka Admirata zorno je u prezentaciji prikazala radosni dan povratka u *Egipat*, te apostolskom nunciju zahvalila za blizinu našoj redovničkoj zajednici. U znak zahvalnosti Isusovoj majci Mariji, koja je postala Majka svih naroda i pod tim imenom prva ušla u kapelicu Stadlerova obnovljenoga *Egipta*, darovala je sestrama Gosipinu sliku da je uvijek u Duhu Svetome časte. Kazala je s radošću da smo za ovu dragu obljetnicu dobile brojne čestitke od kojih je pročitala čestitke časne majke Radoslave Radek i sestara Liberije Filipović, Ane Uložnik, Ana Marije Kesten i Anđe Vranješ. Nakon nekoliko pjesama u čast sluzi Božjem Josipu Stadleru započela je svečana sveta misa.

U propovjedi je apostolski nuncij istaknuo ljepotu svjetla o kojem nam govori sveti Ivan u evanđelju dana. Ivan je imao iskustvo svjetla. Doživio je njegovu ljepotu pa je mogao reći da je Bog divan kao svijetlo. Propovjednik je naglasio suprotnost tame naspram svjetla kazavši kako je tama simbol grijeha. „Zato treba ostati u svjetlu jer u suprotnom kada smo u tami ne vidimo i dolazimo u konfuziju. Samo u svjetlu vidimo. Svjetlo je preobraženje. To znači vidjeti lijepo, vidjeti ljepotu. Sveti Ivan je vidio osvijetljenu ljepotu Isusova programa i poželio ostati u njoj. Brzo je uvidio da se treba vratiti u stvarni život. Upravo je to preobraženje bila je vizija ljepote života.

To iskustvo treba nositi uvijek u stvarni život. Nije lako jer nismo uvijek potpuno odani projektu kojeg nam je Isus u preobraženju osvijetlio, ali sve-ti Ivan kaže da je Krist i lijek i svijetlo na životnom putu“, istaknuo je nuncij Pezzuto.

Nakon svete mise proveli smo popodne za obiteljskim stolom koji nam je pripremila i darovala obitelj Grizelj s djelatnicima restorana Lav.

4. Bogojavljenje

Dan pohoda, susreta, zavjeta, darivanja, dan kada kao i mudraci sa istoka tražimo zvijezdu, pratimo je dok nas ne dovede željenima. Danas smo se radovali zavjetnom danu naših trikraljskih sestara. U *Egipatu* smo sa sestrom Hinkom Rogalo i provincijalkom Admiratom zahvalile dragom Bogu za 44 godine života u svetim zavjetima. Sjetile smo se u molitvi i svih drugih sestara, baš poimence sestre Vladislave Blažević i sestre Krunoslave Adžamić s njihovom 40. obljetnicom zavjeta. U katedrali smo slavile svetu misu na nakanu našega kardinala Vinka i biskupa Pere Sudara prisjetivši se 25. i 20. obljetnice njihova biskupskoga ređenja. Za tu prigodu kardinal je pripremio i svečano uručio zahvalnice institucijama i osobama koje su ga pratile kroz 25-godišnju pastirsku službu u Crkvi vrhbosanskoj. Sestra provincijalka Admirata sudjelovala je na svečanoj dodjeli i preuzela zahvalnicu za sarajevsku provinciju naših sestara.

5. Spomen-dan Utemeljiteljeva i našega izlaska ususret nejakima

Petnaesti dan u siječnju zauvijek će biti obilježen izlaskom nadbiskupa Josipa Stadlera iz svoje zemlje, zavičaja i doma u kraj gdje ga je Providnost slala. Mladi sveučilišni profesor imao je sigurnost, ugled, zavidnu poziciju u Zagrebačkoj nadbiskupiji. Na poziv Svetoga Oca ostavio je sve te došao u siromašnu i svakom patnjom napaćenu Bosnu. To je dan kada se sjećamo brige majke Crkve za vjernike u progonstvom napaćenoj Bosni. To je dan kada zahvaljujemo za providnost i milosrđe Očevo za našu mjesnu Crkvu. Došao je kao pastir napaćenom stadu bez vodstva. Na današnji dan izgovorio je poznatu nastupnu besjedu, podigao barjak u čast Srca Isusova kojem je posvetio prošlost, sadašnjost i budućnost svakog vjernika i cijele svoje nadbiskupije.

Vjerujemo u milosnu snagu ovoga dana. Svjedok je tomu događaj povratka zajednice sestara u *Egipat* 15.siječnja 1996. Upravo na današnji dan prije 20 godina sestre su po odobrenju sarajevske Općine Centar uselile u razrušeni i napušteni *Egipat*. Ne samo danas, nego cijelo božićno liturgijsko vrijeme, sa zahvalnošću smo se sjećale, sestara, djece, svećenika, obitelji, stari-

ca, dobročinitelja i prijatelja koje je Providnost ugradila u 117-godišnju egipatsku priču. Broje se na tisuće. Danas smo ih sve prikazali u molitvi zahvalnosti uz živi cvijetak svake od nas. Načinile smo cvjetni rukovet i sestre su zajedno s djecom na hodočasničkom putu odnijele darak Majci Mariji u crkvu svetoga Ante na Bistriku, gdje je na današnji dan prije 134 godine ustoličen prvi nadbiskup vrhbosanski, naš otac Utemeljitelj, sada sluga Božji. Tako smo sigurna koraka krenule dalje, ususret milosrdnom Ocu koji nas čeka raširenih ruku da povije naše rane nastale dok smo vidale rane onih koje Isus ljubi. (s.a.)

Sarajevo

Uzoritom Vinku kardinalu Puljiću za 25. obljetnicu biskupske službe

Uzoriti kardinal Vinko Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, proslavio je u Sarajevu 25. obljetnicu biskupske službe – u ponedjeljak, 18. siječnja svečanom akademijom u 19.30 u Svećeničkom domu i u utorak, 19. siječnja svetom misom u 10.30 u katedrali.

U proslavi i molitvi zahvalnosti sudjelovale su naše sestre iz svih okolnih zajednica.

Organizator te svečane proslave pozvao nas je da nastupimo na akademiji kao zajednica sestara s pjesmom bosanskog napjeva *U sve vrijeme godišta*.

Razlog je tomu što uzoriti kardinal jako voli tu drevnu božićnu pjesmu našega naroda, što su Služavke Malog Isusa kao zajednica sve godine njegova biskupstva surađivale s njim, što je Godina Bogu posvećenog života, i što mi sestre uvijek svoje duše hranimo Božićnim otajstvom. S radošću smo se odazvale. Za glazbeni dio programa akademije bio je zadužen maestro Dario Vučić koji je u svojem aranžmanu na glasoviru pratio našu pjesmu. Bilo

je predivno čuti i vidjeti kako je veliki broj sudionika prihvatio skladbu koja je zapravo bila i pjevana molitva na završetku akademije. Gospodin Dario nam je radosno otkrio kako mu je uzoriti kardinal uz pozdrav nakon nastupa kazao: „Dario, je li to bilo za moju dušu?“

Ovim obuhvaćamo svu zahvalnost dragom Bogu za život i rad našega nadbiskupa Vinka i još jednom čestitamo kličući: „Neka nam ga Gospodin poživi dugo u službi svete Crkve!“

Riječi jubilarne i imendanske čestitke dragom uzoritom kardinalu Vinku u prigodnom posjetu 22. siječnja 2016. uputila su i djeca Stadlerova dječjeg *Egipta* u pratnji s. M. Anđe Vranješ, zamjenice provincijske glavarice i ravnateljice SDE-a, te sestara odgojiteljica. U ime svih sestara Služavki Malog Isusa sarajevske provincije uručili su uzoritom kardinalu umjetničku sliku s likom Djeteta Isusa, djelo slikara Charlesa Billicha (Karla Bilića) iz Australije. (s.a.)

Rim

Završetak Godine posvećenog života

Rim, 28. siječnja do 2. veljače 2016.

Kongregacija za Ustanove posvećenog života i Družbe apostolskog života organizirala je Međunarodni susret u Rimu koji je trajao od 28. siječnja do 2. veljače za sve osobe posvećenog života: Red djevice, za klauzurne, za

ustanove apostolskog života, za monahe muške i Društva VA – Sekularne institute, Nove institute i „Nove forme“.

Prvu večer bilo je zajedničko molitveno bdijenje u bazilici sv. Petra koje je predvodio kardinal Rodriguez Carballo.

Za Družbe apostolskog života susreti su bili u Vatikanu, auli Pavla VI. te u sv. Ivanu Lateranskom.

Svaki dan je započinjao molitvom: Lectio divina. Nakon predavanja uvijek je bio i plenum s mogućnošću postavljanja pitanja.

Evo nekih tema koje su bile obrađene u našoj grupi:

Posvećeni život u jedinstvu karizmi;

Posvećeni život u Crkvi – zajednički temelj u različitosti formi – Proces u akciji;

Kontemplativna dimenzija posvećenog života;

Kako se prilagoditi današnjem trenutku – Pogled prema budućnosti.

Posvećeni život, 50 godina poslije LG I PC

Put prema obraćenju

Posvećeni život apostolski - Koje milosrđe?

Posvećeni život apostolski - mjesto kontemplacije

Posvećeni život mjesto prihvaćanja, dijeljenja i milosrđa

Posvećeni život prema budućnosti.

Kroz ove dane bila su organizirana i hodočašća kao na primjer sv. Pavlu izvan zidina..., posjeti vatikanskim muzejima... Sikstinskoj kapeli i dr. posebno susreti s novim zajednicama i klauzurnim sestrama.

Prvog veljače u dvorani Pavla VI, nakon okruglog stola, predstavili su nam se predstavnici onih koji žive danas u Crkvi i svijetu posvećeni život: red djevica, klauzurni monasi, Ustanove apostolskog života, muški monasi i Društva apostolskog života, sekularni instituti i Novi instituti i „Nove forme“.

Nakon toga nam je u dvoranu Pavla VI došao papa Franjo kojega smo iščekivali gotovo sat vremena. Članovi Povjerenstva za zvanja pri HKVRPP bili su uz ogradu gdje su uz hrvatsku zastavu pozdravili Papu koji se okrenuo prema njima i vjerujemo da je primijetio i prepoznao naše obilježje i želju da mu kažemo što nam jesvima iz Hrvatske bilo tada na srcu, a to je: proglasite nam Sv. Oče, što prije svetim bl. Alojzija Stepinca.

Papa je po svom već poznatom običaju predao napisani govor kardinalu Braz de Avizu, te se spontano obratio velikom mnoštvu više od pet tisuća posvećenih osoba.

Papa je spomenuo tri važne stvari za posvećeni život: proroštvo, blizina i nada.

Proroštvo - Papa nas poziva da živimo proročku dimenziju u poslušnosti koja se ne temelji na strahu od autoriteta nego na poniznoj poslušnosti koja izlazi iz srca. Tako ćemo biti svjedoci svojim životom da postoji put sreće, radosti, Isusov put. Proroštvo je dar Duha Svetoga. Njega treba moliti da nas rasvijetli kako bismo znali reći pravu riječ i učiniti djelo u pravom trenutku i na pravom mjestu.

Blizina - je ono što treba resiti posvećenu osobu. Nismo pozvani da živimo u svojoj udobnosti i udaljeni od ljudi nego naprotiv da budemo blizu onima koji trpe, koji imaju poteškoća. Posvećeni život me vodi do duhovne i tjelesne blizine i to najprije braće i sestara u vlastitoj zajednici. Papa je naglasio kako je u zajedničkom životu važno težiti najtežoj krepости, a to je ovladati jezikom. Posvećene osobe se trebaju osobito čuvati ogovaranja koje razara zajedništvo. On ogovaranje naziva terorizmom koje poput bombe ruši zajedništvo i ostavlja pustoš u srcima braće i sestara. Ako svatko od vas u ovoj Godini milosrđa uspije učiniti to da nikada ne bude terorist ogovaranja, to bi za Crkvu bio uspjeh, uspjeh velike svetosti, rekao je Papa.

Nada - je treća točka na koju je papa Franjo u ovoj audijenciji stavio naglasak. U nedostatku zvanja u napasti smo da gubimo nadu i okrenemo se novcu kako bismo osigurali starost. Novac uništava nadu. Mi trebamo staviti svu svoju nadu u Gospodina i ustrajno moliti, ne samo izgovarati molitvene formule, nego moliti iz srca poput Ane Samuelove majke. Papa je također rekao kako kod primanja u posvećeni život treba biti oprezan i ne primati olako svakoga tko se javi, nego dobro razabrati da li se radi o pravom duh. pozivu, a onda mu pomoći da se i ostvari.

Papa je rekao kako su posvećene osobe veliki dar Crkvi jer što bi Crkva bez časnih sestara e su prisutne bolnicama, u zavodima, na župama, u gradskim četvrtima pa i na grobljima. Mnogi su redovnici i redovnice daleko od svoje domovine, osobito u misijskim krajevima dali živote za Gospodina, mnogi su mladi misionari umirali od zaraznih i neizlječivih bolesti, to su pravi mučenici.

Na sam blagdan Svijećnice oko šest tisuća posvećenih osoba sudjelovalo je na sv. misi u bazilici sv. Petra koju je slavio Sv. Otac. Veliki broj nas je bio vani na Trgu sv. Petra jer više nije bilo mjesta u bazilici. Na iznenađenje i radost svih, papa Franjo je nakon sv. mise izišao na Trg i tu nam se još jednom obratio onako spontano kako on zna. Pozvao nas je da nikada ne zaboravimo dan kada smo prvi put otkrili svoj duhovni poziv i radost tih prvih dana, da se tom prvom trenutku često u životu vraćamo. Ponovno je naglasio da ne gubimo nadu nego ustrajno i žarko molimo i radimo. I kao što

obično papa završava svoje susrete tako je i ovaj put rekao: „Molite za mene!“

Ovaj tjedni boravak u Rimu bio je jedan veliki osjećaj radosti. Kako je lijepo vidjeti radosna lica u različitim uniformama, iz raznih zemalja, raznih boja i rasa koji svi radosno slave Boga u zajedništvu kat. Crkve. Bio je to i osjećaj da nas ima, da smo u srcu svoje majke Crkve, da nas Crkva voli i treba. Iako je već bio susret mladih redovnika i redovnica u Rimu i sada smo mogli vidjeti veliki broj mladih, osobito na Sviječnicu, što nam je pobudilo zahvalnost i osnažilo nadu.

Mi, Služavke Maloga Isusa s našom vrhovnom glavaricom Radoslavom, koja je ovom prigodom obavila i vizitaciju zajednicama sestara u Grottaferrati i Germanicumumu, osjetile smo i radost zajedništva s našim sestrama koje žive u Rimu i Grottaferrati gdje smo odsjele. Na srdačnom susretu i gostoprimstvu im i ovom prigodom od srca zahvaljujemo.

s. Vesna Mateljan

Sarajevo

Slavlje blagdana Sviječnice i ulaska u Postulaturu

Na blagdan Sviječnice – Prikazanja Gospodinova kada Crkva slavi i Dan posvećenog života, te na kraju Godine posvećenog života, u utorak, 2. veljače 2016. u kapelici samostana *Egipat* u Sarajevu upriličen je ulazak u postulaturu pripravnica Nikoline Džavić i Katarine Pilić. Ovim činom zajednica sestara omogućila im je učiniti novi korak na putu rasta u pripravnštvu za sestru Služavku Malog Isusa provincije Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije.

Nakon molitve srednjega časa iz Božanskoga časoslova uslijedio je obred primanja u postulaturu kandidatice Nikoline i Katarine. Poslije službe riječi i nagovora u kojem se provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić obratila postulanticama, slijedilo je primanje u postulaturu. Kandidatice su provincijskoj glavarici

s. M. Admirati izrazile svoju želju i molbu za pripremom za novicijatu, na što im je odgovoreno da ih zajednica s radošću prima i prati na tome putu, uz pratnju njihove prefekte s. M. Mande Pršlje. Svjedoci toga čina bile su sestre iz zajednice samostana *Egipat* i sestre iz naših zajednica u Apostolskoj nuncijaturi, Nadbiskupiji, Gromiljaku i Vitezu. Ovim činom postulante su ušle u molitveno zajedništvo sa sestrama i Crkvom po molitvi Božanskoga časoslova, kao i po tihom svjedočanstvu posvećenja Bogu očitovanom u odijevanju i vladanju. Bogu zahvaljujemo za dar njihova odgovora Bogu na primljeni poziv i radujemo se njihovom služenju Bogu u našoj Družbi.

Sestre i pripravnice u samostanu *Egipat* pripremale su se za ovo slavlje trodnevnicom koja je započela u nedjelju, 31. siječnja 2016. euharistijskim klanjanjem i molitvom večernje, zatim nastavljena 1. i 2. siječnja 2016. molitvom jutarnje iz časoslova i adoracijom, što je okrunjeno molitvenim zajedništvom s Crkvom u sarajevskoj katedrali na uočnicu Dana Bogu posvećenog života. Predvođeni provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić, u trodnevnoj pripravi razmišljali smo o temeljnim kršćanskim krepostima: vjeri, ufanju i ljubavi, te molitvom pred lice Božje stavljale naše postulante i njihove potrebe sa željom da na vjeri, ufanju i ljubavi grade svoj budući redovnički život.

Na uočnicu blagdana Svijećnice cijela zajednica sestara i pripravnica iz samostana *Egipat* sudjelovala je na svečanoj večernjoj molitvi i svetoj misi koju je u katedrali predslavio uzoriti Vinko kardinal Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski. Predsjednik Konferencije VRPP-a u BiH i provincijal Bosne Srebrene fra Lovro Gavran izrekao je poticajnu prigodnu propovijed. Tako su sestre sjedinile svoje molitve sa sveopćom Crkvom i zatvaranjem Godine Bogu posvećenog života. Slaveći Svijećnicu, koja je Svjetski dan Bogu posvećenoga života, zahvaljivale smo Bogu za dva nova života – naše postulante Katarine i Nikoline – koje započinju šestomjesečnu pripravu za novicijatu u našoj Družbi. Molitvom smo ih pratile tijekom svečanog misnoga slavlja u 10.30 u katedrali Srca Isusova u Sarajevu, koje je predslavio pomoćni biskup vrhbosanski mons. Pero Sudar uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovre Gavrana, generalnog vikara Ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije mons. Luke Tunjića i još 25 svećenika, dijecezanskih i franjevaca kojima su se pridružili isusovci i salezijanci. Na misi su sudjelovale brojne časne sestre različitih družbi, među njima i redovnice naših zajednica iz Gromiljaka, Viteza i Sarajeva, te bogoslovi Franjevačke teologije, Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa i Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa *Redemptoris Mater* u Sarajevu.

Bili su ovo radosni dani u našoj redovničkoj zajednici na kojima Bogu zahvaljujemo. Vjerujemo da nas je iz Neba blagoslovom i zagovorom pratio i naš utemeljitelj, sluga Božji Josip Stadler.

Neka živi Mali Isus uvijek u našim srcima! Neka naši životi i svako učinjeno djelo budu Njemu na slavu

s. M. Kristina Adžamić

Split

Održano molitveno bdijenje povodom zatvaranja Godine posvećenog života

Povodom zatvaranja Godine posvećenog života, u nedjelju 31. siječnja 2016. u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu, splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić predvodio je molitveno bdijenje za redovnike i redovnice u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Godina posvećenog života koju je proglasio papa Franjo i koja je otvorena 30. studenoga 2014. godine, završava na blagdan Svijećnice 2. veljače 2016. godine.

Više od 200 redovnika i redovnica, novaka i redovničkih pripravnika okupljenih iz Splita i okolnih mjesta prisjećali su se sa zahvalnošću i u molitvenom ozračju svojih početaka kako bi s nadom prigrlili budućnost i s još većim oduševljenjem živjeli svoju sadašnjost. Služba riječi bila je satkana od svetopisamskih čitanja i dijelova iz pismene ostavštine utemeljitelja pojedinih redovničkih družbi sl. B. Josipa Stadlera, sv. Marije Krucifikse, sv. Ignacija Loyole, bl. Marije Terezije od sv. Josipa, sv. Vinka Paulskog, bl. Marije Petković, majke Franziske Lechner, majke Klare Žižić, sv. Dominika, sv. Frane Asiškoga i sv. Benedikta.

„Okupili smo se večeras da bi zahvalili Gospodinu za Radosnu vijesti koju životom i radom svjedoče osobe posvećenog života. Zahvalni smo i za povijesti vaših utemeljitelja i vaših redova te za bogatstvo vaše prisutnosti u našoj Crkvi i narodu. U Godini koja je za nama trudili smo se s većim žarom živjeti sadašnjost i s većom nadom i povjerenjem gledati u budućnost. No njen završetak ne znači kraj naših propitkivanja već početak, stoga vjerujem da ćemo se svi zajedno tijekom Godine milosrđa koju smo nedavno započeli, još više zauzimati da s oduševljenjem živimo svoje posvećenje i služenje Bogu u braći ljudima“, istaknuo je nadbiskup.

Okupljenim redovnicama i redovnicima obratio se i njihov delegat za Splitsko-makarsku nadbiskupiju fra Petar Lubina. „Jesmo li osjetili pomak na bolje u našem životu i radu? Je li se on dogodio i na drugim razinama?

Jesmo li ostali zatvoreni u svojim uskim krugovima ili smo krenuli prema rubovima, prema potrebnima ili zapostavljenima i u kojoj smo mjeri to učinili? Sigurno bi se dalo učiniti mnogo više“, kazao je fra Lubina i nadodao da, unatoč tome što je Godina posvećenog života zaključena, navedena pitanja ostaju na razmišljanje svakoj redovničkoj zajednici i svakom pojedincu.

Tekstove za molitveno bdijenje priredio je fra Domagoj Volarević, a čitali su ih predstavnici pojedinih družbi. Bdijenje je popraćeno pjesmom redovnika i redovnica kojima je ravnala s. Mirta Škopljanac Mačina, uz klavirsku pratnju fra Frane Bosnića.

Bilo je prisutno dosta naših sestara iz zajednica u Splitu te sestre i sestre novakinje iz Solina.

Kristina Bitanga

Preuzeto: <http://www.smn.hr>

Blagdan Sviječnice i Dan posvećenog života u Splitu

Blagdan Sviječnice-Prikazanja Gospodinova i Dan posvećenog života za redovnice i redovnike na području Splitsko-makarske nadbiskupije, svečano je proslavljen u utorak 2. veljače. Katedralni župnik i povjerenik za obitelj don Tomislav Čubelić predvodio je obred blagoslova svijeća u crkvi Sv. Dominika, potom svečanu procesiju s upaljenim svijećama u kojoj su sudjelovali brojni svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi, kandidatice i vjernici laici, te euharistijsko slavlje u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma.

Uvodeći u slavlje, nadbiskupski delegat za redovnike i redovnice fra Petar Lubina podsjetio je da se na blagdan Sviječnice zaključuje Godina posvećenog života u kojoj su bili pozvani sa zahvalnošću se prisjetiti svoje prošlosti kako bi s nadom prigrlili budućnost i s još većim oduševljenjem živjeli svoju sadašnjost. „Ovim ne završava naše posvećenje. Ne bojmo se jer na putu nismo sami. Bog želi kroz Izvanredni jubilej milosrđa na poseban način biti s nama kako bi svoje posvećenje živjeli još izobilnije. Mi, koji smo ostavili sve što smo imali i njega odlučili iz bližega nasljedovati, postali smo na osobit način vidljivi tragovi milosrđa Božjega u svijetu u kojem živimo i to je jedna od naših proročkih uloga u današnjem svijetu“, istaknuo je fra Lubina nadodavši kako je potrebno, da bi to mogli, osjetiti da smo od Boga ljubljeni, prepustiti se njegovoj ljubavi i dobroti te dopustimo da nas On mijenja i preobražava na svoju sliku. Zaželio je da to bude novi korak tijekom Godine

milosrđa, kako bi još oduševljenije živjeli svoje posvećenje i služenje Bogu u braći ljudima.

U homiliji don Tomislav Ćubelić je kazao kako je Crkva proglasila Godinu posvećenog života kako bi se redovnici i redovnice, svećenici ali i svi vjernici zagledali u svoju dubinu i promotrili što nose u sebi jer biti posvećen Bogu znači živjeti iz izvora Kristove osobe. „Utemeljitelji vaših redova, sv. Dominik, sv. Frane Asiški, sv. Benedikt, sl. Božji Josip Stadler, sv. Marija Krucifiksa, sv. Ignacije Loyola, sv. Vinko Paulski i mnogi drugi, vidjeli su Crkvu drugačijom od one u koju su zatekli i htjeli su je učiniti boljom i prepoznatljivijom. To je i u nama trebala probuditi Godina posvećenog života - želju da život u redovničkim, svećeničkim i svim ostalim kršćanskim zajednicama bude drugačiji i bolji od onog kakvog smo ga zatekli. Jesmo li u tome uspjeli?“. Citirajući papu Franju kada govori da mnogi pokušavaju pobjeći od drugih i naći zaklon u ugodi privatnosti, odbacujući stvarnost društvenog aspekta evanđelja, kazao je kako starac Šimun svima može biti putokaz da se može drugačije i bolje. Istaknuo je kako je Šimun prepoznao dijete Krista te da mu se tim susretom ispunila životna želja pa je i sam rekao da ga Bog može otpustiti u miru. Starac je cijeli život čekao susret s Bogom kojeg je vjerom prepoznao i životom svjedočio. S Kristom je kompletirao život i nije ga strah smrti jer kada životno susrete Krista čovjek može i živjeti i poći u miru. „Koja je naša želja? Što nas ispunja? Susret s Kristom ili materija? Živimo li u miru i bojimo li se smrti? Šimun nije nesretan u čekanju kao mi već čeka stabilno i nadom, uvjeren da ga Duh Božji vodi. Mi ne znamo životu, vjeri, istini i svjedočanstvu dati vremena. Naše molitve naliče na naše žurbe. Nemamo strpljenja stajati niti čekati pred Bogom jer smo zatrpani stvarima, brigama, kućama i poslom. A teško Boga prepoznati ako ne odvojimo vrijeme“, upozorio je don Ćubelić izrazivši bojazan da su svjetovnost, profanost, sekularizacija i tehnika daleko više ušli u živote pojedina i zajednica nego što su se posvećenim životom oblikovali ljudi koje im je Bog povjerio. „Jesmo li uspavani kao apostoli u Gestemenaskom vrtu dok se u svijetu odvija drama? Jesmo li navikli na samostane, župne kuće, ritam ustajanja i obredna ponašanja, a radost svjedočanstva nam nije prepoznatljiva? Ukoliko jesmo moramo se hitno probuditi“, naglasio je propovjednik.

Čestitajući Dan posvećenih osoba u svoje i u ime splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića koji je u Dubrovniku na proslavi blagdana sv. Vlaha, don Ćubelić je redovnicama i redovnicima poručio da budu radosni i hrabri jer je sadašnjost i budućnost na svima njima. Pjevanje je predvodio zbor redovnica i bogoslova pod ravnanjem mo. s. Mirte Škopljanac Mačine.

Kristina Bitanga

Preuzeto: sa stranica splitsko-makarske nadbiskupije

Zatvorena Godina posvećenog života u Dubrovačkoj biskupiji

Uz proslavu Dana posvećenog života u subotu 30. siječnja zatvorena je Godina posvećenog života u Dubrovačkoj biskupiji. Redovnici i redovnice okupili su u crkvi Male braće u Dubrovniku na klanjanju Presvetom Oltarskom Sakramentu, nakon čega su se u procesiji Stradunom uputili do dubrovačke katedrale gdje je svečano misno slavlje predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić.

U katedralu je procesija ušla kroz Vrata milosrđa, a na misi su redovnici i redovnice, uz upaljene svijeće, obnovili svoje zavjete.

Na početku propovijedi biskup Uzinić zahvalio je svim osobama posvećenog života, redovnicima i redovnicama, za sve što su napravili u protekloj godini. Zahvalio je i članovima FRAMA-e i Franjevačkoga svjetovnog reda.... "Svi smo osobe posvećenog života na svoj način, ali svatko u skladu s karizmom koju mu je Bog namijenio", kazao je biskup.

U nastavku propovijedi biskup je spomenuo ovogodišnje pismo Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života i Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica. Prvi dio pisma donosi prisjećanje na Godinu posvećenog života koja je već za nama i brojne milosti koje smo doživjeli, kazao je biskup, ali to pismo potiče i pitanja: "Je li došlo do pomaka u životu i djelovanju osoba posvećenog života, na kojim razinama? I jesu li redovnici i posvećeni laici krenuli prema svima kojima su potrebni? Jesu li se te osobe posvetile više drugima nego sebi samima?"

Biskup je to propitivanje povezao s ulomkom iz Evanđelja po Marku koje je pročitano na misi. "Evanđelje nas je pozvalo da promislimo o svojoj vjeri. Što znači s vjerom pogledati na stvarnost posvećenog života? Što znači s vjerom pogledati na moju osobnu redovničku stvarnost? Taj pogled s vjerom ne stvarnost, ne mijenja mene, moju redovničku zajednicu niti Godinu posvećenog života. Ali, u skladu s današnjim evanđeljem, taj pogled s vjerom će nam omogućiti da stvarnost, koja je takva kakva jest, ne gledamo više svojim nego Kristovim očima i da s nadom gledamo u budućnost."

Drugi dio poruke iz pisma odnosi se na završetak Godine posvećenog života, a koja završava nakon što je već započela Godina milosrđa. Ta godina je za redovnike i redovnice, ali i ostale posvećene osobe, godina u kojoj moraju prepoznati pozvanost da budu navjestitelji Božjeg milosrđa, rekao je biskup te dodao da je Izvanredni jubilej milosrđa mogućnost svima da nap-

rave taj iskorak, koji bi se prema Drugoj knjizi o Samuelu trebao odraziti u onoj proročkoj dimenziji posvećenog života. ... "Ići svakome u susret, svakome na poseban način, to je temeljna poruka za Godinu posvećenog života", kazao je biskup...

Na kraju je svima zahvalio pročelnik Vijeća za posvećeni život Dubrovačke biskupije fra Stanko Dodig.

Kao poseban dar redovnici i redovnice dubrovačkom biskupu darovali su knjigu s fotografijama na kojima su zabilježeni biskupovi posjeti redovničkim zajednicama u Dubrovačkoj biskupiji u Godini posvećenog života kao i najvažniji događaji te godine u biskupiji.

Euharistijsko slavlje pjesmom je animirao zbor redovnica i redovnika. Na razini opće Crkve, prema odluci pape Franje, Godina posvećenog života započela je u nedjelju 30. studenoga 2014. godine, a završava 2. veljače 2016. godine. Tijekom godine održani su brojni susreti, molitve i različita događanja u kojima su sudjelovale redovničke zajednice koje djeluju na području biskupije.

Preuzeto: <http://www.ika.hr/>

Split

Susret kućnih predstojnica Splitske provincije sv. Josipa

Susret kućnih predstojnica Splitske provincije sv. Josipa održan je 13. veljače 2016. u provincijalnoj kući sv. Ane u Splitu. Susret je započeo molitvom nakon čega je provincijalka Anemarie Radan pozdravila sve prisutne sestre te predsjednika KVRPP fra Juru Šarčevića i zamjenicu časne majke s. Vesnu Mateljan.

Sestra Vesna je prenijela pozdrave i poruku č. majke s. Radoslave Radek te se u kratkom izlaganju osvrnula na poruku pape Franje osobama posvećenog života s audijencije koja je bila u Vatikanu uoči Svijećnice ove godine, a prigodom završetka Godine posvećenog života. Papa Franjo je svoje poruke izrazio u tri točke.

1. Proroštvo - posvećene osobe trebaju biti danas u svijetu proroci tj. svjedoci tražeći u svakom trenutku volju Božju po poslušnosti koja izvire iz srca, a ne iz straha pred autoritetom.

2. **Blizina** - papa nas poziva na duhovnu i materijalnu blizinu najprije braći i sestrama u svojoj zajednici ,a onda svim ljudima. Osobito se osvrnuo na misijsko djelovanje gdje se najbolje očituje blizina siromasima.

3. **Nada** - u nedostatku zvanja papa primjećuje kako dolazimo u kušnju da gubimo nadu, a uhvatimo se novca koji će nam osigurati starost. Trebali bi staviti svu svoju nadu u Gospodina i žarko iz srca moliti za podmladak poput Ane Samuelove majke.

Papa je zaključio svoje izlaganje zahvaljujući na neki način redovnicama što postoje jer što bi bila Crkva rekao je on da nema časnih sestara koje su u bolnicama, zavodima, župama, gradskim četvrtima u misijama pa i na grobljima gdje su mnogi kao mučenici izvan svoje domovine dali svoj život za Gospodina.

Fra Jure Šarčević je u svom izlaganju pokazao:

1. priliku za novi početak-ukazao je na krizu redovničkog života i načine kako odgovoriti na tu krizu. Predočio nam je i prave putove kako bi smo mogli biti autentični i živjeti milost svojih utemeljitelja.

2. svjedočanstvo redovničkog života očituje se kroz zajedništvo po modelu Presvetog Trojstva i poslanju zajednice. Papa Franjo kaže da su redovnici i redovnice "prekaljeni u zajedništvu". Iz te perspektive se rađa novi pogled na svijet kojega gledamo Božjim očima.

Nakon kratke pauze fra Jure nam je predočio dokument "Smjernice za upravljanje dobrima u Ustanovama posvećenog života i Družbama apostolskog života." Naglašeno je da materijalna sredstva trebaju biti izvor zajedništva, a ne podjele. Dokument ističe transparentnost i budnost u upravljanju dobrima. Potrebna je pravičnost i sudioništvo, solidarnost, odricanje i

suodgovornost. Nakon ovog predavanja uslijedila je diskusija.

Svetu misu je slavio fra Jure i u homiliji se osvrnuo na evanđelje o pozivu carinika Levija.

Poslijepodnevni rad se odvijao u međusobnom razgovoru o nekim točkama Konstitucija i Direktorija te o porukama XVII Generalnog Kapitula. Razmatrali smo i o nekim točkama iz "Smjernica kao pedagoško duhovni prioriteti za odgojiteljsko služenje "od Kongregacije za UPŽ i DAŽ. Bilo je riječi i o Arhivu gospodarskog poslovanja.

Budući da smo na početku Godine milosrđa razmišljali smo o duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa prema buli pape Franje Misericordiae Vultus.

Ovaj dan smo zaključili poticajima Sluge Božjega Josipa Stadlera koji nam mogu pomoći kako u svakodnevnom životu svijetu otkriti lice Božjega milosrđa.

s. Vesna Mateljan

Zagreb

Komunikacija je put susreta sa sobom i drugima

U samostanu "Antunovac" u Novoj Vesi 13. veljače 2016. g. održan je korišteni susret za sestre na temu *Ukorijenjeni i nazidani na Krista (Usp. Kol 2,7), Komunikacija zajednice i komunikacija u zajednici*. Voditelj susreta je bio vlč. Krunoslav Novak, prof. komunikologije. Susret je koncipiran u dva dijela, predavanje i radionice. Središnji dio je bila sveta misa.

Početak svega postojanja jest komunikacija. "U početku bijaše Riječ" (Iv

1,1), bijaše komunikacija. Odnos u komunikaciji sa sobom omogućuje dobru komunikaciju s drugim. Isus nas uči komunikaciji uspostavljajući odnose jasnoćom, jednostavnošću i povjerenjem. Prihvata osobu kakva jest i vodi je prema onome kakva treba biti.

Uspješnost dobre komunikacije unutar zajednice omogućuje uspješnu komunikaciju zajednice izvan nje same.

Obogaćene spoznajom kvalitete komunikacije idemo u njezinu primjenu kroz ovo korizmeno vrijeme i nakon njega. (SMI)

Split

U Splitu zaređen novi vojni biskup, mons. Jure Bogdan

U splitskoj konkatedralnoj crkvi Sv. Petra u subotu, 27. veljače za novoga vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj zaređen je mons. Jure Bogdan, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije. Biskupsko geslo novoga biskupa je "Omnia ad maiorem Dei gloriam" (Sve na veću slavu Božju).

Misnom slavlju prethodila je svečana procesija u kojoj su sudjelovali brojni svećenici i biskupi. U pratnji mons. Bogdana bio je mons. Pavao Banić, župnik sv. Marka u Makarskoj i kanonik Prvostolnog kaptola u Splitu, inače rodnom iz Donjeg Doca kao i novi biskup. Drugi pratitelj je vicerektor Hrvatskog papinskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, svećenik Varaždinske biskupije vlč. Marko Đurin.

Uz glavnog zareditelja splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića i suzareditelje, zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića i dosadašnjega vojnog biskupa Jurja Jezerinca, u koncelebraciji su bili i apostolski nuncij u RH nadbiskup Alessandro D'Errico, predsjednik BK BiH vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, te još 33 hrvatska nadbiskupa i biskupa, kao i biskupi iz Bos-

ne i Hercegovine, Srbije, Crne Gore, Austrije, Slovenije i Slovačke; svećenici pitomci Hrvatskoga papinskog zavoda sv. Jeronima u Rimu kojima je mons. Bogdan donedavno bio rektor, kao i predstavnici drugih papinskih rimskih zavoda, predstavnici drugih vojnih ordinarijata, direktor Međunarodnog vojnog hodočašća, vojni i policijski kapelani, te ostali svećenici. Euharistijskom slavlju nazočili su i predstavnici političkog, kulturnog, znanstvenog i gospodarskog života Hrvatske, Dalmacije i grada Splita, kao i predstavnici rodnog mjesta biskupa Bogdana, veleposlanici Hrvatske i Bosne i Hercegovine pri Svetoj Stolici, te rodbina i prijatelji novoga biskupa. Na svečanosti su nazočile provincijalka s. Anemarie Rada, vrhovne savjetnice iz Vrhovne uprave u Zagrebu s. Vesna Mateljan i s. Marija Banić, veći broj naših sestara iz drugih zajednica u Splitu, i s. Ružica Marijanović iz Rima.

Puk predvođen zborom otpjevao je himan „O dođi Stvorče, Duše Svet“, nakon čega je fra Marko Medo, TOR svećenik vojnog ordinarijata u RH glavnom zareditelju predstavio izabranika. Potom je nuncij Alessandro D'Errico pročitao Bulu o imenovanju koju je napisao papa Franjo 30. studenoga 2015.

Na početku prigodne homilije nadbiskup Marin Barišić je kazao: „Don Jure, potječeš iz malih, ali slavni Poljica. Rođen i kršten, pozvan i zaređen si za svećenika na naslov Splitsko-Makarske nadbiskupije. Zahvalni smo za Tvoje pastoralno i odgojno djelovanje u našoj Nadbiskupiji i ponosni na Tvoje dugogodišnje rektorsko služenje Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu“. Naglasio je kako mons. Jure, određen poljičkim geografskim podnebljem i duhovnim ozračjem, nosi u sebi gene bogoljublja, čovjekoljublja i domoljublja, te da ga poput čvrstog mosorskog dolita odlikuje ustrajnost i toplina otvorenosti, gostoprinstva, uslužnosti, posvećene pažnje i vremena za druge. „Onaj koji Te je u skrovitom Docu prepoznao i pozvao u svoje svećeništvo, uputio Ti je poziv u pozivu na veće i dublje prijateljstvo. Ponekad Ga ne razumijemo ili ne čujemo dobro, ali On zna navratiti i ne zaboravlja svoje. Danas ulaziš u Crkvu kao svećenik don Jure, a biskupskim ređenjem izaći ćeš s većim 'činom' – darom punine svetog reda, kao apostol i otac koji je brat, prijatelj i učitelj“, istaknuo je nadbiskup i metropolit Marin Barišić. ... Nadbiskup je zatim protumačio okupljenim vjernicima značenje i simboliku biskupske službe te ređenika i sve one koji pripadaju Vojnoj biskupiji potaknuo na međusobnu ljubav, prijateljstvo s Dobrim Pastirom i otvorenost Božjoj riječi. "Riječ Božja ozdravlja naše uho, oko i srce, da možemo dobro čuti, jasno vidjeti i s ljubavlju svjedočiti milosrđe Božje. Saslušati drugoga znak je uvažavanja i jedan vid milosrđa. Slušanje Riječi Božje uključuje socijalnu i društvenu, humanu i liturgijsku dimenziju", istaknuo je nadbiskup Barišić. ... Čestitavši Vojnoj biskupiji na novome biskupu, nadbiskup Barišić je čestitao i novome biskupu "na plemenitim ljudima

i dobrim vjernicima koji će zajedno s Tobom i Tvojim suradnicima još više doprinosti svijesti zajedništva, odgovornosti, poštenja i poštivanja propisa u našem društvu, a osobito živjeti svoju otvorenost i usmjerenost prema onoj jedinjoj i trajnoj Kristovoj zapovjedi ljubavi".

Nakon homilije mons. Jure Bogdan izrekao je svoja obećanja: da će milošću Duha Svetoga, sve do smrti vršiti službu što mu je od apostola povjerena i što će mu se polaganjem ruku predati, da će vjerno i ustrajno propovijedati Kristovo evanđelje, da će poklad vjere, što je po predaji još od apostola uvijek i svugdje sačuvan u Crkvi, čuvati čistim i cjelovitim, da će Kristovo Tijelo, njegovu Crkvu, graditi i trajno ostati u njegovu jedinstvu sa zborom biskupa, pod vlašću nasljednika blaženoga Petra apostola, da će vjerno iskazivati poslušnost nasljedniku blaženoga Petra apostola, da će kao dobar otac brinuti za sveti Božji narod, zajedno sa svojim suradnicima u službi prezbiterima i đakonima, i upravljati ga na put spasenja. Također je obećao da će radi imena Gospodinova, biti ljubazan i milosrdan prema siromasima i tuđincima i prema svima koji oskudijevaju, da će kao dobar pastir tražiti zalutale ovce i ponovno ih dovesti Gospodnjem ovčinjaku, te da će se moliti bez prestanka svemogućemu Bogu za sveti narod i besprijekorno obavljati službu vrhovnog svećeništva. Potom se izabranik prostro na tlo, a narod je pjevao litanije Svih Svetih predvođen bogoslovima Klementom Radosoljićem i Lovrom Juragom.

Usljedio je polaganje ruku i molitva ređenja, pri čemu je izabranik kleknuo pred glavnoga zaređitelja, koji je u tišini položio ruke na glavu izabranika, a potom su isto učinili i drugi biskupi u znak kolegijalnog čina cijeloga biskupskoga zbora koji prima novoga člana. Ujedno je to znak blagoslova i snage Duha Svetoga, ali i poruka „nisi sam, ja sam s tobom“, a biskup se otvara Duhu Svetom koji sve čini novim. Zatim je glavni zaređitelj položio otvoren evanđelistar nad glavu izabranika, te izmolio molitvu ređenja. U nastavku je svetim uljem krizmom u znaku križa pomazao glavu novozaređenom biskupu, te mu predao evanđelistar da evanđelje naviješta riječju i životom.

Nadbiskup Barišić je biskupu Bogdanu na ruku stavio prsten s motivom starokršćanskog križa iz 6. st. koji je pronađen u Donjem Docu, a dar je biskupove rodbine s očeve strane. Stavio mu je i Nadbiskup Barišić je biskupu Bogdanu na ruku stavio prsten s motivom starokršćanskog križa iz 6. st. koji je pronađen u Donjem Docu, a dar je biskupove rodbine s očeve strane. Stavio mu je i mitru, koja je s misnicom i štolom dar rodbine novoga biskupa s majčine strane. Također novom biskupu je predan štap, dar braće i sestara novoga biskupa, a potom je novozaređeni biskup simbolično sjeo na stolac ispred oltara, a okupljeni su ga pozdravili pljeskom. Dok je zbor pjevao skladbu „Na slavu Božju“, nadahnutu geslom novozaređenog biskupa,

za koju je tekst napisao don Ante Mateljan, a glazbu Šime Marović, biskup Bogdan je s glavnim zarediteljem, suzarediteljima, i s prisutnim biskupima razmijenio cjelov mira. Prsni križ (pektoral) novome biskupu darovali su svećenici-studenti i poglavari iz Hrvatskog papinskog zavoda sv. Jeronima u Rimu. Svom novom biskupu, vojni i policijski kapelani su darovali kalež koji se koristi u misi ređenja. Nakon popričesne molitve, otpjevan je himan „Tebe Boga hvalimo“ za vrijeme kojeg je novozaređeni biskup, uz pratnju mons. Barišića i suzareditelja prošao kroz crkvu dijeleći svoj blagoslov.

Pred kraj misnog slavlja, u ime Hrvatske biskupske konferencije novome biskupu čestitao je njezin predsjednik zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Posebno je zahvalio biskup Jurju Jezerincu za odano i vjerno obnašanje službe prvog vojnog ordinarija u teškom i zahtjevnom vremenu. Čestitajući novome vojnome ordinariju, nadbiskup Puljić je rekao da preuzima pastoralnu skrb u vojnoj biskupiji koja se rađala u teškom vremenu obrane Domovine, te prije nego je dekretom Svete Stolice bila osnovana, ona je već bila zaživjela petogodišnjom službom „ravnateljstva za dušobrižništvo vojnika“ koje je vodio mons. Jezerinac, a koji je nakon potpisanog „Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske“, 20. ožujka 1998. imenovan prvim vojnim ordinarijem u RH. Nadbiskup Puljić je istaknuo i simboliku što je Vojna biskupija pod zaštitom Gospe Velikoga Hrvatskog Krsnog Zavjeta čiji se pralik čuva u Muzeju u Splitu. ... U ime hrvatskih biskupa nadbiskup Puljić darovao je biskupu Bogdanu sliku sa Zrinjevca iz Zagreba.

Riječ zahvalnosti izrekao je i dosadašnji apostolski administrator Vojnoga ordinarijata biskup Juraj Jezerinac. „Ovo je trenutak milosti kojom dragi Bog dodiruje jednu svoju ljubljenu zajednicu, Crkvu koja se nalazi u Hrvatskoj vojsci i policiji. Ova milost je njegov dodir, a dodir je vidljiv po izboru, imenovanju, posvećenju i postavljanju novog vojnog ordinarija mons. Jure Bogdana“, rekao je biskup Jezerinac. Osvrćući se pak na svoju službu vojnoga biskupa kazao je da je vrijeme njegova služenja vrijeme početaka Vojne biskupije, mnogih pitanja, dilema, promišljanja i traženja, vrijeme oblikovanja Vojnog ordinarijata, stvaranja suodnosa s redovitim crkvenim dijecezama i mjesnim biskupima, vrijeme prvih sustavno pastoralnih dodira s vojnicima, časnicima i dočasnicima, policajcima, osobljem osobito dvaju ministarstava (obrane i unutarnjih poslova); vrijeme nade, posrtaja, optimizma i osobito velikog pouzdanja u ljudsku dobrotu i duboku potrebu Boga u onima zbog kojih je ustanovljena i postoji Vojna biskupija. ... U zahvali se spomenuo i svih medija koji imaju neprocjenjivu ulogu u govoru istine i stvaranju slobode koju istina rađa.

Svim okupljenima obratio i novi vojni ordinarij Jure Bogdan koji je na početku svoga govora zahvalio Bogu na svemu dosadašnjem u životu: na zdravim kršćanskim korijenima iz Donjega Doca, na domu i hrvatskoj do-

movini, na Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, na svim ljudima koje je Božja providnost stavila na njegov životni put, na daru vjere, na daru svećeničkog zvanja, na mnogim dobrima kojima ga je Gospodin u životu obilno obdario. Prisjetio se potom mnogih odgojitelja i nastavnika, od djetinjstva do svećeničkog i biskupskog ređenja, no s posebnom zahvalnošću i s osjećajima duboke zahvalnosti spomenuo je svoje duhovne učitelje čiji zemni ostaci počivaju u kripti konkatedralne crkve, a to su dvojica splitsko-makarskih nadbiskupa Frane Franić i Ante Jurić. K tomu je dodao, kako su mu primjeri „mučenika evanđelja i vjernosti Petrovu nasljedniku“ bl. Alojzije Stepinac, neslomivi karakter biskupa Ćirila Banića, mučenik svete potvrde bl. Miroslav Bulešić, te mnogi hrabri pastiri i svjedoci vjere u XX. stoljeću, bili i jesu poticaj, kako živjeti i svjedočiti svoju vjeru, u zgodno i nezgodno vrijeme. Nadalje, biskup Bogdan je izrekao zahvalu papi Franji na imenovanju, kao i zareditelju i suzarediteljima, te svim hrvatskim i drugim biskupima koji su mu u službi Zavoda sv. Jeronima i iskazivali veliko povjerenje, a danas u biskupstvu, moleći se Duhu Svetome na njega položili ruke. Izrekao je i zahvalu svim prisutnima, a posebno svećenicima studentima, sadašnjima i bivšima iz Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima, kao i kolegama, rektorima članovima Kolegija papinskih zavoda u Rimu na čelu s predsjednikom rektorom Kanadskog papinskog zavoda p. Erickom Silvestreom.

„Novu životnu dionicu pozvan sam evanđeoski živjeti i kršćanski svjedočiti u Vojnome ordinarijatu u Republici Hrvatskoj u eklezijalnom zajedništvu s univerzalnom Crkvom. Moj glavni zadatak je dušobrižnička skrb za vjernike katolike pripadnike oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske. Računam u prvome redu na moje svećenike iz Vojnog ordinarijata koji su danas ovdje u koncelebraciji i koji su svoju ljubav, sinovsko poštovanje i odanost prema svome novom biskupu iskazali kaležom s kojim smo danas slavili presvetu Euharistiju. Računam na sve vojnike, časnike i redarstvenike s njihovim obiteljima. U molitvenoj zahvalnosti za svaki Božji dar u životu, s posebnim poštovanjem spominjem se danas svih hrvatskih branitelja, kako živih tako i preminulih. U mojoj biskupskoj službi računam na sve ljude dobre volje kojima je stalo do boljitka i duhovnog napretka naše zemaljske domovine. Uvijek s jasnim ciljem: Per visibilibus ad invisibilibus! Izgrađivati živu Crkvu, čestite zrele katolike koji će biti kvasac dobra u ovome svijetu, „duša ovoga svijeta“, odlični građani hrvatskog društva“, poručio je biskup Bogdan, te zaključio „želio bih biti pastir, otac i brat povjerenih mi duša, dnevno snažen Božjom riječju i tijelom njegovim, u Duhu Drugoga vatikanskoga sabora koji je zaključen prije 50 godina, u duhu kanona Kristove Crkve „sub Petro et cum Petro“. ... Zahvaljujem svima koji ste na bilo koji način pridonijeli današnjem slavlju, poglavito vama koji nas preko elektroničkih medija povezujete s mnogima koji nisu s nama u ovoj

konkatedralnoj crkvi. Molite se za mene. A ja, u biskupskoj službi, Bože sačuvaj da bih se ičim dičio osim križem Gospodina našeg Isusa Krista po kojem nam je spasenje i otkupljenje. Moje poslanje povjeravam Majci Crkve, Gospi od milosti, presvetoj Djevici. Omnia ad maiorem dei gloriam. Sve na veću slavu Božju“, rekao je na kraju biskup Bogdan.

Potom je izrekao tri blagoslovna zaziva, te svima udijelio blagoslov. Euharistijsko slavlje zaključeno je pozdravom Domovini himnom „Lijepa naša“; te pozdravom Nebeskoj Majci s pjesmom „Zdravo Djevo“.

Euharistijsko slavlje pjevanjem je uvećao združeni zbor koji su činili Mješoviti prvostolni zbor sv. Dujma, Split, Mješoviti zbor konkatedrale sv. Petra, Split, Mješoviti zbor župe Gospe Fatimske, Blatine-Škrabe, Split, Mješoviti zbor župe sv. Marka, Makarska, Klapa HRM „sv. Juraj“ i Klapa Hrvatske policije „sv. Mihovil“. Pjevanjem je ravnao mo. don Šime Marović, kapelnik splitske Prvostolnice i kanonik Prvostolnog kaptola, Split, a na orguljama je pratio prof. Mirko Jankov.

Kristina Bitanga

Preuzeto: <http://www.smn.hr>

"Omnia ad maiorem Dei gloriam"

KARIZMATSKO POSLANJE

Solin

Uz blagdan Božića u domu sv. Rafaela

I ove godine radost Božića sa štíćenicima doma sv. Rafael podijelili su brojni dobri ljudi, rodbina, prijatelji, dobročinitelji koji su raznim poklonima darovali štíćenike.

Kako i najmlađi misle na potrebite pokazali su đaci iz Osnovne škole u Rupotinama te su sa svojim učiteljima organizirali akciju i prikupili poklone za naše štíćenike.

14. prosinca 2015. posjetio nas je gradonačelnik Solina Blaženko Boban sa svojim suradnicima. Nakon druženja uz pjesmu gradonačelnik je čestitao Božić i razveselio štíćenike poklonima.

21. prosinca 2015. don Vinko Sanader poželio je štíćenicima blagoslovljen Božić i uručio im poklone.

22. prosinca 2015. treći razred Osnovne škole Kraljice Jelene sa svojim učiteljicama družili su se sa štíćenicima i zabavili ih pjesmom i recitacijama, te razveselili poklonima.

27. prosinca 2015. nadbiskup Marin Barišić u pratnji svojeg

tajnika don Nikole Mikačića, župnika Ranka Vidovića i župnog vikara don Mislava Šaškora na poseban način obradovao je štíćenike svojim dolaskom. Nakon kratkog druženja u kojem su štíćenici željeli demonstrirati sve što znaju Nadbiskup im je uručio poklone, pomolio se s njima i blagoslovio ih.

30. prosinca 2015. župnik don Ranko Vidović predvodio je misno slavlje u koncelebraciji s župnim vikarom don Mislavom Šaškorom. Ovaj put došli su u pratnji ministranata i mladih iz Papa banda, koji su animirali misno slavlje, što je na poseban način oduševilo štíćenike. Uslijedilo je druženje gdje su štíćenici pokazali koliko vole pjesmu. Razveselili su ih i poklonima. Pozdravili su ih uz poziv da im ponovno dođu.

Svi koji su podijelili svoje vrijeme sa štíćenicima zasigurno su osjetili da su oni s njima podijelili obilje radosti i osjetili njihovu neizmjernu zahvalnost. Kratki momenti zajedništva u ljubavi raduje njihova srca i održava živom nadu za brojna buduća vesela druženja. Svaki trenutak ostaje živ u njihovom sjećanju, a vas ne zaboravljaju jer ste uvijek u njihovim molitvama.

Sestre iz Doma sv. Rafaela

Split

Posjet Klinici za psihijatriju na Firulama

Danas je Božić! Tijekom cijelog došašća pripremale smo svoje srce i dušu za ovaj radosni trenutak. Radost zbog rođenja Isusa Krista možemo najlakše osjetiti kroz darivanje. Ali što darovati? Jedan osmjech, iskrena čestitka i pozdrav, posjet nekom bolesniku, osamljenom i siromahu mogu značiti puno više od bilo kojeg materijalnog dara. Tako smo s. Marcela i ja odlučile posjetiti bolesnike u klinici za psihijatriju u bolnici na Firulama u Splitu i darovati im svoje vrijeme. Počastile smo ih i kolačima, kavom i sokom.

Iako se iz ovog svega može zaključiti da smo samo mi njih darovali, oni su nama darovali možda i više. Darovali su nam svoje osmjehe iako im sigurno nije baš do smijeha, otvorili su nam svoje srce i podijelili s nama svoje životne priče.

Nakon ovog iskustva pridružile smo se sestrama na zajedničkoj molitvi u koju smo uključile i sve one koje smo sreli i s kojima smo se družili ovo poslijepodne. Živio Mali Isus!

Tajana Andrlje, kandidatice

Susret djevojaka u samostanu "Antunovac"

7. i 8. siječnja 2016.

Ovogodišnja tema susreta za djevojke bila "igra skrivača" i Božje milosrđe. Susret smo započeli igrom skrivača kroz koju smo upoznali jedni druge. Smjestile smo se u sobe u potkrovlju. Nakon upoznavanja vlč. Tihomir Kosec održao je predavanje o njegovu životnome putu i božjem pozivu. Odmalena je htio biti pilot, vojnik, glazbenik, umjetnik, a ono što nas je sve začudilo, bio je zaručen, no nije se oženio, već je otišao na bogosloviju i danas je svećenik. Kroz dan smo nekoliko puta imali molitvu sa sestrama i sv. misu. Posjetili smo starije gospođe u staračkom domu te ih svojim dolaskom i pjesmom jako razveselili i uljepšali dan. Kasnije nam je vlč. Tihomir govorio o milosrđu i o Bogu koji zaista ima milo srce te nam je kroz nekoliko riječi objasnio mnogo toga. Dakle, ako Boga stavimo na prvo mjesto, sve ostalo bit će složeno pravim redom. Obišli smo i grad te neke crkve u kojima smo gledali jaslice, a posebno nam se svidjelo to što smo imali prilike proći kroz vrata milosrđa. U večernjim satima pogledali smo film "Šalji dalje". Film daje prekrasnu poruku, sve što svijetu treba da bi se promijenio treba da svi činimo dobro, film je tužan, ali prekrasnog sadržaja. Sljedeći dan započeli smo molitvom i doručkom. Nakon toga imali smo još neka predavanja te posjet vrtiću, gdje su nas djeca baš razveselila svojim osmjesima, ali i mi njih. Nešto kasnije imali smo klanjanje i molitvu u kapeli. Potom smo trebali posjetiti sestre na Naumovcu, no zbog vremenskih neprilika nismo. Ali smijeha i zabave nije nedostajalo jer nas je društvena igra „Picturnary“ baš razveselila. Kroz prezentaciju kroz koju nas je provela s. Marta napravili smo ispit savjesti kroz 10 Božjih zapovjedi. Naše druženje završilo je sv. misom u kapeli te druženjem u samostanskoj blagovaonici. Iako sretne što se vraćamo kući, bile smo tužne zbog rastajanja, ali prijateljstvo ostaje među nama. Veliko hvala s. M. Marti Vunak i vlč. Tihomiru Kosecu.

Petra Posenjak

Eisenstadt

Misijsko putovanje u „Zemlju kokosa“ – Indiju

U izaslanstvu dijeceze sv. Martina iz Eisenstadta (Austrija) sestra Marina Piljić pohodila je od 11. do 22. siječnja ove godine pokrajinu Kerala na jugozapadu Indije. Donosimo zabilješke s tog hodočašća.

Od 11. do 22. siječnja ove godine dr. Egidije Živković, biskup dijeceze sv. *Martina* u Eisenstadtu – Austrija, s članovima svojega izaslanstva pohodio je pokrajinu Kerala na jugozapadu Indije. Cilj ovoga putovanja bio je produbiti vezu prijateljstva između partnerskih biskupija sv. *Martina* u Eisenstadtu i Kanjirappally u Kerali, koja postoji već više od 30 godina. Za vrijeme boravka u Kerali posjetili smo brojne socijalne, humanitarne, gospodarske i pastoralne projekte u biskupiji Kanjirappally koje materijalno i duhovno pomaže biskupija Eisenstadt. Svi smo bili impresionirani uspjehom, ostvarenjem projekata i pastoralnim djelovanjem svećenika, redovnica i redovnika.

Ljubav prema Kerali

Prvi biskup biskupije Eisenstadt Stefan László započeo je graditi most dobrotvorne ljubavi između dviju biskupija. Njegov prvi dobrotvorni projekt, koji je posvetio u toj pokrajini, bio je temelj za sirotište u Ponkunnamu. Od tada pa do danas kršćani dviju biskupija pletu mrežu ljubavi prema potrebitima i siromasima bez obzira na njihovu vjersku pripadnost i njihov socijalni status.

Kerala (Malajalamski Keralam) je indijska savezna država smještena na Malabarskoj obali u jugozapadnoj Indiji s površinom od 38 863 km² i oko 33,4 milijuna stanovnika. Gustoća naseljenosti je 859 stanovnika po km². Jedno je to od najgušće naseljenih područja Indije. Glavni grad je Thiruvananthapuram, bivši Trivandrum. Pokrajina Kerala nastala je 1956. godine. Bila je dugo portugalska i engleska kolonija. Ime Kerala doslovno znači „Zemlja kokosa“. Izvedena je od malajalamske riječi *kera* što znači *kokosove palme* (koje se zapravo mogu naći posvuda u regiji u velikom broju) i riječi *alam*, koja označava zemlju.

Klima je tropska s malim varijacijama u temperaturi tijekom cijele godine, a pod snažnim utjecajem monsuna. On obično dolazi početkom lipnja i donosi obilne oborine sve do listopada.

Kerala je jezično vrlo homogena država. Glavni jezik malajalamski govori gotovo 97% stanovništva, a prisutni su i tamilski te tulu. Engleski se naširoko koristi u obrazovanju i gospodarstvu.

U religioznom smislu Kerala je mješovita. Hindusi predstavljaju 55% stanovništva, muslimani 27% i kršćani 18%. S više od šest milijuna kršćana Kerala je dom najveće kršćanske zajednice svih indijskih pokrajina. Najviše kršćanske populacije nalazi se u Kottayamu i Ernakulamu gdje čine oko 40% stanovništva. Kršćani Kerale posebno su Tomini kršćani koji svoje podrijetlo prate od apostola Tome. Pripadnici su Rimokatoličke i Istočnih Crkava koje su sjedinjene s Rimom (tj. Siro-malabarska, Siro-karenska i

zapadne Crkve) koje su u većini. Tu su i indijski pravoslavci (Malankarska pravoslavna Crkva), sirijski pravoslavci i anglikanci, i mala manjina protestanata.

Kerala ima sedam sveučilišta. Njezina struktura naseljenosti vrlo je različita od većine drugih dijelova Indije. U njoj prevladavaju ekspanzivno razasuta naselja. Stoga se gradove i sela teško može razlikovati. U Kerali, prema službenim statistikama, ima 520 gradova i 1 018 sela.

Okosnica gospodarstva u Kerali je poljodjelstvo i ribarstvo. Oko 86% površine Kerale koristi se za poljoprivredu. Glavni usjevi su riža, kokos (45% od ukupne indijske berbe), kaučuk – sirovina za izradu guma (92%), indijski oraščići (24%), čaj, kava i kakao (63%) te razni začini, posebno biber (97%). Većina tih proizvoda izvozi se ili obrađuje industrijski. Izvoze i plodove mora: srdele, škampe, jastoge, lignje i tune.

U ovoj predivnoj zemlji dvije biskupije započele su suradnju koja je također vidljiva i u bolnici Mundakayamu. Zauzetošću biskupije Eisenstadt i njezinom materijalnom potporom poboljšani su uvjeti zdravstva u njoj. Tri časne sestre Idelphonse, Stella i Beno završile su medicinske studije u Beču kako bi mogle pružiti stručnu pomoć pacijentima. Za bolnicu je nabavljena medicinska oprema i objekt je opremljen. Za vrijeme našega posjeta spomenuta bolnica slavila je zlatni jubilej svojega postojanja. U kratkom razgovoru s. Idelphonse mi je rekla: „Burgenland je moja druga domovina.“ Kroz svečanost programa moglo se vidjeti i iščitati da su svi sretni i zadovoljni jer mogu predano vršiti svoje poslanje u zdravstvenoj ustanovi koju vodi vlč. Joseph Ponganthanath, svećenik biskupije Kanjirappally i direktor MMT bolnice.

Susret s biskupom Sebastianom Thekethecherilom u Kottayamu

Za njegovu biskupiju Gradišće je omogućilo izgradnju sirotišta. U njegovoj biskupiji razgledali smo župnu crkvu koju vode oci karmelićani. U njoj mi je odmah pozornost privukao kip Maloga Isusa. Skoro u svim crkvama nalazi se kip Djeteta Isusa i okićen je cvjetnim vijencem. Potom smo pohodili katedralu i crkvu sv. Ante gdje se svakoga utorka okuplja veliki broj vjernika na klanjanje pred Presvetim.

U Kerali je 27 biskupija siro-malabarskog i 19 latinskog obreda. Pohod velikom bogoslovnom sjemeništu u Vadavathooru za sve nas je bilo iznimno iznenađenje i radost. Vidjeti na jednom mjestu 270 mladića koji se pripremaju za svećenike i to usporediti s Europom, zaista je nešto što budi veliku nadu. Među profesorima je bio i vlč. James Thalachellor, profesor kanonskog prava, koji je čest gost u Eisenstadtu. Ovdje je biskupija Eisenstadt opremila centar za rekreativni trening mladih pripravnika.

Biskup Živković i njegovo izaslanstvo sudjelovali su i na otvaranju i blagoslovu Centra za liturgijska istraživanja u Changanacherryu.

Dirljiv je bio posjet ustanovi *D.A.R.E* u kojoj se provodi program protiv opojnih droga te savjetovanje i terapija za osobe ovisne o alkoholu. Naime, ustanova je proslavila 25. obljetnicu svojega djelovanja. Viziju te ustanove imao je vlč. Abraham Parampil koji je započeo susrete s partnerskim biskupijama. Sjeme posijano prije 30 godina donijelo je plodove prijateljstva između dviju biskupija preko biskupa Stefana Lászlóa, Paula Ibya i sada aktualnog biskupa Egidija Živkovića. Sjeme se i danas razvija, raste i prepoznatljivo je i u ovoj ustanovi. Danas je vlč. Abraham slijep i boravi u Domu za umirovljenike u Kanjirappallyu.

Tijekom našeg susreta u Kerali susreli smo se i sa sestarskom zajednicom sestara Milosrdnog Isusa u Cochiu, čije redovnice rade u bolnici milosrdne braće u Eisenstadtu i Redemptoristima, od kojih dvojica braće žive i rade u Gradišću. Katolička Crkva puno radi i skrbi za svoje vjernike i na planu obrazovanja. Svoje škole ima skoro svaka redovnička zajednica, i muška i ženska.

Biskup Egidije Živković je zajedno sa svojim izaslanstvom sudjelovao i na ređenju đakona Lije Thomasa Josepha i Shinte Varghese Michaela kojima je matična biskupija Kanjirappally, a aktivni su u biskupiji Eisenstadt. Biskupija Kanjirappally je dio Siro-malabarske Crkve koja priznaje Papu.

Tijekom posvete novih crkava biskup Živković nije skrivao radost i oduševljenje zbog nazočnosti velikog broja vjernika i njihova doprinosa u Crkvi. U pozdravnom govoru, između ostaloga, rekao je: „Doživjeti duhovnu snagu i usidrenost indijskih kršćana te biti gost pri ovako radosnoj i izrazitoj otvorenosti za transcenciju za nas je poseban dar. Vaša vjera nama Europljanima daje snagu.“

Potom je biskup Mathew Arackal izrazio radost i zahvalnost zbog partnerstva dviju biskupija. Naglasio je da mnogi projekti ne bi mogli zaživjeti da nije bilo pomoći kršćana iz biskupije Eisenstadt. Kroz dobrotvornu ljubav ostvarila se prijateljska veza, pastoral, kršćanska ljubav, čovječnost i dubina vjere koja traje između dviju biskupija više od 30 godina. Zatim je rekao: „Vi ste poduzeli dugo putovanje kako bi nam došli u posjet i kod nas boravili. Za nas je to poseban znak blizine i ljubavi prema nama.“

Bio je također predviđen posjet grobu apostola Tome u Chennaiu. Međutim, radi poplava i epidemije to nije bilo ostvarivo. Stoga smo posjetili pokrajinu Tal Minadu i grad Madurai koji ima od 8 do 10 milijuna stanovnika. Razgledali smo kraljevsku palaču, katedralu i hinduistički hram iz 12. stoljeća.

Dvanaest dana na misijskom putovanju ostat će u mom srcu zapisani zlatnim slovima. Na poseban način dirnula me otvorenost i gostoljubivost naroda. Njihov emocionalni i vjerski intenzitet ostavio je na mene snažan dojam. Ljudska i duhovna pokretljivost vjernika duboko je povezana s pastirima koji poznaju svoje ovce. Nisu nas primili kao one koji iščekuju pomoć, nego su nam zapravo pokazali da su protagonisti svojega razvitka i puta. Istina je da i tamo vladaju zlo, patnja, i problemi koji ukazuju potrebu za promjenom.

Međutim, zbog onog što smo vidjeli i doživjeli u susretima, slavljima te pohodima u socijalne, humanitarne, gospodarske, obrazovne i animacijske centre biskupije Kanjirappally, možemo reći da su svećenici, redovnice i redovnici protagonisti promjena na svim razinama.

Potrebno je razumjeti potrebite, ići im ususret i pomoći im u izgradnji dostojanstvenog životnog prostora. Od ljudi u Indiji možemo učiti kako biti osjetljivi za duhovnost i religioznost te potrebu za transcendentnim koja se očituje u ogromnom i kulturnom šarenilu njihove zemlje kroz raznovrsne načine svakodnevnog života.

Bogu hvala i slava za ovo putovanje i što sam mogla biti dionik ovog izaslanstva.

Hvala – NANI vjernicima biskupije Kanjirappally za njihovo svjedočanstvo vjere, otvorenosti i radosti, a biskupu Mathewu Arackallu i njegovim suradnicima za predivno gostoprimstvo.

s. M. Marina Piljić

Misa zahvalnica za dobročinitelje

Sestre Služavke Malog Isusa s Gromiljaka organizirale su u subotu, 6. veljače 2016. u *Kući Navještenja* misno slavlje zahvale za dobročinitelje. Svetu misu predslavio je fra Franjo Radman, ekonom i profesor u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom. Na misi su sudjelovale brojne obitelji iz župa Gromiljak, Kiseljak, Fojnica, Brestovsko i Kreševo, kao i animatori Prijatelja Maloga Isusa predvođeni svojim sestrama iz župa Neum, Prozor, Voćin, Lug Brankovići i Gromiljak. Ovim misnim slavljem sestre su željele potaknuti vjernike na vježbu prepoznavanja dobra koje nam daruju Bog i ljudi. Na početku bogoslužja nazočne je pozdravila predstojnica *Kuće Navještenja* s. M. Ljilja Marinčić koja je, između ostaloga, kazala: „Vi često obdarite nas, mi obdarimo druge, a opet netko drugi obdari vas. Tako to postaje 'lanac dobrote'.“ Zahvalivši svima na znakovima pažnje i ljubavi, obećala je molitvenu potporu sestara s Gromiljaka. Na misnom slavlju sudjelovala je i provincijska glavarica s. Admirata Lučić. Ona je svojom nazočnošću pokazala koliko cijeni one koji iskazuju ljubav njezinim sestrama i onima s kojima sestre surađuju. U svojoj propovijedi fra Franjo je podsjetio vjernike kako je ljudima ustvari sve darovano, te kako je u sve što imaju utkano puno truda i ljubavi. Zahvalio je sestrama koje nas potiču na molitvu za svoje dobročinitelje. Nakon svete mise upriličeno je zajedničko druženje, a bila je to prigoda i za međusobno upoznavanje. Svi su bili radosni jer su na ovaj uzvišeni način mogli Bogu zahvaliti za primljena dobročinstva.

s. M. Ljilja Marinčić

Blaženi Alojzije Stepinac i Sestre Služavke Malog Isusa

Na poziv nadbiskupa Alojzija Stepinca Sestre su došle u Krašić 1938.g. te su vodile domaćinsku školu i zabavište. Iz te domaćinske škole stasale su i naše sestre: s. M. Petronila i s. M. Sekunda. Državne vlasti su zatvorile školu pa su sestre održavale samo domaćinske tečajeve. 1945. godine sestre su morale napustiti kuću te su se preselile u župni dvor koji zbog bombardiranja bio u ruševnom stanju.

Sestre su brinule o nadbiskupu Stepincu od njegova dolaska u Krašić 5. prosinca 1951.g. do smrti 10. veljače 1960. g. Bile su mu pomoć u svim njegovim potrebama. Starije sestre su svjedočile kako su na simpatične načine pomagale ljudima, svećenicima koje je Nadbiskup primao na razgovor budući da su to komunističke vlasti branile. Na primjer - sestra koja je radila u vrtu posadila bi kukuruz skroz do kuće tako da bi oni koji su Nadbiskupa Stepinca željeli posjetiti mogli kriomice doći i susresti se s njime, što je inače bilo zabranjeno. Sestre su skrivale pisma u rubove svoje uniforme ili u frontin i na taj način ih prosljeđivale do ljudi do kojih su trebala doći. U Krašiću je tada bilo pet sestara: s. M. Honorata Matica, s. M. Salezija Golubić, s. M. Nikolina Vozel, s. M. Akvilina Paviša i s. M. Bonaventura Bašić. Zadnji dani života Nadbiskupa svjedoče o zauzetosti svih sestara koje su danonoć-

no bdjele uz Nadbiskupa. Sestre su molile krunice uz postelju u kojoj je ležao Nadbiskup te mu pridržavale svijeću koju si je sam poželio upaliti.

Dirljivo je svjedočanstvo kardinala Kuharića o sestrama koje su živjele uz kardinala Stepinca. Prigodom smrti s. M. Honorate, predstojnice u krašičkoj zajednici, kardinal Kuharić piše provincijalki, s. M. Akvilini Paviša: „...*Želio bih, radi povijesti Družbe, da taj izraz sućuti bude i izraz zahvalnosti zagrebačkog nadbiskupa za sve godine koje je s. Honorata provela u Krašiću dok je tamo boravio kardinal Stepinac. Bilo je to desetljeće života nesebičnog, us-trajnog i strpljivog služenja. Ekipa sestra Služavki Malog Isusa, koja je pod njezinim predstojništvom služila u Krašiću u to vrijeme ulazi u povijest naše Crkve.*

Možda ni same sestre nisu bile dovoljno svjesne toga što je njihovo služenje značilo za samog Nadbiskupa... Bila je za njega velika utjeha kad je zajednicu sestara pod vodstvom s. Honorate doživljavao u njihovoj slozi, jedinstvu i ljubavi. Radovao se dobrom duhu, duhu molitve i poniznog služenja sestara. To mu je bila podrška i ljudsko ohrabrenje.

Župni stan ispunjavala je radost zbog jednodušnosti njegovih stanovnika koji su okruživali Kardinala. Nezaboravne uspomene župnik Josip Vraneković i s. Honorata zajedno sa sestrama uložili su u tu jednodušnost sve svoje poštovanje i svu ljubav prema Božjem čovjeku...

Vaša Družba Služavki Malog Isusa može doista upisati zlatnim slovima u svoju povijest boravak sestara u Krašiću uz Kardinala. Herojsko vrijeme žive herojske žrtve, a herojske duše postaju duše samo pune Boga.

Mislim da Družba Služavki Malog Isusa može s punim pouzdanjem moliti blagopokojnog Kardinala da u nebu posreduje za nju, i da joj od Gospodina izmoli duh jednostavnosti, poniznosti, požrtvovnosti i mira; duh, kojim se odlikovala krašička zajednica...“

Danas sestre u Krašiću katehiziraju, vode crkveno pjevanje i kućanstvo u župnoj kući, a stavljaju se na raspolaganje brojnim hodočasniciima koji dolaze po govor nadbiskupu Stepincu.

Ove godine su na trodnevnicu u crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću i u zagrebačkoj katedrali na uri preminuća i svečanom euharistijskom slavlju sudjelovale mnoge sestre SMI.

s. M. Marta Vunak

Biti misionar milosrđa Božjega

Dana 6. veljače 2016. u sunčano subotnje jutro, okupili su se animatori i sestre voditeljice svojih skupina Društva Prijatelja Maloga Isusa (DPMI) u samostanu sv. Ane, na duhovno-edukacijskom seminaru. Program i rad se održavao pod vodstvom provincijalne pročelnice za PMI s. Dolores Brkić.

Sudionice su bile iz Pučišća, Sutivana, Ciste Velike, Katuna-Kreševo, Šestanovca, Vrgorca, Livna, Krila- Jesenica, Omiša, Splita: Mejaši, sv. Križ, Gospa od Pojišana, sv. Obitelji, Druge Gimnazije i Kaštel Gomilice. Rekli bismo, ovo su hrabri, ustrajni i neumorni ... Metković, Vranjic i Brela su nas u duhu pratili jer su nam obećali molitvu za blagoslovljen rad.

Nakon radosnih susreta i pozdrava, dan smo započeli Euharistijskim slavljem koje je predslavio dr. don Mladen Parlov. Održao je tematsku propovijed u službi homilije i predavanja o Božjem Milosrđu i našem poslanju u konkretnim sredinama. Naglasio je milosrđe kao temelj na kojem počiva život Crkve te istaknuo kako pastoralno djelovanje treba biti milosrđe. Posebno biranim riječima je izrazio da je milosrđe postalo živo i vidljivo te doseglo svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta. Milosrđe sjedinjuje Boga i čovjeka. Don Mladen nas je na vrlo jedan konkretan način i aktualizirajući potaknuo, da vlastitim riječima i djelima odražavamo lice Milosrđa Kristova kroz duhovna i tjelesna djela milosrđa. Istaknuo je i posvjestio dublje značenje našeg Imena Prijatelji Isusovi. Nakon propovijedi u tišini smo pohra-

njivali sve što smo čuli te spontanim i proživljenim riječima uputili svoje molitve i uz razne druge nakane.

Po završetku sv. Mise s. Dolores nam je na jedan specifičan način uz scenski prikaz održala predavanje o smislu, poslanju DPMI-a. Bitno je ustrajno traženje i autentični hod na Isusovu putu koji je sama Ljubav i Milosrđe. Na tom ustrajnom putu dolazimo do Božjeg dragulja. Sve nam na početku izgleda kao jedna neugledna kutija u kojoj nema baš ništa „korisno“. PMI-a nisu „zatvorena kutija“ ali često umotana u celofan. Iskrenim traganjem ulazimo u bit i nalazimo dragulje... Tko ustraje do konca – to je važno, čitamo u Božjoj riječi. Ovaj stil nam se svih dojmio i sigurno će nam biti dugo zoran i poticajan. Osjetili smo se osnaženi za djelotvornost - "Otvorimo svoja srca Božjem Milosrđu, da po nama proradi srce za Boga i čovjeka. Neka nam sluga božji Josip Stadler bude istinsko nadahnuće."

Poslije ovog osvježanja o promišljanju i djelovanju Društva, podijelili smo se u dvije radne skupine gdje se opušteno razgovaralo o našim svakodnevnim konkretnostima i izmjenama iskustava. Radom su koordinirale s. Dolores, Marina Rubić članica Vrhovne uprave u ime laika te Anđelka Čizmić.

Iako je sve teklo kao jedna mirna rijeka sa malim dekorativnim pritocima došlo je vrijeme ručka koje su nam s velikom ljubavlju pripremile naše drage časne sestre. Zatim je slijedila neobična ali humana točka programa na dvorištu. Naš neumorni animator foto Borko, zabilježio je i neke specifične fotke za projekt Hrvatskog saveza „zagrlj za rijetke bolesti“ uz obilježavanje međunarodnog dana rijetkih bolesti.

Nakon svih faza rada i sadržaja ovog prijedrenog dijela dana slijedila je sin-teza, savjeti, poticaji, ohrabrenja, najave hodočašća... Uslijedile su nagrade onima koji su marljivi u obvezama i bili redoviti na susretima. Predstavljen je i godišnji susret za sve članove koji će se održati 28. svibnja 2016. u župi Katuni-Kreševo.

Završili smo naš dan molitvom Gospine krunice u kapeli a meditacije uz otajstva pripremio je animator gosp. Borko Gunjača. U molitvu smo uključili nakane molitvenog provincijskog lanca te druge nakane uz svako otajstvo. Završili smo pjesmom dajući hvalu Gospi i Malom Isusu a s. Dolores od srca zahvalila je i kućnoj voditeljici i zamjenici provincijalke s. Eduardi Marić i svim sestrama koje su nam pripremile ručak i darovale svoju srdačnost.

Krenuli smo s nakanom biti misionari Božje ljubavi i milosrđa snagom Božjeg duha. Provincijalno vijeće za PMI-a, s. Dolores, s. Rebeka i s. Terezija ostale su na svom produženom radnom sastanku rezimirati „ocjene“.

Vesna Mamić, animatorica PMI-a

Prvi molitveni susret za duhovna zvanja

Ured za pastoral duhovnih zvanja Splitsko-makarske nadbiskupije pokrenuo je novi projekt – molitvene susrete za duhovna zvanja. Susreti će se održavati jednom mjesečno, svakog drugog ponedjeljka u mjesecu, za vrijeme akademske i školske godine. Prvi susret, po geslom „Učitelju gdje stanuješ?, održan je u ponedjeljak 8. veljače u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu. Susret su animirali splitski sjemeništarci, a voditelj je bio don Jure Bjeliš, povjerenik za duhovna zvanja i ravnatelj splitskog Sjemeništa.

„Započinjemo sa molitvenim susretima za nova duhovna zvanja svjesni da duhovni poziv dolazi od Boga, da je njegov dar. ... Stoga su na ove susrete pozvani svi koji žele moliti za nova svećenička i redovnička zvanja, a posebno oni mladi koji razmišljaju o duhovnom pozivu“, kazao je na početku euharistijskog slavlja don Jure Bjeliš predstavljajući novi projekt Ureda za pastoral duhovnih zvanja. Istaknuo je kako je, uz molitvu, cilj susreta predstaviti svećenički poziv i karizme svih redovničkih zajednica u Nadbiskupiji, kako bi se pomoću njihovog svjedočenja i uz duhovnu pratnju, mladima pomoglo shvatiti koji je njihov životni poziv.

U prigodnoj homiliji don Bjeliš je naglasio da je molitva temelj za pastoral duhovnih zvanja te da je cijela Crkva pozvana moliti 'gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju'. ... „Ne bih rekao da je danas prisutna 'kriza zvanja', jer Bog zove uvijek. Radije bih

govorio o 'krizi odaziva' jer mladima je danas teško odlučiti se za bilo koju životnu odluku, a posebno za posvećeni život. Puno je tu socioloških elemenata na koje mi ne možemo utjecati, no ipak možemo nešto učiniti. Možemo moliti i radosno svjedočiti svoje poslanje“, zaključio je don Bjeliš.

Susret je završio klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

Kristina Bitanga

Preuzeto: <http://www.smn.hr>

Plamen solidarnosti i milosrđa - Il Cerino

U zgradi Villa Camilla u San Siru na obali jezera Como 21. veljače 2016. obilježeno je 20 godina od završetka rata na Balkanu i 20 godina volonterskog rada organizacije *Il Cerino*. Tom prigodom održana je svečana akademija i humanitarna prodajna misijska izložba za pomoć ugroženoj djeci i majkama.

Patnja žena i djece tijekom devedesetih u ratom pogođenim područjima zemalja Balkana zapalila je vatru suosjećanja, solidarnosti i milosrđa, sa željom da se na njihova uplakana lica vrate radost i nada u život. O počecima rada i djelovanja na izgradnji mira i iscjeljenju ratnih rana naroda Bosne i Hercegovine govorila je gospođa Lucia Bruni iz mjesta Rezzonico kod jezera Como. Nakon nje još nekoliko sugovornika predstavilo je 20 godina djelovanja s ciljem pomoći djeci i obiteljima iz ratom pogođenih područja bivše Jugoslavije. Poslije rata nastavljena je suradnja, kao i rad na izgradnji mira, solidarnosti, praštanja, zajedništva i nade u bolje sutra.

Gospođa Rosella Giossi iz Menaggia predstavila je nit poveznicu organizacije *Il Cerino* sa sestrama Služavkama Malog Isusa. Izlaganje je započela pričom o pismu. Naime, jedan talijanski svećenik vratio se iz ratom zahvaćene BiH i predao im pismo s riječima: „Vidite možete li nešto za njih učiniti.“ U tom je pismu časna sestra s. M. Genoveva Rajić iz Gromiljaka pisala o prognoj djeci i obiteljima sa smještajem u školama Kiseljaka, Kreševa... Završavalo je molbom: „Pomozite nam vratiti osmijeh na lica djece i nadu u život.“ Pismo je u srcima čitatelja zapalilo plamen solidarnosti, milosrđa i ljubavi sa željom vratiti djeci osmijeh, smisao za igru, radost, nadu, budućnost... Nakon nekog vremena organiziran je dolazak djece u Italiju u pratnji s. M. Genoveve Rajić i s. M. Kristine Adžamić.

Suradnja koja je tada započela napunila je svojih 20 godina, te nastavlja novo desetljeće solidarnosti i kršćanske blizine s onima na rubu društva.

U ime sestara Služavki Malog Isusa skupu su nazočile s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Kristina Adžamić. U svojim govorima istaknule su zahvalnost za 20 godina suradnje i zajedničke povezanosti oko pomoći ugroženoj djeci i obiteljima u BiH, s naglaskom na nove oblike pomoći najugroženijima. S. M. Kristina Adžamić izrekla je pozdrave i zahvalu u ime djece i sestara, koji su iskusili dobrotu srca i gostoprimstva ljudi na obali jezera Como.

Akademija je bila obogaćena i glazbenim sadržajima o miru; o Božjem daru mira i bratske ljubavi među ljudima; o nadi u bolji život koji nam dolazi po Bogu i ljudima koje nam Bog šalje poput anđela.

Ovom prigodom don Serafino, župnik u mjestu Piatta kod Bormia, inače veliki dobročinitelj naroda u BiH još iz ratnoga vremena, priredio je 23. veljače 2016. molitveno-duhovni susret na kojemu su s. Ljilja i s. Kristina svjedočile o iskustvu Božjega milosrđa kroz duhovno-karizmatički rad sestara Služavki Malog Isusa. Susret je počeo molitvom krunice u 17.30 u župnoj crkvi sv. Ane te nastavljen slavljem svete mise u 18 sati. Za vrijeme svete mise posebno se molilo za mir u svijetu i ljude na rubu društva, koji na svojim plećima nose teret siromaštva, bolesti, napuštenosti... U molitvi nije bio zaboravljen narod BiH sa svojim potrebama. Pred kraj misnoga slavlja s. Ljilja i s. Kristina zahvalile su don Serafinu i vjernicima župe svete Ane za solidarnost s narodom BiH i doprinosu koji ulažu u zajedničkoj misiji služenja malenima i potrebnima.

s. M. Kristina Adžamić

Split

Zajedno u molitvi na tragu milosrđa

Molitveni lanac sestara i naših suradnika članova Društva PMI-a, krenule su molitvom i klanjanjem tragati za Božjom naklonom dobrotom i milosrđem, povezujući Godinu posvećenog života i Godinu Milosrđa. Kako je već poznato započeli smo na svetkovinu Duhova 2015. do Duhova 2016. godine.

Sve zajednice i skupine imaju jedan dan u mjesecu kada u našu molitvu uključimo nakane MOLITVENOG LANCA; duhovna zvanja, naše obitelji i sve nas koji sudjelujemo, kako sestre tako i sve članove PMI-a.

Po preporuci pročelnice s. Dolores Brkić da tijekom godine bar nekoliko puta svaka skupina posjeti svoju sestarsku zajednicu te zajedno mole, razgovaraju i potiču jedni druge na plemenito i milosrdno djelovanje, učinismo mi tako i ponovno 1. ožujka 2016. godine. Molile smo križni put s posebnim nakanama, krunicu, i časoslov te klanjanje pred Presve-tim. Osjetile smo milosno djelovanje i blagodati naše vjere ali i ovakvog zajedništva sestara u provincijalnoj kući samostanu sv. Ane i nas članova PMI-a sa splitskog Pojišana. Naš zajednički dan je svaki prvi u mjesecu, pa kada nismo zajedno u duhu smo svatko na svom mjestu kroz molitvu povezani. Neke

skupine zbog velike udaljenosti ne mogu ostvariti ovakav susret, ali vjerujemo da su u duhu blizu i ponekad elektronskim „posjetima“.

Zahvalne smo našoj voditeljici s. Dolores kao i svim časnim sestrama, posebno s. Eduardi, koje su nam pokazale radost što smo među njima. Također su nam nahranile i tijelo nakon ovih duhovnih blagodati sa Isusom u kapeli. Zaista smo od svake pojedine doživjele istinsko radovanje što smo zajedno te jedni druge obogaćujemo. Sve izgleda jednostavno ali u tome jest veličina svake jednostavnosti.

Dragi svi naši PMI-a, molimo se iskreno i velikom vjerom za nova duhovna zvanja, jer što bi mi i Crkva bez naših časnih sestara!?

Anamarija Durdov, animatorica, Pojišan - Split

Obilježavanje Dana bolesnika u Sarajevskoj provinciji

U Stadlerovu Egiptu održana molitva za bolesnike

Sestre Služavke Malog Isusa i članovi Društava Prijatelja Malog Isusa okupili su se 11. veljače 2016. na spomendan Blažene Djevice Marije Lurdske u samostanu *Egipat* na molitvu za zdravlje duše i tijela. Sjedinili su molitvu svete krunice s molitvama diljem svijeta, osobito onima u Lurdu za sve bolesnike. Sestre su s nazočnima molile po uzoru na Svetoga Oca Franju. On je u središte pozornosti za ovogodišnji Svjetski dan bolesnika stavio Milosrdnog Isusa koji na molbu svoje majke Marije čini čudo (usp. Iv 2,5). Nazočni su hranili dušu Papinom porukom: „U Marijinoj brizi ogleda se Božja nježnost. Ta ista nježnost prisutna je u životima svih onih koji pohađaju bolesne i razumiju njihove potrebe, čak i one neprimjetne, jer gledaju očima punim ljubavi. Koliko puta majka koja bdije uz krevet svog bolesnog djeteta, ili dijete koje se brine za starijeg roditelja, ili unuk i unuka koji se brinu za baku ili djeda, stavlja svoju molitvu u Gospine ruke! Za naše drage koji pate zbog bolesti tražimo najprije zdravlje. Sâm Isus je pokazao prisutnost Kraljevstva Božjega u prvom redu kroz ozdravljenja: 'Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje' (Mt 11,4-5). Ali ljubav oživljena vjerom potiče nas da za njih molimo nešto veće od tjelesnog zdravlja: molimo za mir, za vedrinu života koja izvire iz srca i koja je Božji dar, plod Duha Svetoga, dar kojega Otac nikada ne uskraćuje onima koji zaufano za njega mole.“

Nakon adoracije svetu misu slavio je katedralni župnik vlč. Marko Majstorić. U propovijedi je istaknuo kako je blagdan Marije Lurdske, a ujedno i

Međunarodni dan bolesnika u korizmenom vremenu. „Upravo ovaj blagdan u korizmi pomaže nam da se bolje pripremimo za svetkovinu Uskrsa. Odricanje je pratilja korizme. Uči nas o skrovitosti milosrdnih djela. Dovoljno je da Otac nebeski zna i sve vidi. Tako učimo razlikovati propadljiva od nepropadljivih dobara. Na našim životnim putovima susrećemo tugu i bol. Ovdje smo danas da molimo i od Gospe tražimo utjehu, a od njezina sina Isusa Krista duševno i tjelesno zdravlje“, kazao je vlč. Majstorović.

Po završetku misnog slavlja nastavljeno je druženje sestara, djece i bolesnika uz ugodni razgovor i zakusku. (s.a)

Proslavljen Dan bolesnika u Domu sv. Josip u Vitezu

U povodu Svjetskog dana bolesnika i spomendana Gospe Lurdske, u našem *Domu Sveti Josip* u Vitezu proslavljen je 11. veljače 2016. godine 24. po redu Svjetski dan bolesnika. Slavlje je započelo duhovno-meditativnim programom sa stanarima i osobljem Doma. Molili smo svetu kronicu uz meditativna razmišljanja i pjesme posvećene dragoj Gospi. Kroz to vrijeme imali smo na raspolaganju tri svećenika za sakrament ispovijedi. Nakon toga uslijedilo je misno slavlje koje je predslavio vlč. Jakov Kajinić u koncelebraciji s vlč. Josipom Kneževićem i duhovnikom našeg Doma vlč. Pavom Brajinovićem.

Vlč. Kajinić se u propovijedi osvrnuo na čovjekovo ozdravljanje koje je jedino moguće ostvariti po sakramentu pomirenja – ispovijedi. „U sakramentu svete ispovijedi čistimo dušu i postajemo zdravi. Moramo biti poput kruha dobri kako bi se lomili za druge; zračiti uvijek pozitivnom energijom, a to je sve moguće samo ukoliko nam u središtu života bude Isusov križ. Zato nam je potrebna Kristoterapija koja će nas učiniti sličnima Kristu. Poravnat će sve ono što nas odvlači od njega“, kazao je vlč. Jakov. Poslije propovijedi uslijedio je sakrament bolesničkog pomazanja. Na licu svakoga bolesnika osjetila se radost „susreta“ s Isusom. Hvala Gospodinu na darovima kojima nas obogaćuje u služenju bolesnima

koji su slični Isusu patniku. Neka nam udijeli milost da drugi u našem služenju prepoznaju samu Kristovu ljubav.

SMI iz Doma Sveti Josip

U Gromiljaku obilježen Dan bolesnika

U subotu, 13. veljače 2016. godine u Gromiljaku obilježen je 24. po redu Svjetski dan bolesnika i zdravstvenih djelatnika. Molitvu i susret s bolesnicima župa Imena Marijina povezuje sa sestrama Služavkama Malog Isusa u čijoj je karizmi služenje najpotrebnijima. Stoga su u subotu, 13. veljače vjernici iz Gromiljaka i okolice krenuli u *Kuću Navještenja* u kojoj je svečano euharistijsko slavlje predslavio fra Gabrijel Tomić, duhovnik sestara klarisa i župni vikar župe Brestovsko, u koncelebraciji s vojnim kapelanom vlč. Jakovom Pavlovićem i dosadašnjim gromiljačkim župnikom preč. Markom Perićem. Misno je slavlje uzveličao zbor vojske iz Kiseljaka.

Na početku mise vlč. Jakov uputio je pozdrav u ime župnika. Potom je predao riječ fra Gabrijelu koji je u svojoj propovijedi progovorio o kršćanskom zajedništvu, kao i o zajedništvu s Isusom i Marijom. Istaknuo je da bez misnog nema ni kršćanskog zajedništva. Podsjetio je na važnost molitve za bolesnike i konkretnih djela ljubavi. Progovorio je i o Isusovu utjelovljenju u srcima vjernika koji se pričeste. Kazao je da su upravo vjernici koji primaju Isusovo tijelo oni koji u njegovo ime trebaju izgoniti zloduha droge, kocke, psovke i abortusa. Poslije propovijedi i molitve vjernika fra Gabrijel je podijelio sakrament bolesničkog pomazanja onima koji su to željeli.

Nakon svete mise upriličen je nastup SKUD-a *Gromiljak* i animatora Prijatelja Maloga Isusa s prigodnim programom. Zajedništvo i pjesma nastavljeni su i u sestarskoj blagovaonici, gdje je uslijedila tjelesna okrpjeka i zajedničko druženje. Na kraju su bolesnici kazali da cijelu godinu žive za ovaj trenutak zajedništva, molitve i pjesme.

s. M. Ljilja Marinčić

U Neumu proslavljen dan bolesnika

Krizmanici župe Gospe od Zdravlja Neum pod vodstvom s. Anđeline Perić posjetili su u korizmenom vremenu, 12. veljače 2016., stare i nemoćne u staračkom domu *Mirna luka* u povodu Svjetskog dana bolesnika. Na satu vjeronauka s. Anđelina im je govorila da je korizma vrijeme istinskog susreta s Bogom, samima sobom i drugima, te da je to vrijeme dobrih djela i ljubavi prema bližnjima.

Tu smo ljubav željeli pokazati onima kojima je najpotrebnija. Stoga smo se sastali i puni ljubavi i Božje milosti krenuli u starački dom. Kada smo ušli u dom, osoblje je bilo vrlo iznenađeno, kao i ljudi koji tu borave. Kad sam vidjela ta nasmiješena lica, osjetila sam neobičnu radost. Podijelili smo im kolače i voće koje smo im donijeli pa smo im i zapjevali. Pjevali su zajedno s

nama jer su bili radosni i sretni zbog našeg dolaska. Razgovarali smo s njima i vidjeli veliko iskustvo i želju da izmjene nekoliko riječi s nama mladima. Nakon posjeta starih i nemoćnih krenuli smo na svetu misu i križni put, kako bismo zahvalili Bogu i sjetili se Isusove gorke muke. U svojim molitvama prisjetili smo se svih starih i nemoćnih koje nitko ne može posjetiti. U ovom svetom korizmenom vremenu činimo što više dobrih djela jer svako dobro djelo Bog dvostruko nagrađuje. Prijatelji Malog Isusa sa s. Anđelinom će do kraja korizme posjećivati bolesne i osamljene donoseći im radost i utjehu.

Antonela Perić, simpatizerka PMI-a, Neum

Gromiljak

Susret sestara katehistica i animatora PMI

U subotu, 6. veljače 2016. u Kući Navještenja u Gromiljaku održan je susret sestara katehistica Služavki Malog Isusa i animatora Prijatelja Malog Isusa (PMI) iz Voćina, Neuma, Prozora, Viteza, Lug Brankovića i Gromiljaka pod geslom "Stadlerovim stopama u Godini milosrđa" koji je organizirala s. Marina Perić, pročelnica PMI. Nakon okupljanja i srdačne dobrodošlice koju su sestre na čelu sa s. Admiratom Lučić, provincijskom glavaricom, uputile svakom ponaosob, uslijedilo je upoznavanje.

No, to nisu bila samo upoznavanja riječima nego i srcem, jer u svakome su pronašli nešto lijepo i shvatili da smo svi mi ljudi isti po tome što svi imamo svoj životni križ kojeg moramo nositi i ići Kristovim putem za kojeg smo sigurni da je pravi i nepogrešivi izbor. Nakon upoznavanja uslijedila je zajednička molitva pape Franje za Godinu milosrđa.

S. Marina je započela predavanje upoznavajući okupljene sa Godinom milosrđa rekavši: "Lice Očeva milosrđa, jest Isus Krist - ističe papa Franjo u buli kojom je otvorio Jubilejsku godinu milosrđa. Godina milosrđa poziva nas da i mi budemo poput Krista, da ugledajući se u njegovo milosrdno lice i sami

poprimimo milosrdno lice, da se naučimo milosrđu po kojem postajemo ne samo jedno s Bogom, nego po kojem čuvamo svoju ljudskost.“ Potom je nastavila govoriti o izazovima današnjeg vremena koji su veliki za sve ljude, osobito za nas vjernike i Bogu posvećene osobe. Istakla je: „Mijenjaju se okolnosti, prilike situacije, mjesta života, boravka, rada itd. Ali ipak čovjek „ostaje“ čovjek, odnosno pozvan je da postane čovjek, još više vjernik, kršćanin, dijete Božje, brat-sestra svima,“ te naglasila da nas u vremenu velikih i naglih promjena Papa poziva da živimo radost Evanđelja te u svijetu budemo znakovi Božje nazočnosti i blizine, kako bi i ljudi našega vremena po nama upoznali Božju milosrdnu ljubav koja se očitovala u Kristu Isusu. A kako, na koji način? Jedino vraćajući se „starom izvoru“ koji uvijek daje novu vodu, tj. Bogu, izvoru života. Bogu koji je ljubav, Bogu koji se nikada ne mjenja, Bogu koji uvijek vjeran ostaje unatoč našoj nevjeri. Bogu koji je uvijek prisutan u Riječi i lomljenju kruha tj. u sv. euharistiji, po sakramentima. Samo ona promjena koja se zasniva na vraćanju na izvore kršćanskog života, na Evanđelje, jedino je ta promijena ona prava i istinita. Samo ćemo na takav način radikalnije živjeti vjeru u svakidašnjici i bit ćemo sposobni gledati i živjeti život očima vjere i to svjedočiti drugima po uzoru na našeg prvog vrhbosanskog nadbiskupa sl. B. Josipa Stadlera. S. Marina je završila predavanje izrazivši želju da svi osjetimo Isusovu blizinu te da u Malom Isusu nalazimo snagu za hrabro koraćanje životnim putem.

Nakon uvodnog predavanja uslijedio je rad u grupama u kojima su se međusobno još bolje upoznali, osvjedočili svoju vjeru, izmijenili razna mišljenja i sve to zabilježili. Svaka grupa je zajedničkim radom dala odgovore na postavljena pitanja, a time aktualizirala potrebu molitve i rada čineći djela milosrđa. Rad u grupama je doveo do spoznaje da treba otvoriti oči, uši, srce i ruke, vidjeti, osjetiti i pomoći svakomu kome pomoć treba i puno znači. Bolesnici, stariji, napušteni i osamljeni neće ostati sami i neprimijećeni. Stoga djelovanje treba uprisutniti Maloga Isusa koji će se neprestano drugima očitovati kroz našu radost služenja najpotrebnijim.

Sestre katehistice su sa s. Admiratom održale svoj sastanak i izabrale datum i mjesto ovogodišnjeg susreta PMI koji će naknadno biti objavljen.

Domaćini sestre Služavke Maloga Isusa ugostile su sudionike hranom, pićem i osmjehom, a dušu su nahranili na Euharistijskom slavlju u Kapelici u Kući Navještenja. Sveta Misa je bila zahvalnica za dobročinitelje, a nadahnuta propovijed fra Franje Radmana probudila je osjećaj zahvalnosti i izvukla ga iz dubina srca na lica koja su podizala oči ka nebu i tiho progovarala Hvala Ti milosrdni Oče. Ohrabreni Božjom riječju krenuli smo Stadlerovim stopama kroz Godinu milosrđa.

Barbara J. i Pava K., PMI

ODJECI VREMENA

O 50. obljetnici djelovanja sestara u Šestanovcu

Sjećanje na prve dane služenja

Već sam prije dva mjeseca znala da idu sestre u Šestanovac. Jedna će po svoj prilici ići iz Vrgorca. Kako nisam znala koja, predložim jedne večeri č. s. Tekli i s. Želimiri da uzmemo tri drvca razne veličine, koja izvuče najveće, znači da će ići u Šestanovac. Bila je to samo šala, ali se upravo tako dogodilo. Ja sam izvukla najveće i evo me sada u Šestanovcu. Kod dolaska dočekalo me na autobusnoj stanici mnogo djece, pokupiše mi stvari o odnesoše. Sa mnom ostadoše dvije djevojčice da mi pokažu put. Tamo sam već našla s. Blaženku i s. Zorislavu jer na nisam stigla na vrijeme. U kući nije još ni jedna soba sasvim gotova, zato imamo u jednoj sobi spavaonu, kuhinju i stvari. Radi se, hvala Bogu, pa će se i dovršiti. Narod je dobar i živi po svojoj katoličkoj vjeri. Zato s pouzdanjem u dobrog Boga gledamo u budućnost. Žene nam pomažu mlijekom, jajima, špekom, blitvom... svaki dan dolaze pitati, ima li što za raditi, jer i oni i mi vapimo da nam kapelica bude što prije gotova. Sv. Misu imamo tri puta tjedno. Ne možemo drukčije. Imamo križ mjesto tabernakula i pred njim se odvija naša molitva dobrom nebeskom Ocu. Već nam je tri puta bio u posjeti preuzvišeni g. Biskup: jednom sam, drugi puta s p. Barbarićem, i treći put kad je išao krizmati u Katune.

Sad ću vam opisati kako je sve bilo. Otišla sam prošli utorak, oprala i izglučala svu crkvenu robu. Bilo je dosta pa je trebalo i po noći bdjeti da se svrši. Sutra dan sam dobro razgledala što mi treba za crkvu i kuhinju, sve popisala i dala g. župniku da donese iz Splita. U crkvi imaju četiri oltara, naručila sam 200 karanfila, pa sam mogla okтитi kako sam htjela. U četvrtak do 10 sati morala sam svršiti crkvu, jer su misionari trebali na ručak. Crkva se napunila svijeta dok sam radila. Sad još da svršim ručak do 12 sati. Kad ja iz crkve, a to cijela procesija za mnom. Misionari su došli prije najavljenog vremena i došli pred crkvu da vide što se tu događa. Vani su mi žene i djeca počele ljubiti ruke, koje sam odmah sakrila pod pelerinu, a oni počeli onda krunicu, križ, odijelo. Te žene i djeca nisu mi dali proći. Djeca su nabrala

latica cvijeća i spali preda mnom do župnog dvora. Misionari su to promatrali, a stariji fra Jerko veli ženama: „Nije vam došla ona propovijedati, nego mi.“ One mu odvrte: „Vi samo propovijedate a časna sestra uređiva crkvu i opet propovijeda svojim vladanjem.“ Nasmijao se misionar: „Mudrije ste vi od mene, pa se ne smijem s vama pregovarati.“ Oni ostali pred crkvom a ja požurila da spremim ručak. Nisam znala od muke gdje sam, ali su me hrabrile riječi svećenika koji mi je upravo tih dana upravio: „Trpi da se na tebi ne primijeti ni najmanje nezadovoljstvo, da nitko ne čita na tvom licu ništa drugo do odraz Kristove blagosti.“

Svaki dan je bilo 7 svećenika na svakom obroku, a u nedjelju 9 i još drugih gostiju. Morala sam i kuhati i prirediti stol i podvoriti, i u crkvi prirediti za sv. Mise. Mislila sam da će me nestati tih 7 dana. Pomišljala sam: Bože moj, da nisam bila u kandidaturi pet mjeseci u kuhinji što bi bilo sad od mene. Hvala dragom Bogu svi su bili zadovoljni. O. misionar rekao je o. Biskupu, kako da sestre prihvaćaju tolike župe i to sve Služavke Maloga Isusa. Preuzvišeni je rekao, da zato što one ne cijene ovaj život nego im je ideal nebo. Tako je prošlo sve bolje nego sam mislila. Pomagala mi je nevjesta od velečasnog u kuhinji, a dva zadnja dana dolazila je č. s. Blaženka. Svaku sam večer morala kući i ujutro natrag. Ustajala sam u 3, 1/2, a lijegala u 11. Pješaćila sam svaki put 3 km, zato č. s. Blaženka nije mogla ni doći, a župnikova je nevjesta također iz Šestanovca, pa smo nas dvije uvijek išle zajedno.

Da ste vidjeli kako nas svijet u nas gleda i pravi nam put, a kad idu misionari skoro ništa. Onda bi fra Jerko rekao: „Bio bi isti čas pred oltarom da sam časna sestra, a ova-ko se moram gurati po pola sata da dođem do propovjedaonice.“ Hvala dragom Bogu za sve!

s. Anđelka

(Iz Družbinog vjesnika, god. 1966.)

I danas, nakon 50. godina sestre radosno služe u župi Šestanovac i vrše povjereno poslanje, a župljani ih rado imaju kao i na početku njihova djelovanja.

Čestitke sestrama i župljanima.

PRIZNANJA I ZAHVLANOSTI

Priznanje nadbiskupa i metropolita vrhobosanskog Vinka kardinala Puljića

Zahvalnost Vojnog ordinarija mons. Jurja Jezerinca

VOJNI ORDINARIJ - ORDINARIUS MILITARIS

Zagreb, 6. studenoga 2015.

VRHBOSANSKI NADBISKUPSKI ORDINARIJAT

Ž. s. Marijana Kustura

Kaptol 7

BiH - 71000 SARAJEVO

Poštovani i draga sestro Marijana,

primite ovo pismo kao veliku zahvalu Vama na svesrdnoj pomoći koju sam ja osobno i Vojni ordinarijat u RH dobio od Vas za organizaciju C.I.P. konferencije zemalja suorganizatora međunarodnog vojno-redarstvenog hodočašća u Lard.

Majka Božja povezala je mene osobno i Vojnu biskupiju u RH s mnogim dobrim ljudima. Veliki je blagoslov služiti vjernicima u njihovu duhovnom rastu kroz hodočašća za koja ste Vi toliko puno dali svojim iznimnim organizacijskim pa i pastoralnim vrlinama. Neka Vas u tome Gospodin nagradi blagoslovom.

Molim Vas da prenesete zahvalnost i veliki pozdrav uzoritom kardinalu Vinku Puljiću, kao i svim Njegovim i Vašim suradnicima.

S poštovanjem,

Mons. Juraj Jezerinac

Vojni ordinarij

HRVATSKA, 10000 ZAGREB, Ksaverska cesta bb. Tel: +385 1 46 70 660, fax: +385 1 46 70 662

Zahvalnost pravoslavne Crkve iz Ukrajine

„Milosti je čas, Isus zove nas“

Vrijeme milosrđa, dobrote, solidarnosti je bez ograničenja, odnosno mogli bi reći bezvremensko. Uvijek je vrijeme pogodno!

Naša s. Zorka Radan bila je u Meratama dugi niz godina, radila kao voditeljica rehabilitacijskog odjela, ali i kao Majka mnogim osobama koje su trebale pomoć. Bili su to svakodnevni bolesnici, siromasi, osoblje, zajednica i sve se odvijalo kroz duhovna i tjelesna djela milosrđa. Očitovalo se to i kroz zapošljavanje siromašnih djevojaka iz Ukrajine. Sva ta dobra djela Evanđeoskog zakona ljubavi osoblje je urezalo u svoja srca. Dogodio se nemilosrdni rat u Ukrajini te je siromaštvo i bol vapila na svakom koraku. Ukrajinke su se obratile za pomoć Stadlerovoj s. Zorki i iskustvu njezina dragovoljnog pomaganja po poslanju Služavke Malog Isusa. Ona kao uvijek, vođena Stadlerovim geslom IMAJ SRCE za siromahe i svaku vrstu boli i patnje, u pomoć je pozvala dobre i plemenite donatore: p. Maurizia, gđu. Claudiu i niz drugih sudionika u Italiji. Milosrđe i solidarnost bi konkretno iskazano.

Dirnuti ovom nesebičnom dobrotom Ukraina je s. Zorki poslala zahvalnicu koja se nije oglušila na njihov vapaj. Učinila je po svom poslanju Stadlerovke ono što joj je Duh sveti nadahnuo.

Budimo i mi svjetionici duhovnih i tjelesnih djela milosrđa u svojim sredinama i šire, jer tek tada smo odraz Isusova milosrdnog lica ali i Njegove Služavke. Milosti je vrijeme, ispunimo ga i mi svaki dan milosrđem, dobrotom, ljubavlju i nadom za bližnje. (SMI)

Agencija za odgoj i obrazovanje u RH

Odluka o napredovanju u zvanju

Agencija za odgoj i obrazovanje
Education and Teacher Training Agency

KLASA: 131-01/16-01/0073
UR. BROJ: 561/1-16-22
Zagreb, 11. veljače 2016.

Na osnovi članka 18. Pravilnika o napredovanju učitelja i nastavnika u osnovnom i srednjem školstvu (Narodne novine, 89/95, 148/99, 20/05), ravnateljica Agencije za odgoj i obrazovanje donosi

Odluku o napredovanju u zvanje

Učitelj / Nastavnik / Stručni suradnik

Mladenka s.Dolores Brkić

IME I PREZIME

nastavnik vjeronauka

POSLOVNI KOLIKI OBRATILA

Druga gimnazija Split, Split

NAZIV USTANOVE / ŠKOLE, MESTO

napreduje u zvanje

profesor savjetnik

Odluka stupa na snagu danom donošenja, a primjenjuje se od dana promocije.

Obrazloženje

U postupku provedenom u skladu s odredbama Pravilnika o napredovanju učitelja i nastavnika u osnovnom i srednjem školstvu (Narodne novine, 89/95, 148/99, 20/05), utvrđeno je da učitelj/nastavnik/stručni suradnik ispunjava uvjete za napredovanje u zvanje te je odlučeno kao u izreci.

RAVNATELJICA

Lautić

Jadranka Zatković-Prečenović, prof.

Svečana promocija mentora i savjetnika

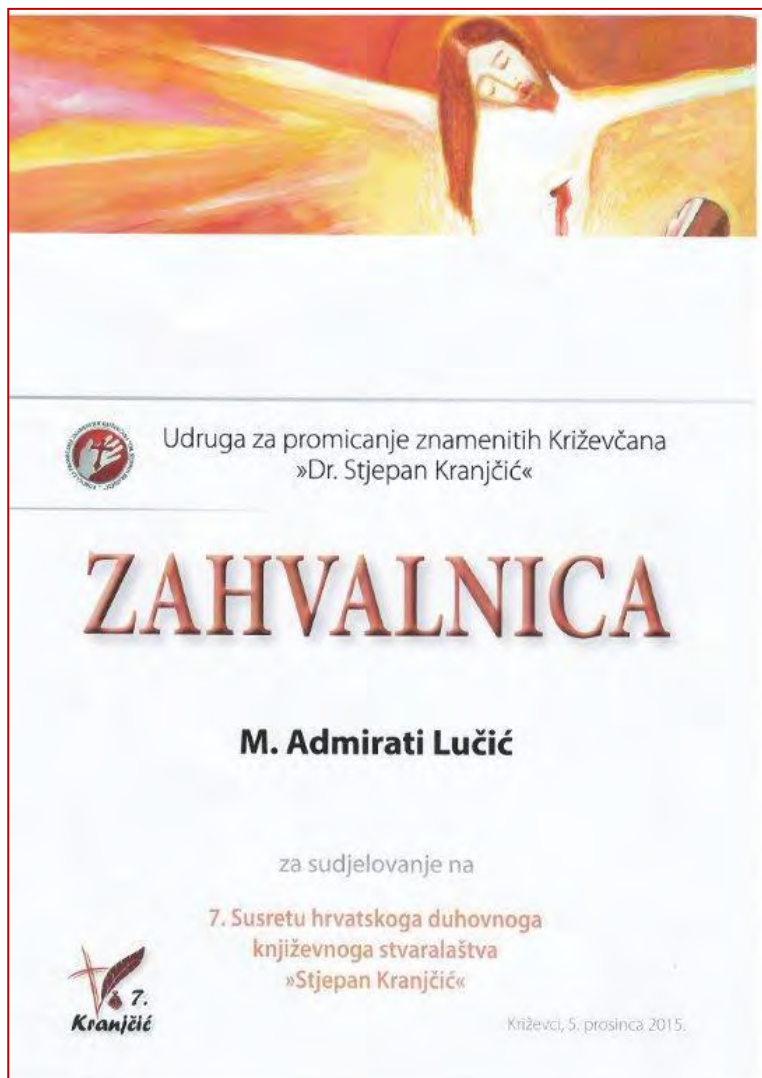

Svečana promocija odgajatelja, učitelja, nastavnika i stručnih suradnika u zvanje mentora i savjetnika održana je 11. i 12. veljače 2016. godine u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Odluku u ponovno ili prvi izbor u zvanje mentora i savjetnika dobilo je 519 odgojno-obrazovnih radnika.

Svečanom promocijom Agencija za odgoj i obrazovanje i Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa željeli su tako nagraditi najbolje u sustavu koji stručnošću, pedagoškim metodama i uzornim radom te trajnim stručnim usavršavanjem unaprjeđuju nastavni proces poučavanja i odgojno-obrazovni sustav u cjelini.

Među promoviranima bilo je nekoliko vjeroučitelja a među njima je naša s. Dolores Brkić koja je nakon tri uzastopne promocije u zvanje mentora ovaj put dobila priznanje profesor savjetnik. (SMI)

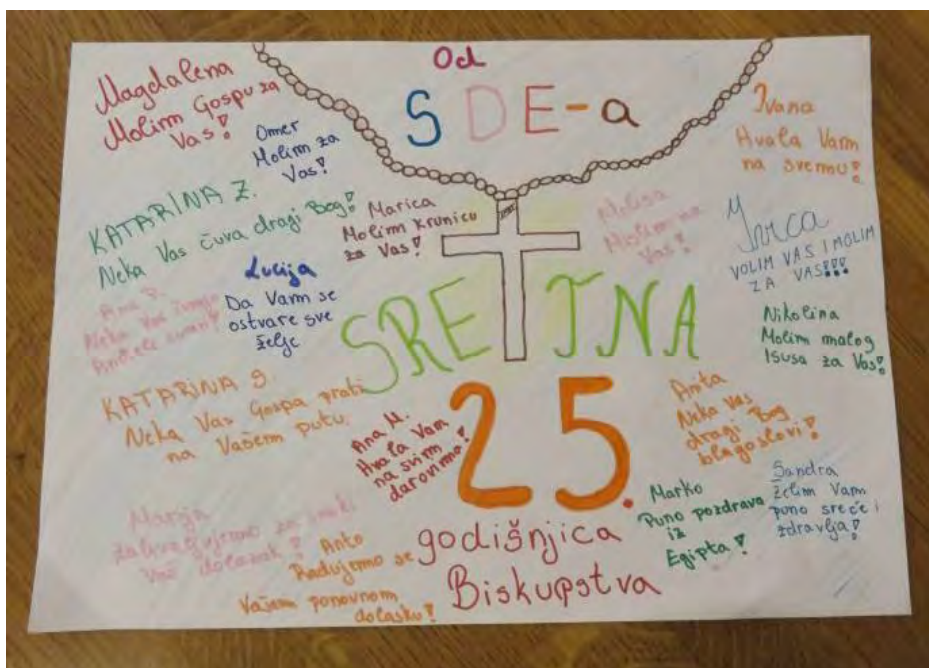
**Zahvalnost za sudjelovanje na
7. Susretu hrvatskoga duhovnoga književnoga
stvaralaštva „Stjepan Kranjčić“**

Zahvalnost i čestitke uzoritom Vinku kardinalu Puljiću od djece iz Stadlerova dječijeg Egipta

Riječi jubilarne i imendanske čestitke dragom uzoritom kardinalu Vinku u prigodnom posjetu 22. siječnja 2016. uputila su i djeca Stadlerova dječjeg *Egipta* u pratnji s. M. Anđe Vranješ, zamjenice provincijske glavarice i ravnateljice SDE-a, te sestara odgojiteljica.

U ime svih sestara Služavki Malog Isusa sarajevske provincije uručili su uzoritom Kardinalu umjetničku sliku s likom Djeteta Isusa, djelo slikara Charlesa Billicha (Karla Bilića) iz Australije i svoju zajedničku čestitku.

Tako su to činila i djeca iz Zavoda maloga Isusa u Mjedenici i ubožnice Betlehem u Sarajevu, prigodom slavlja Jubileja i Imendana nadbiskupa Josipa Stadlera prvog pastira Vrhbosne. Tako čine i danas...

Od djece učimo biti zahvalni pastirima Crkve našega vremena.

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Stipe Tomašević**, brat s. Marijete i s. Romane
- † **Stjepan Čalo**, brat s. Milivoje
- † **Ruža ...**, sestra od s. Smiljke Kužnini
- † **Danica Žižić**, nevjesta s. Venerande
- † **Janko Radan**, svak s. Anemarie

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Mara Čulo**, sestra naše s. M. Angele Ivančić
- † **Filip Periček**, pranećak naše s. M. Ankice Hrgović

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

Najave:

- ***Sastanci i susreti u generalnoj kući u organizaciji Vrhovne uprave Družbe***
 - Susret sestara juniorki, održat će se 21. i 22. svibnja 2016.
 - Juniorat – priprava za doživotne zavjete sestara SMI održat će u mjesecu srpnju 2016.
 - Susret sestara koje su sudjelovale u programu Hodograma Družbe organiziranog u Jubilarnoj godini Družbe i Godini posvećenog života, 22. do 25. kolovoza 2016.
 - Sastanak vijeća za odgoj u Družbi, održat će se 27. kolovoza 2016.
- ***Od 13. do 18. travnja 2016 u Zagrebu, boravit će tijelo sv. Leopolda Bogdana Mandića zaštitnika Svete godine milosrđa.***
- ***135. Godišnjica imenovanja slugе Božjega Josipa Stadlera za vrhbosanskog nadbiskupa (16. kolovoza 1881.) i njegovog biskupskog ređenja (20. studenoga 1881.)***
- ***U Svetoj godini milosrđa i na Stadlerov dan 8. listopada 2016. članovi Društva PMI iz sve tri Provincije hodočastit će u katedralu Presvetoga Srca Isusova i na grob slugе Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera u Sarajevo.***

- **Godišnji susreti članova Društva Prijatelja Maloga Isusa:**
 - **Zagrebačka provincija**, 16. travnja 2016., u Đakovu
 - **Splitska provincija**, 28. svibnja 2016., u Šestanovcu
 - **Sarajevska provincija**, 3. rujna 2016., u Lug-Brankovićima kod Maglaja

Seminari u organizaciji HKVRPP-a:

- **Seminari za poglavarice i sestre** u Duhovnom centru Gospe karmelske u Krku, Šetalište Dražica 2. u 2016. godini
 - 9. – 12. svibnja 2016.
 - 8. – 11. studenog 2016.

Tema seminara: Duhovnost Milosrđa – Bula Pape Franje o milosrđu – zahtjevi i mogućnosti.

Predavač: o. Jakov Mamić, OCD

- **45. Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica**, održat će se 22. i 23. travnja 2016. u Karmelu sv. Ilije u Buškom blatu – Livno.

Tema: Uloga odgojitelja/ice kao duhovnog pratitelja/ice, duhovna pratnja odgajanika i milosrđe kao put rasta u nasljedovanju Gospodina.

Predavač: prof. dr. Mihály Szentmártoni

- **Seminar za sestre juniorke**, održat će se 20. i 21. svibnja 2016., u Kući susreta Tabor, Samobor

Tema susreta: Milosrdan je i milostiv Gospodin

Voditelj: fra Ivan Matić, OFM

➤ **Zahvala za upućene imendanske čestitke**

Živio Mali Isus!

**Poštovane sestre provincijalke, drage sestre,
sestre novakinje i kandidatice!**

**Poštovane i drage sestre,
poštovana braćo svećenici i dragi prijatelji Družbe!**

Prigodom slavlja moga imendana primila sam vaše iskrene čestitke. Ovim putem zahvaljujem svima na upućenim molitvama, iskazanoj sestrinskoj ljubavi i bratskoj i blizini. Gospodin vam svima obilno uzvratilo svojom dobrotom i milosrđem. Za sve vas moli i želi svima Božji blagoslov u Svetoj godini milosrđa.

Zahvalna u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

➤ **Statistički podaci Družbe sestara Služavki Maloga Isusa
na kraju 2015. godine.**

Družba ima sestara 343

Doživotno zavjetovanih	334
S privremenim zavjetima	9
Sestara novakinja	4
Pripravnica	9

Umrle sestre	3
Napustila Družbu sestra	1
Prve redovničke zavjete položile sestra	1
Napustila Družbu postulantica	1

SPLITSKA PROVINCIJA

Najave:

➤ *Provincijski kapitul*

XV. REDOVITI PROVINCijski KAPITUL

održat će se od 1. do 6. srpnja 2016. godine

u Kući Djeteta Isusa u Livnu.

➤ *Imenovanja*

S. M. Branimira Lozo, imenovana za predstojnicu u zajednici u Šestanovcu.

➤ *Svečarice u 2016. godini*

70. obljetnica zavjeta:

S. M. Egidija Perleta

60. obljetnica zavjeta:

S. M. Emanuela Milanović
S. M. Romana Tomašević
S. M. Katarina Mateljan
S. M. Gracija Vrnoga
S. M. Blandina Vrnoga
S. M. Darija Šimunović

50. obljetnica zavjeta:

S. M. Dijana Mateljan
S. M. Nela Čalo
S. M. Filotea Žuro
S. M. Salutarija Đula
S. M. Leona Leventić
S. M. Maris Bašić
S. M. Damira Granić
S. M. Vilma Kešina

25. obljetnica redovničkih zavjeta:

S. M. Matea Periš

Polaganje privremenih red. zavjeta:

S. M. Milana Žegarac
S. M. Antonia Čobanov

Ulazak u drugu godinu novicijata:

S. M. Faustina Zemunik

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Najave:

➤ ***Provincijski kapitul***

XV. REDOVITI PROVINCijski KAPITUL

održat će se od 29. ožujka do 2. travnja 2016.

u Samostanu Antunovac u Novoj vesi 55, Zagreb.

➤ ***Proslava redovničkog oblačenja, zavjetovanja i jubileja
15. kolovoza 2016.***

60. godišnjica zavjeta:

s. M. Mehtilda Bartošek

50. godišnjica zavjeta:

s. M. Mirjam Dedić

25. godišnjica zavjeta:

s. M. Jelena Burić
s. M. Petra Marjanović
s. M. Gordana Miškić
s. M. Valerija Sakač
s. M. Snježana Nudić

Doživotni zavjeti:

s. M. Martina Vugrinec

Obnova zavjeta:

s. M. Marta Vunak
s. M. Kristina Maslač
s. M. Margaret Rožman
s. M. Monika Maslač

Ulazak u II g. Novicijata:

s. M. Natalija Brkić

➤ **Duhovne vježbe:**

- **Od 26. 06. do 02. 07. 2016.**, Samostan Antunovac, Nova ves 55, Zagreb, voditelj: **o. Marijan Zubak, CPPS**
- **Od 08. 08. do 14. 08. 2016.**, Samostan Betlehem, Kraljevec 89. Zagreb, voditelj: **o. Marijan Zubak, CPPS**

SARAJEVSKA PROVINCIJA

➤ **Obavijest**

Nikolina Džavić i Katarina Pilić, 2. veljače 2016., započele su odgojno razdoblje postulare u samostanu *Egipat*.

➤ **Najave duhovnih vježbi**

- **8. - 14. lipnja 2016. godine** u Duhovnome centru - *Kuća Navještenja* na Gromiljaku pod vodstvom p. Zvonke Šeremeta,
- **7. - 13. kolovoza 2016. godine** u Duhovnome centru - *Kuća Navještenja* na Gromiljaku pod vodstvom vlč. Lusha Gjergjia.

➤ **Obljetnice u 2016. godini**

50. obljetnica redovničkih zavjeta:

s. M. Bernardina Šarić

s. M. Vilibalda Kvesić

s. M. Miranda Tikvić

s. M. Liberija Filipović

➤ **Slavlje zavjeta za Veliku Gospu 2016.**

- **Doživotne zavjete polaže**

s. M. Stana Matić

- **Privremene zavjete obnavljaju:**

s. M. Jelena Jovanović

s. M. Ana Prkić

s. M. Sandra Kapetanović

- **Novicijat Družbe započinju postulante:**

Katarina Pilić

Nikolina Džavić

➤ **Najave:**

- **Sastanak sestara predstojnica, Kuća Navještenja, 8. lipnja 2016.**
- **Sastanak svih članica povjerenstava, Kuća Navještenja, 21. lipnja 2016.**
- **Katehetski dan Vrhbosanske nadbiskupije, 22. lipnja 2016.**
- **XIX. godišnji susret PMI-a sarajevske provincije, Lug-Brankovići, 3. rujna 2016.**

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Priprava devetnicom za Božić

Od 16. do 24. prosinca 2015. u našoj zajednici pripremale smo se devetnicom za najmiliju svetkovinu, rođendan Maloga Isusa.

Božićno primanje

U petak 18. prosinca 2015.g. u nadbiskupskom dvoru u Zagrebu, Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić susreo se s redovnicama koje djeluju na području Zagrebačke nadbiskupije. U ime svih redovnica, prigodnu božićnu čestitku kardinalu Bozaniću uputila je naša časna majka s. M. Radoslava Radek. Sestra Radoslava je u svojoj čestitci zahvalila Uzoritom na poticajima i ohrabrenju redovničkih zajednica koje djeluju na području Njegove nadbiskupije, te na poseban način na pruženoj duhovnoj potpori sestrama u milosnoj Godini posvećenog života. Naglasila je kako redovničke zajednice poput svojih Utemeljitelja i Utemeljiteljica nastoje odgovoriti zahtjevnosti ovoga vremena i svjedočiti milosrdnu Božju ljubav onima koji su im povjereni. Također je u ime svih redovnica čestitala Božićne blagdane i poželjela blagoslovljenu Svetu godinu milosrđa pomoćnom Zagrebačkom biskupu mons. Valentinu Pozaiću kojemu su povjerene redovničke zajednice u gradu Zagrebu. Uzoriti je u svom obraćanju zahvalio sestrama za sve dobro koje čine u Crkvi, u Zagrebačkoj nadbiskupiji i u gradu Zagrebu, te ih pozvao da u Svetoj godini milosrđa budu otvorene još više za potrebe bližnjih na mjestima gdje ih Bog želi. Svima je poželio sretan Božić i blagoslovljenu Novu 2016. godinu. Na ovom čestitanju u pratnji časne majke s. Radoslave bila je njezina zamjenica s. M. Vesna Mateljan.

* Isti dan u nadbiskupijskom dvoru, kardinal Josip Bozanić je primio i predstavnike crkvenih udruga i pokreta. Na ovom primanju u ime Prijatelja Maloga Isusa nazočila je s. Ana Marija Kesten s članicom Društva PMI Mirjanom Džaja iz župe Stenjevec.

Proslava Božića i božićnih blagdana

* Svetkovinu Božića - rođendan našega Spasitelja i božićne blagdane proslavile smo u radosti i sestrinskom zajedništvu koju nam svake godine o svom rođendanu daruje Božansko Dijete Isus. Radost Božića podijelile smo i s našim sestrama u Samostanu Antunovac i Betlehem, s bolesnicima u domu Ksaver i posjetom bolesnicima u nekim obiteljima i domovima a i sa našim sestrama, prijateljima i osobama koje su posjetile našu zajednicu tijekom Božićnih i novogodišnjih blagdana.

* Na blagdan sv. Stjepana 26. prosinca 2015. naš samostan sv. Josipa blagoslovio je fra Zvonko Brusač. Uz miris tamjana koji se u ovoj svečanosti vino po poput molitava, molile smo Božansko Dijete Isusa za mir i blagoslov u Novoj godini.

* Na sv. Ivana 27. prosinca 2015., u Zagrebačkoj katedrali KUD *Podgorac* prilikom 50. godišnjice svoga postojanja održao je Božićni koncert. Na ovom koncertu nazočile su časna majka s. Radoslava Radek, s. Jadranka Lacić i s. Alojzina Mijatović.

* 31. Prosinca 2015. zadnji dan stare godine „Svilestrovo“ u našoj kapelici imale smo zahvalno klanjanje pred Presvetim, a potom smo bile na sv. Misi zahvalnici u župnoj crkvi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru.

* Nova godina 2016., blagdan Marije Bogorodice i Svjetski dan molitve za mir. Posebno smo molile za mir u svijetu. Redovito smo prisustvovala sveltim misama u župnoj crkvi i domu Ksaver.

* U samostanu sv. Ivana Krstitelja u Samoboru, uoči svetkovine Bogojavljenja 5. siječnja 2016. upriličen je blagoslov obnovljenog Dječjeg vrtića Cvijetnjak. Na ovom događaju u Samostanu sestara Zagrebačke provincije bile su prisutne časna majka s. Radoslava, s. Marija i s. Alojzina.

* Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2016. časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija bile su kod sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije na Prekrižju, na proslavi patrona kuće.

Posebna radost na Stadlerov dan

Na Stadlerov dan 8. siječnja 2016., u generalnoj kući sestara Služavki Maloga, nadbiskup vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u asistenciji svoga tajnika vlč. Bojana Ivešića slavio je svetu Misu za proglašenje blaženim slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. U predvečerje Stadlerovog dana, dolazak kardinala Vinka sestrama u generalnoj kući, bio je očit znak Božje providnosti. Kao uvijek, tako i ovaj put, sestre su Uzoritom i njegovoj pratnji iskazale lijepo gostoprinstvo i u zimskim danima pružile topli dom. Tijekom svoga dvodnevnoa boravka Uzoritni je slavio sv. Misu u kućnoj kapelici i

zajedno sa sestrama molio, što je sestrama činilo posebnu duhovnu radost. Sestre su zahvalne Bogu što je u vremenu Božićnih blagdana Uzoriti pohodio njihovu zajednicu. Ovom prigodom, vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, čestitala je kardinalu Vinku 25. obljetnicu biskupske službe i zahvalila za sve dobro koje čini za Crkvu, za proglašenje sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera blaženim i za njihovu Družbu. Darovala je Kardinalu prigodni dar za Srebrene jubilej i obećala molitvenu blizinu. Uzoriti je kao spomen na svoju 25. obljetnicu podario sestrama vrijedan dar, spomen knjigu na pohod pape Franje Sarajevu, 6. lipnja 2015. „Mir vama“. Taj posebni dar sjećat će sestre i na pohod pape Franje grobu sluge Božjega Josipa Stadlera njihova oca Utemeljitelja i na obilje milosti koje je njihova Družba primila na dar od Boga u jubilarnoj 125. obljetnici svoga osnutka.

Slavlje imendana

Na spomendan sv. Hilarija 13. siječnja 2016. časna majka s. Radoslava proslavila je svoj imendan. Tom prigodom sv. Misu u našoj kapelici slavio je provincijal franjevac trećoredaca glagoljaša fra Nikola Barun. Obiteljsko slavlje nastavilo se tokom cijeloga dana. Slavlju imendana kod obiteljskog stola i čestitanju pridružile su se naše sestre provincijalke s. Anemarie Radan, s. Katarina Penić-Sirak, u ime s. Admirate Lučić nazočila je s. Pavka Dujmović iz Voćina. Slavlje su uzveličale i druge sestre iz okolnih zajednica, predsjednik HKVRPP fra Jure Šarčević, prijatelji naše zajednice svećenici, te provincijska predstojnica sestara franjevki Krista Kralja bosansko-hrvatske provincije s. Kata Karadža i njezina sestra ekonoma. Čestitkama su se pridružile i naše sestre franjevke sa Ksavera i Prekrižja te postulanti i klerici zajednice franjevaca glagoljaša sa Ksavera. Imendan časnoj majci s. Radoslavi uzveličala svojim dolaskom i dr. sc. Agneza Szabo.

* Na spomendan sv. Agneze 21. siječnja 2016., časna majka s. Radoslava sa sestrama iz zajednice čestitala je imendan dr. Agnezi Szabo.

* Dana 31. siječnja 2016. s. Marija, s. Jadranka i s. Alojzina čestitale su imendan predstojnici s. Marini Dugalija u samostanu sv. Ivana Krstitelja u Samoboru i posjetile sestre u toj zajednici.

* 16. Veljače 2016., našoj s. Julijani Jerković iz Metkovića, proslavile smo imendan, jer je radi liječenja boravila u našoj zajednici.

* Ove godine Stepinčevo se slavilo 9. veljače 2016. Na taj dan proslavile smo imendan našoj s. Alojzini. Obiteljskom slavljeničkom stolu pridružila se s. Kristina Adžamić, iz Sarajeva. Poslije podne s. Alojzini čestitale su imendan s. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica i s. Jelena Burić, njezina zamjenica i sestre franjevke iz samostana trećoredaca s Ksavera.

Proslavljen 173. spomendan rođenja i krštenja sluga Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

U nedjelju 24. siječnja 2016., u župnoj crkvi Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu, pod geslom „Milosrdni kao Otac – sluga Božji Josip Stadler“ svečano je proslavljen 173. spomendan rođenja i krštenja sluga Božjega nadbiskupa Stadlera i Utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Svečano euharistijsko slavlje s početkom u 10.30 sati predslavio je Vrhbosanski nadbiskup i metropolit Vinko kardinal Puljić, u koncelebraciji mons. dr. Pave Jurišića Postulatora kauze sluga Božjega Stadlera, župnika preč. Ivana Lenića organizatora ove proslave, i još nekoliko svećenika iz okolnih župa u Slavonskom Brdu i s druge strane Save. Uz nazočnost velikog broja župljana sv. misi i proslavi spomendana sluga Božjega pridružile su se sestre Služavke Maloga Isusa predvođene vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom Radek, provincijskim glavaricama s. M. Admiratom Lučić i s. M. Katarinom Penić-Sirak te zamjenicom provincijske glavarice splitske provincije s. M. Eduardom Marić. Ovom hodočašću pridružio se veliki broj Prijatelja Maloga Isusa i vjernika iz župe Voćin sa sestrama koje djeluju u toj župi. Na kraju euharistijskog slavlja slijedio je „krsni ophod“ u župnu crkvu sa spomen krštenjem i molitvom za proglašenje blaženim sluga Božjega nadbiskupa Stadlera. Ovo je bila i prigoda za osobnu molitvu jubilejskog oprosta, jer je župna crkva Gospe Brze Pomoći kroz cijelu Svetu godinu i „oprosna crkva“.

Nakon svečanog i zahvalnog euharistijskog slavlja i osobne molitve u crkvi gdje je prije 173. godine kršten nadbiskup Stadler, časna majka s. Radoslava sa sestrama i dr. sc. Agnezom Szabo posjetila je Stadlerov trg gdje je zapalila svijeću i uputila molitvu Utemeljitelju Družbe. Sa Stadlerovog trga uputile su se u posjetu sestrama Sarajevske provincije koje djeluju u Brodskom Vinogorju. Kod sestara bile su ugošćene za stolom lomeći kruh i sestrinsku riječ, kako je to i za svojim stolom činio sluga Božji i Utemeljitelj Družbe Josip Stadler. U ovoj Svetoj godini milosrđa neka primjer svetog i kreposnog života nadbiskupa Stadlera bude svima poticaj na sveto življenje i milosrdno služenje Isusovoj najmanjoj braći. Sluga Božji nadbiskupe Stadleru, sretan ti dragi Rođendan! Zagovaraj nas u nebu kod Božanskog Djeteta Isusa i nebeske Majke Marije.

Predstavljanje knjiga

* Dana 7. siječnja 2016. u HKD sv. Jeronima u Zagrebu, upriličeno je predstavljanje nove knjige dr. sc. Agneze Szabo: Josip Stadler prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. O knjizi su govorili dr. zn. Stjepan Razum, s. M. Vesna Mateljan i autorica dr. sc. Agneza

Szabo. Na ovoj promociji nazočila je časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija.

* Dana 27. siječnja 2016. u dvorani „Vijenac“ Pastoralnog instituta u Zagrebu, na predstavljanju knjige mons. dr. Pave Jurišića „Ruka Gospodnja bijaše nad njima“ nazočile su s. Jadranka i s. Marija.

Teološko-pastoralni tjedan

U sjemeništu na Šalati u Zagrebu, od 26. do 28. siječnja 2016. održan je Teološko-pastoralni tjedan s temom „Teologija i pastoral Božjeg milosrđa.“ Tim povodom ugostile smo u našoj zajednici don Emila Pavišić svećenika sa Hvara, don Antu Mateljan iz Splita, don Aleksandra Petrović iz Istre, i našu s. Miljenku Grgić iz Livna. Kroz te dane imale smo svaki dan sv. Misu u našoj kapelici, što je za našu zajednicu bila posebna milost.

Svečana akademija povodom završetka Godine posvećenog života

U utorak 26. siječnja 2015. u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta na Kaptolu u Zagrebu, održana je svečana akademija povodom završetka Godine posvećenog života. Na ovoj akademiji, uz bogati program promovirane su dvije knjige *Radost u zajedništvu* i *Ljepote pogleda* - fotokatalog u kojima su objavljeni izabrani književni, likovni i fotografski uradci od Natječaja koje je u Godini posvećenog života organizirala HKVRPP-a. Knjige je izdala HKVRPP-a u zajedništvu s Glasom Koncila.

U knjizi *Radost u zajedništvu* objavljena je poezija naše s. M. Beatis Čajko, *Vrijeme milosti*, proza s. M. Admirate Lučić, *Fidim*. Likovni radovi: s. M. Sandre Kapetanović, *Krescencija Zwiefelhofer*, časna majka *Družbe sestara Služavki Maloga Isusa*, *uzor vjere i predanja*, i s. M. Mihaele Vuković, *Dubina ljubavi*. U fotokatalogu *Ljepote pogleda* objavljene su fotografije od naših sestara: s. M. Jelene Jovanović, *Odsjaj*; s. M. Sandre Kapetanović, *Nadoh onoga koga ljubi duša moja. Uхватила sam ga i neću ga pustiti...* (Pj 3, 4); s. M. Admirate Lučić, *Susret kod Gospe Olovske* i *Sve je dar*, s. Ane Marije Kesten, *Zahvalnost pastira Crkve vjernom apostolu Bosne*.

Radosne smo da su sestre iz naše Družbe sudjelovale u Natječajima koji su nam bili darovani u Godini posvećenog života i da su njihovi književni, likovni i fotografski radovi izabrani i objavljeni u ovim lijepim spomen knjigama koje nam je u Godini posvećenog života darovalo redovništvo preko HKVRPP-a na čemu im ovim putem iskreno zahvaljujemo. Na akademiji okupio se veliki broj redovnica i redovnika predvođeni svojim pastirima crkve iz Hrvatske i BiH. Ovaj skup još jednom je posvjedočio ljepotu i plodove redovničkog zajedništva u Kristovoj Crkvi.

Međunarodni kongres Bogu posvećenih osoba i zatvaranje Godine posvećenog života

U četvrtak, 28. siječnja 2016. u Bazilici sv. Petra u Rimu započeo je Međunarodni kongres Bogu posvećenih osoba na koji se okupilo više od 5000 tisuća sudionika iz cijeloga svijeta iz različitih redovničkih zajednica. Na ovom Kongresu sudjelovala je vrhovna glavarica naše Družbe s. M. Radoslava Radek, i njezina zamjenica s. M. Vesna Mateljan. Tema Kongresa bila je: *Posvećeni život i zajedništvo. Zajednički temelj u različitosti oblika posvećenog života*. Cilj ovog Kongresa bio je upoznati bolje veliki mozaik koji kroz različitost karizmi Crkvi daruje Bogu posvećeni život. U svojoj različitosti, sve Bogu posvećene osobe imaju isti cilj: Biti lice milosrdnog Oca, svjedoci i graditelji autentičnog bratstva. Kongres je završen 2. veljače, euharistijskim slavljem koje je predvodio Sveti Otac u Bazilici sv. Petra povodom proslave XX. svjetskog dana posvećenog života i zatvaranjem Godine posvećenog života.

Konferencija za tisak povodom Dana posvećenog života i zatvaranja Godine posvećenog života

Na Konferenciji za tisak u povodu Dana posvećenog života i zatvaranja Godine posvećenog života koju je organizirala HKVRPP 2. veljače 2016. U Zagrebu, predstavljena je Isusovačka služba za izbjeglice (JRS) o kojoj su govorile savjetnica za pravne poslove i zagovaranje Jelena Firić, volonterka s. Stanka Oršolić i suradnica za medije Martina Prokl Predragović. Na ovoj Konferenciji javnost je više upoznata o pružanju pomoći emigrantima na balkanskoj ruti i o pastoralnom radu s Romima. Na ovoj konferenciji nazočila je s. Ana Marija.

Proslava Stepinčeva

* Na nebeski rođendan blaženog kardinala Alojzija Stepinca 10. veljače 2016., na molitvi Preminuća Blaženika i na večernjoj sv. Misi koju je u Zagrebačkoj katedrali u čast bl. Alojzija Stepinca slavio Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić sudjelovale su sestre iz zajednice na čelu s časnom majkom s. Radoslavom.

* Dana 12. veljače 2016., u organizaciji Turističke zajednice općine Krašić i ogranka Matice hrvatske u Jastrebarskom premijerno je prikazan film Jakova Sedlara "Sveta Hrvatska" u općinskoj vijećnici u Krašiću. Na premijeri filma nazočila je časna majka s. Radoslava, s. Marija i naše sestre koje djeluju u Krašiću.

Posjeti bolesnim sestrama i bolesnicima

Na blagdan Gospe Lurdske. i Svjetski dan bolesnika 11. veljače 2016., časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija posjetile su naše starije i bolesne sestre u Samostanu Betlehem na Kraljevcu, te bolesnike u domu za koje se skrbe sestre na Kraljevcu i sestre u Samostanu sv. Josipa na Črešnjevcu. Uz ovaj blagdan i dan bolesnika, s. Vesna, s. Marija, s. Jadranka i s. Alojzina posjetile su više bolesnika u Domu na Ksaveru, u domovima i u udomiteljskim obiteljima.

Pohod Kardinala iz Sarajeva

U večernjim satima 12. veljače 2016., našu zajednicu posjetio je Vinko kardinal Puljić u pratnji tajnika vlč. Bojana Ivešića. Ostao je na prenoćištu kod nas, te sutradan 13. veljače slavio sv. Misu u našoj kapelici a potom se zadržao kod obiteljskog stola. Našem uvijek dragom gostu kardinalu Vinku Puljiću, zahvalile smo za posjet, poželele Božji blagoslov i pratnju sv. arkanđela Rafaela.

Kanonska vizitacija

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, 28. siječnja 2016. obavila je kanonsku vizitaciju sestrama Splitske provincije koje djeluju u zajednici sv. Nikole Tavelića u Grottaferrati i 30. siječnja, sestrama Zagrebačke provincije koje djeluju u Zavodu Geramnicum u Rimu.

Biskupsko ređenje

Na svečanosti ređenja mons. dr. Jure Bogdana za Vojnog ordinarija u RH dana 27. veljače 2016. u Splitu, u ime vrhovne glavarice Družbe s. M. Radoslave nazočile su s. M. Vesna Mateljan i s. Marija Banić.

Susreti i seminari

* U samostanu sv. Ane u Splitu, 13. veljače 2016. održan je susret sestara predstojnica Splitske provincije. Na ovom sastanku u ime časne majke s. Radoslave nazočila je njezina zamjenica s. Vesna Mateljan.

* U samostanu otaca karmelićana na Krku, od 15. do 18. veljače 2016. u organizaciji HKVRPP-a održan je susret za sestre poglavarice. Na ovom seminaru sudjelovala je naša časna majka s. Radoslava Radek.

* Dana 29. veljače 2016. u generalnoj kući u Zagrebu, održan je sastanak sestara pročelnica Vijeća za duhovnost u Družbi. Na sastanku su sudjelovale vrhovna glavarica s. M. Radoslava Radek, s. Mirjam Dedić, s. Sandra Midenjak, s. Genoveva Rajić, s. Ana Marija Kesten.

Bolničko liječenje

Naša s. Jadranka Lacić bila je na bolničkom liječenju od 20. do 26. siječnja 2016. u bolnici u Dubravi.

PROVINCIJA SV. JOSIPA

Posjeti provincijske glavarice i važnija događanja vezana uz život Provincije

* Svečano smo proslavile 8. prosinca 2015., Svetkovinu Bezgrješnog Začeca blažene Djevice Marije, zaštitnice naše Družbe, i dan preminuća našeg Utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera. Bile smo na svečanom misnom slavlju u župskoj crkvi sv. Križa. U popodnevnim satima Provincijalka s. Anemarie Radan sa sestrama posjetila je sestre na Šinama te čestitala imendan s. Inviolati i s. Loreti. Na povratku su se navratile na Bačvice gdje su čestitale imendan s. Marijanki i s. Mirjam. Sestra Marcela je posjetila sestre u Bogosloviji i Svećeničkom domu te čestitala imendan s. Filotei i s. Mirjani.

* Dana 12. prosinca. 2015. provincijalka s. Anemarie, s. Sandra i s. Humilitas posjetile su sestre u Omišu i čestitale imendan s. Maksenciji.

* Dana 13. prosinca 2015., blagdan Svete Lucije, koji se posebno slavi u Splitu u katedrali sv. Dujma i otvaranje vrata Milosrđe u katedrali sv. Dujma u Splitu. Tom svečanom činu u katedrali nazočila je Provincijalka s. Anemarie sa sestrama. Nakon toga su bile na otvaranju međunarodne izložbe Jaslica u Staroj gradskoj vijećnici na Trgu grada, na kojoj je sa svoja dva uratka sudjelovala naša s. Dolores Brkić.

* Dana 14. prosinca. 2015., na dodatne liječničke pretrage u bolnicu u Splitu ušla je s. Marijeta Tomašević.

- Provincijalka s. Anemari i s. Zorka 15. prosinca. 2015. posjetile su s. Marijetu. istog dana su posjetile sestre u Vranjicu te su čestitale imendan s. Adeli.

* U samostanu sv. Ane-provincijalnoj kući 16. prosinca 2015. svečano je proslavljen imendan s. Zorke Radan, provincijske ekonomice.

* Dana 19. prosinca. 2015. provincijalka s. Anemari i sestre su posjetile sestre na Šinama, gdje su čestitale predstojeći blagdan Božića svećenicima ocima karmelićanima, koji stanuju u ovom našem samostanu, i čestitale imendan s. Vladimiri i s. Natalini. Nakon toga su posjetile sestre na Bačvicama i s. Marijetu u splitskoj bolnici.

* Tradicionalnu adventsku duhovnu obnovu za redovnice grada Splita i okolice održao je mons. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup, u nedjelju 20. prosinca 2015. u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu. Na obnovi je sudjelovalo oko 150 redovnica iz 16 zajednica u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji te njihov nadbiskupski delegat fra Petar Lubina. Bio je prisutan veliki broj naših sestara, sestre novakinje i kandidatice, na čelu s provincijalkom s. Anemarie. Provincijalka Mariangela Galić, službenica milosrđa, u ime svih redovničkih zajednica, o. Nadbiskupu uputila je riječ zahvale i Božićnu čestitku.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile su s. Marijetu bolnici 21. prosinca. 2015. godine.

* Dana 22. prosinca. 2015. provincijalka s. Anemarie i s. Zorka posjetile su sestre i štitićenike u Solinu i čestitale im Božić i Novu Godinu.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka su 23. prosinca. 2015. iz bolnice povezle s. Marijetu u samostan u Omišu. Tom prigodom su čestitale Božić sestrama i štitićenicima u zajednici u Omišu, te sestrama u Jesenicama i Bačvicama u Splitu.

* Dana 24. prosinca 2015. zajednicu u samostanu svete Ane u Splitu je posjetio p. Stipo Balotinac DI, superior u rezidenciji otaca isusovaca na Manušu i magistar novaka, i čestitao nam 125. obljetnicu osnutka Družbe i Božić, te zahvalio Provincijalki s. Anemarie za dosadašnju suradnju.

* Blagdan Božića, blagdan Družbe, 25. prosinca 2015., svečano smo proslavile. Sestre iz provincijalne kuće-samostana sv. Ane sudjelovale su na misnom slavlju u župi sv. Križa u Velom Varošu.

* Na 31. prosinca 2015., na staru godinu u samostanu sv. Ane u Splitu bilo je cjelodnevno klanjanje u našoj samostanskoj kapelici i večernje euharistijsko klanjanje u župnoj crkvi, kojemu su se pridružile i sestre. Zahvala Gospodinu za primljene milosti u protekloj godini i molitva za oprostjenje za sve slabosti i propuste koje smo učinile.

* Dana 1. siječnja 2016. Nova Godina – Sv. Marija Bogorodica. Sestre iz samostana sv. Ane su sudjelovale na misnom slavlju u župi sv. Križa sa zazivom Duha Svetoga za blagoslovljenu Novu Godinu.

* U crkvi Gospe od Pojišana, u organizaciji Društva Prijatelja Malog Isusa, na čelu s pročelnicom Društva Prijatelja Malog Isusa splitske provincije s. Dolores Brkić, u 2. nedjelji po Božiću, 3. siječnja 2016., poslije večernje sv. mise održan je svečani božićno-novogodišnji koncert na kojemu su sudjelovali: Školski zbor mladih 2. gimnazije Split, Crkveni mješoviti pjevački zbor Kućine, KUD „Pleter“ Dugopolje, Ženska klapa „Šinjorine“ iz Kaštel

Sučurca, i Ženska klapa „Tugarka“ iz Tugara te solisti i instrumentalisti iz Druge gimnazije.

* Svečan smo proslavile blagdan Bogojavljenja 6. siječnja 2016. godine. Sudjelovale smo sudjelovale na misnom slavlju u župi sv. Križa. Župnik Don Mihael Jelavić taj dan poslije župske svete mise obavio je blagoslov naše redovničke obitelji i ostao s nama na obiteljskom ručku. Poslije podne provincijalka s. Anemarie, s. Eduarda i s. Zorka posjetile su sestre na Šinama i tom prigodom čestitale našoj s. Egidiji Perleta 70. obljetnicu redovničkih zavjeta.

* Provincijalka s. Anemarie sa sestrama posjetila je 10. siječnja 2016. sestre u Livnu i tom prigodom čestitala imendan s. Miljenki. Na povratku su navratile sestrama u samostan u Košutama.

* Dana 11. siječnja 2016. provincijalka s. Anemarie, s. Marcela i s. Zorka nazočile su pogrebu majci s. Ane i s. Ljube Božinović, sestara franjevki od Bezgrešnog začeca iz Dubrovnika.

* Dana 12. siječnja 2016. provincijalka s. Anemarie otputovala je u Zagreb za imendan Časnoj majci s. Radoslavi, koji je svečano proslavljen sutradan 13. siječnja, a sestre su u provinciji na taj dan uputile molitve Gospodinu za nju i za Bučju pomoć u vršenju povjerene joj službe u Kristu.

* U samostanu sv. Ane 16. siječnja 2016. svečano je proslavljen imendan s. Marcele Žolo, provincijalne savjetnice i tajnice. Provincijalka s. Anemarie i s. Martina posjetile su sestre u Solinu i tom prigodom čestitale imendan s. Marcelini i novakinji s. Antoniji.

* Dana 21. siječnja 2016. s. Eduarda i s. Zorka otputovale su u samostanu u Suzivan i tom prigodom čestitale imendan s. Agnes Gabrić.

* Dana 23. siječnja 2016. iz Splita, u ime naše Provincije, autom su otputovale za Slavonski Brod s. Eduarda, s. Lenarda, s. Mariangela, s. Milivoja i novakinja s. Antonia. Prenočile su kod naših sestara u Vinkovcima, a s. Milivoja je posjetila svog teško bolesnog brata Stjepana u Osijeku, koji je preminuo nakon nekoliko dana - 27. siječnja. Sutradan su, 24. siječnja 2016., nazočile svečanoj proslavi Dan rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, našeg Utemeljitelja, svečanoj svetoj misi, koju je predvodio kardinal vrhbosanski nadbiskup mons. Vinko Puljić, u koncelebraciji s postulatorom kauze mons. Pavom Jurišićem i drugim svećenicima, te prigodnom programom.

* Dana 26. siječnja 2016. s. Eduarda i s. Zorka posjetile su sestre u Omišu i tom prigodom čestitale imendan s. Elviri, a na povratku su posjetile sestre na Šinama i čestitale imendan s. Timoteji.

* Na obilježavanju proslave završetka Godine posvećenog života u Rimu iz naše Provincije je sudjelovala s. Marcela Žolo, provincijalna savjetnica i tajnica. Tom prigodom bila je od 27. siječnja do 3. veljače 2016., i obavila i vizitaciju sestrama u Grottaferrati.

* Dana 30. siječnja 2016. provincijalka s. Anemarie sa sestrama nazočila je sprovodu Stipe Tomaševića, brata s. Marijete i s. Romane.

* Povodom zatvaranja Godine posvećenog života, u nedjelju 31. siječnja 2016. u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu, splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić predvodio je molitveno bdijenje za redovnike i redovnice u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Više od 200 redovnika i redovnica, novaka i novakinja i redovničkih pripravnika okupljenih iz Splita i okolnih mjesta prisjećali su se sa zahvalnošću i u molitvenom ozračju svojih početaka kako bi s nadom prigrlili budućnost i s još većim oduševljenjem živjeli svoju sadašnjost. Služba riječi bila je satkana od svetopisamskih čitanja i dijelova iz pismene ostavštine utemeljitelja pojedinih redovničkih družbi sl. B. Josipa Stadlera, sv. Marije Krucifikse, sv. Ignacija Loyole, bl. Marije Terezije od sv. Josipa, sv. Vinka Paulskog, bl. Marije Petković, majke Franziske Lechner, majke Klare Žižić, sv. Dominika, sv. Frane Asiškoga i sv. Benedikta. Riječi našeg Utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Jsipa Stadlera čitala je s. Martina Grmoja. Na molitvenom bdijenju bilo je prisutno više naših sestara te sestre novakinje iz samostana u Solinu.

* Isti dan Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka oputovale su u zajednicu u Mandaljeni, gdje je sestra provincijalka obavila vizitaciju. Dana 4. veljače 2016. provincijalka je posjetila župnika Mandaljene don Vilima Petrovića.

* Blagdan Svijećnice-Prikazanja Gospodinova i Dan posvećenog života za redovnice i redovnike na području Splitsko-makarske nadbiskupije, svečano je proslavljen u utorak 2. veljače 2016. Katedralni župnik don Tomislav Ćubelić predvodio je obred blagoslova svijeća u crkvi Sv. Dominika, potom svečanu procesiju s upaljenim svijećama u kojoj su sudjelovali brojni svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi, kandidatice i vjernici laici, te euharistijsko slavlje u splitskoj prvostolnici Sv. Dujma. Bile su prisutne sestre iz naših zajednica u Splitu i okolici i sestre novakinje iz Solina.

* Provincijalka s. Anemarie, od 1. do 5. veljače 2016. bila je u samostanu u Dubrovniku, gdje je obavila vizitaciju sestrama. Tom prigodom susrela se dubrovačkim biskupom s. Mons. Matom Uzinićem, i s ocima kapucinima. Sudjelovala je i na svečanosti feste sv. Vlaha, patrona biskupije i grada, a ove godine se obilježavalo 1700. god. mučeništva sv. Vlaha. Za svog boravka u Dubrovniku susrela se i pozdravila nadbiskupa američke katoličke Nadbiskupije u Chicagu mons. Blase Josepha Cupicha, koji je i po djedu i po baki

hrvatskoga podrijetla, kao i gosp. Murphy-a koji je u njegovoj pratnji, koji su kao gosti iz Amerike došli na svečanost sv. Vlaha u Dubrovnik.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka 6. veljače 2016. iz Dubrovnika su došle k sestrama u Metković, a odatle su na putu prema Splitu posjetile sestre u Vrgorcu i Košutama.

* Isti da u samostanu sv. Ane u Splitu održan je susret sestara i animatora DPMI-a, koji je vodila s. Dolores Brkić, provincijalna povjerenica za PMI.

* Dana 9. veljače 2016. u bolnici u Splitu operirana je s. Marijeta. Dobro je podnijela operaciju i uspješno se oporavlja.

* U Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu održana je 11. i 12. veljače 2016. svečana promocija odgajatelja, učitelja, nastavnika i stručnih suradnika u zvanje mentora i savjetnika. Među promoviranim vjeroučitelja bila je naša s. Dolores Brkić, koja je nakon tri uzastopne promocije u zvanje mentora ovaj put dobila priznanje o napredovanju u zvanje profesor savjetnik.

* Dana 13. veljače 2016. u samostanu sv. Ane održan je susret predstojnica, kojem je nazočila i uputila pozdravnu riječ u ime Časne Majke s. Radoslave njezina zamjenica i vrhovna savjetnica s. Vesna Mateljan. Fra Jure Šarčević, provincijal oo. Kapucina i predsjednik HKVRPP, imao je predavanje na temu: *Posvećeni život: Ustani i hodi za sadašnjost u znaku ljubavi i budućnosti obasjanu nadom.*

* Provincijalka s. Anemarie i s. Marcela 14. veljače 2016. su posjetile sestre u Svećeničkom domu, te čestitale imendan s. Valenciji. Nakon toga su posjetile s. Marijetu u bolnici.

* Provincijalka s. Anemarie 17. do 19. veljače 2016. bila je u samostanu u Vrgorcu, gdje je obavila vizitaciju.

* Provincijalka s. Anemarie 21. veljače 2016. posjetila je sestre u Omišu i Jesenicama.

* Dana 22. veljače 2016. provincijalka s. Anemarie i provincijalka ss. Službenica Milosrđa s. Mariangela Galić, posjetile su sestre na Lovretu u Splitu i čestitale na izboru novoizabranoj provincijalki Školskih sestara Franjevki s. Andrei Nazlić.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka 23. veljače 2016. su posjetile sestre u zajednici u Šestanovcu, gdje su imenovale novu predstojnicu zajednice s. Branimiru Lozo.

* U konkaterdali sv. Petra u Splitu 27. veljače 2016. bila je svečanost biskupskog ređenja mons. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH. Svečanom misnom slavlju nazočile Provincijalka s. Anemarie i s. Marcela s nekoliko

naših sestara, a iz Vrhovne uprave u Zagrebu bile su vrhovne savjetnice s. Vesna Mateljan i s. Marija Banić.

* Dana 29. veljače 2016. Vijeće za duhovnost na planu Družbe sastalo se u Generalnoj kući. Iz naše Provincije na sastanku je sudjelovala s. Sandra Midenjak, provincijska pročelnica Vijeća za duhovnost.

* Dana 2. ožujka 2016. u Hrvacama je sahranjen Janko Radan, svak provincijalke s. Anemarie, a na sprovodu je bilo dosta naših sestara.

Duhovne obnove

* Svaki osmi u mjesecu u zajednicama splitske provincije sv. Josipa obilježava se molitvom za proglašenje blaženim i svetim našeg utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera. Sestre iz samostana sv. Ane, su tako u mjesecu prosincu 2015., u siječnju i veljači 2016., skupa s vjernicima su molile na ovu nakanu u župskoj crkvi sv. Križa u Velom Varošu. Prije svete mise imale su s vjernicima polusatnu pobožnost, preko koje su predmolile svetu kronicu, pred slikom s likom sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera. Nakon toga je svetu misu predvodio župnik don Mihael Jelavić.

* Svakog 8.-og i svakog 25.-tog u mjesecu je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom i u kapeli Duhovnog centra Djeteta Isusa u Livnu.

* Svakog četvrtka je jednosatno euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja. Prijatelji Malog Isusa iz župe Pojišan u Splitu, predvođeni s. Dolores, 1. listopada 2015., molili su skupa sa sestrama u samostanu sv. Ane za nova duhovna zvanja pred Presvetim oltarskim sakramentom, koje je cijelog dana bilo izloženo na klanjanje i molitvu.

* Ured za pastoral duhovnih zvanja Splitsko-makarske nadbiskupije pokrenuo je novi projekt – molitvene susrete za duhovna zvanja. Susreti će se održavati jednom mjesečno, svakog drugog ponedjeljka u mjesecu, za vrijeme akademske i školske godine. Prvi susret, po geslom „Učitelju gdje stajuješ?, održan je u ponedjeljak 8. veljače 2016. u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu. Susret su animirali splitski sjemeništarci, a voditelj je bio don Jure Bjeliš, povjerenik za duhovna zvanja i ravnatelj splitskog Sjemeništa. Na ovom susretu sudjelovale su i naše sestre iz Nadbiskupskog sjemeništa i prefekta s. Marcela Žolo s kandidaticom Tajanom Andrlje.

* Svakog 25.-tog u mjesecu je duhovna obnova, dan kad se sa sestrama uključuju u molitve i PMI. U samostanu sv. Ane u Splitu 23. prosinca 2015., 25. siječnja i 25. veljače 2016., misno slavlje s prigodnom homilijom predslavio je prof. don Ante Mateljan, a iza toga je bilo cjelodnevno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, te post o kruhu i vodi.

PROVINCIJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

Sastanak

* Na sastanku Mjesnog odbora 29. prosinca 2015.g., u Draškovićevoj ulici, radi rješavanja komunalne infrastrukture odvodnje bile su prisutne s. M. Ksaverija Sršan i s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica.

Blagoslovi

* U Novoj Vesi 1. siječnja 2016.g. u nazočnosti svih sestara vlč. Alojzije Žlebečić, župnik blagoslovio je samostan, Dom i Vrtić.

* Uz trikralski blagoslov samostana u Samoboru, 5. siječnja 2016. g. blagoslovljen je novouređeni prostor Dječjeg vrtića Cvjetnjak. Blagoslov je pedvodio o. Lucije Jagec franjevac, na kojemu su bile prisutne s. M. Radoslava Radek vrhovna glavarica, s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica, s. M. Marija Banić, s. M. Petra Marjanović, s. M. Jelena Burić, s. M. Beatis Čajko i s. M. Snježana Nudić.

Posjeti zajednicama, čestitanje imendana

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica posjetila je 2. siječnja 2016. g. sestre u Slavonskom Kobašu.

* Na Naumovcu 13. siječnja 2016. g. u generalnoj kući imendan č. Majke s. Radoslave Radek čestitale su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica, s. M. Jelena Burić, s. M. Petra Marjanović i s. M. Irma Soldo. Na Kraljevcu su čestitale imendan s. M. Hilariji Posavec.

* Zajednice sestara u Slavonskom Kobašu i Vinkovcima 14. siječnja 2016. g. posjetile su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica i s. M. Irma Soldo.

* U župi sv. Jeronima 25. siječnja 2016. g. s. M. Tihani Strancarić čestitale su imendan s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica, s. M. Jelena Burić.

* U posjeti s. M. Katarini Penić-Sirak provincijskoj glavarici, 27. siječnja 2016. g., bili su s. M. Rufina Šimatić i vlč. Stanko Kovačić, župnik iz Delnica.

* Zajednicu sestara u Samoboru posjetile su 1. veljače 2016. g. i čestitale imendan s. M. Marini Dugalija predstojnici, s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica, s. M. Jelena Burić.

Susreti djevojaka

* U Novoj Vesi 7. siječnja 2016. g. s. M. Marta Vunak, održala je trodnevni susret za djevojke. Izlaganje o Božjem milosrđu i iskustvu vlastitoga poziva održao je vlč. Tihomir Kosec, povjerenik za pastoral mladih u Varaždinskoj biskupiji.

Stručna usavršavanja

* Na Katehetskoj zimskoj školi sudjelovale su katehisticke: s. M. Ana Čajko-Šešerko, s. M. Valerija Sakač, s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Viktorija Predragović.

Kulturna događanja

* U sklopu Književnih večeri četvrtkom 7. siječnja 2016. g. u Hrvatskom katoličkom društvu Sv. Jeronima u Zagrebu, predstavljena je knjiga dr. Agneze Szabo, "Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara služavki maloga Isusa". O knjizi su govorile autorica dr. Agneza Szabo, dr. Stjepan Razum i s. M. Vesna Mateljan. Na predstavljanju su bile s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica i s. M. Martina Vugrinec.

* S. M. Mirjam Dedić snimila prigodnu emisiju na HKR-u o sluzi Božjem dr. Josipu Stadleru i Družbi, ususret Utemeljiteljevu rođendanu.

* Na Radio Mariji, 3. veljače 2016. g. u emisiji *Odgoj za ideale*, pod vodstvom urednika i voditelja bogoslova Filipa Jakupca sudjelovale su s. M. Petra Marjanović, s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak. Govorile su o Utemeljitelju, Družbi i svom pozivu s naglaskom Milosrđa u služenju sestara Služavki Malog Isusa.

* U organizaciji Turističke zajednice općine Krašić i ogranka Matice hrvatske u Jastrebarskom 12. veljače 2016.g. premijerno je u općinskoj vijećnici u Krašiću prikazan film Jakova Sedlara "Sveta Hrvatska". Na premijeri filma u kojem se prikazuju sveti velikani hrvatske povijesti poput blagopokojnog kardinala Stepinca, a prikazan je i sluga Božji dr. Josip Stadler, bile su s.M. Mirjam Dedić i s. M. Simeona Capan.

Sjednice

* Sjednica provincijske uprave održana je 21. siječnja 2016. g. na kojoj su otvorene Glasačke liste za XV. Redoviti provincijski kapitul.

Obilježavanje dana Oca Utemeljitelja

U Slavanskom Brodu 24. siječnja 2016. g. na spomen-dan rođenja oca Utemeljitelja na svečanom euharistijskom slavlju koje je predslavio vrhbosanski nadbiskup i metropolit Vinko kardinal Puljić, u koncelebraciji s mons.

dr. Pavom Jurišićem, postulatorom kauze sluge Božjega Stadlera, preč. Ivanom Lenićem župnikom organizatorom ove proslave, i još nekoliko svećenika iz okolnih župa u Slavonskom Brodu. Na svečanosti su sudjelovale: s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica, s. M. Jelena Burić, s. M. Ambrozija Sošek, s. M. Antonija Bajzek, s. M. Rebeka Gačić, s. M. Jasmina Kokotić i s. M. Martina Vugrinec. Na povratku posjetile su zajednice sestara u Brodskom Vinogorju i Slavonskom Kobašu.

Obilježavanje slavlja

* U dvorani Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta "Vijenac", na Kaptolu u Zagrebu 26. siječnja 2016. g. održana je svečana akademija povodom završetka Godine posvećenog života. Na akademiji je prisustvovalo više sestara iz Kraljevca, Nove Vesi, Vojnog ordinarijata.

* Na blagdan Svijećnice i Dana posvećenog životan 2. veljače 2016. g. s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica prisustvovala je konferenciji za tisak pri HKVRPP u povodu Dana posvećenog života.

U zagrebačkoj Katedrali na euharistijskom slavlju koje je predslavio uzoriti Josip kardinal Bozanić zagrebački nadbiskup, uz asistenciju svećenika i redovnika, sudjelovale su sestre iz Zagreba.

* U Krašiću 10 veljače 2016.g. na spomendan smrti Blaženog Alojzija Stepinca na euharistijskom slavlju sudjelovala je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica. U zagrebačkoj katedrali na obredu preminuća blaženika Stepinca i večernjoj euharistiji sudjelovale su sestre iz Nove Vesi.

* Blagdan Gospe Lurdske 11. veljače 2016. g. u novoveškoj kapeli proslavljen je sv. misom koju je predslavio vlč. župnik Alojzije Žlebečić u koncelecijaciji s mons. Nedjeljkom Pintarićem na kojem su podijelili bolesničko pomazanje štíćenicama i sestrama.

Duhovne obnove i vježbe za sestre

* U samostanu "Antunovac" u Novoj Vesi 13. veljače 2016. g. održan je korizmeni susret za sestre na temu *Ukorijenjeni i nazidani na Krista (Usp. Kol 2,7), Komunikacija zajednice i komunikacija u zajednici*. Predslavitelj svete mise i voditelj susreta bio je bio vlč. Krunoslav Novak, prof. komunikologije. Susret je koncipiran u dva dijela, predavanje i radionice.

* U Duhovno-obrazovnom centru sestara milosrdnica u Lužnici od 18. do 24. veljače 2016. g. naše sestre su bile na duhovnim vježbama koje je vodio o. Danijel Čolo, OCD.

Seminar

* U Duhovnom centru Gospe Karmelske u Krku 15. do 18. veljače 2016. g. održan je seminar za članice HKVRPP-a na kojem je sudjelovala s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica.

Vijesti iz odgoja

* U samostanu Antunovac u Novoj Vesi 26. veljače 2016. g. održan je susret sestara juniorki pod vodstvom s. Marije Kiš, učiteljice juniorki.

Klanjanje pred Presvetim

* U samostanskoj kapeli u Novoj Vesi 4. i 5. ožujka 2016. g. održano je klanjanje "24 sata za Gospodina" kojim ja papa Franjo u Buli "Lice milosrđa" pozvao crkvene zajednice diljem svijeta da se uključe u vrijeme petka i subote prije 4. korizmene nedjelje. Zajednica sestara i kandidatice molile su pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom 24 sata.

Susreti vijeća

* U Generalnoj kući 29. veljače 2016.g. održan je sastanak Vijeća za duhovnost u Družbi na kojem je sudjelovala s.M. Mirjam Dedić.

* Dana 5. ožujka 2016.g. u Generalnoj kući održana je sjednica Vrhovne uprave Društva PMI na kojem je sudjelovala s. M. Emanuela Pečnik.

Naši pokojnici

* U Tučepima 3. siječnja 2016. g. na sprovodu Mari Čulo, sestri naše s. M. Angele, bile su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica, s. M. Jelena Burić, s. M. Angela Ivančić i s. M. Irma Soldo.

* Na sisačkom groblju 19. siječnja 2016.g. na sprovodnom obredu +Filipu Peričeku, pranećaku s. M. Ankice Hrgović, prisustvovala su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica s. M. Imakulata Lukač i s. M. Jelena Burić.

* Na mirogojskom groblju 28. siječnja 2016. g. na sprovodu +Vladimiru Kuharcu bile su s. M. Jelena Burić, s. M. Angela Ivančić i s. M. Ana Čajko-Šešerko.

* Na sprovodu u Kravarskom 12. veljače 2016. g. + Katarini Mijatović, štićenici kraljevečkog Doma prisustvovala su s. M. Jelena Burić i s. M. Ljubica Đurašin.

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Dan provincije i spomen na dan smrti Utemeljitelja

Za proslavu Bezgrješnoga, 8. prosinca 2015., svaka se zajednica pripremala molitvenom devetnicom u čast Bezgrješnog Začuća BDM. Posebnom svečanosti u samostanu *Egipat* na Bjelavama obilježena je trodnevnicu u čast Bezgrješne. Euharistijsko slavlje u samostanskoj kapelici kroz trodnevnicu predvodili su duhovnik u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu don Jakov Kajinić, umirovljeni profesor KBF-a don Mato Zovkić i preč. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluga Božjega Josipa Stadlera.

Sestre iz zajednica u Sarajevu, Vitezu, Gromiljaku i Prozoru s Prijateljima Malog Isusa okupile su se na dan svetkovine u 10.00 na zajedničku molitvu u katedrali Srca Isusova. Misno slavlje u 10.30 predvodio je nadbiskup vrhbosanski Vinko kard. Puljić u zajedništvu s nadbiskupom Luigijem Pezzutom, apostolskim nuncijem u Bosni i Hercegovini, i pomoćnim biskupom vrhbosanskim mons. Perom Sudarom te uz koncelebraciju 15 svećenika.

Ovo euharistijsko slavlje održano je na dan kada je započeta je Jubilarna godina Božanskoga milosrđa, a proteklo je uz zahvalu za slugu Božjega Josipa Stadlera, koji se na današnji dan preselio u nebesku domovinu, te molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Nakon svete mise nastavljeno je slavlje u samostanu *Egipat*.

Sudjelovanje u slavlju

* Obilježavanje 125. obljetnice osnutka Družbe sestara Služavki Malog Isusa upriličeno je 12. prosinca 2015. u zagrebačkoj provinciji. U tom je slavlju sudjelovala provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji svoje zamjenice s. M. Anđe Vranješ. Nakon slavlja s. M. Anđa Vranješ nastavila je putovanje za Australiju, u posjetu bratu svećeniku vlč. Jozi Vranješ.

* Tijekom svečanog slavlja Božjega milosrđa 13. prosinca 2015. u sarajevskoj katedrali Srca Isusova nadbiskup vrhbosanski Vinko kard. Puljić otvorio je Sveta vrata milosrđa i predvodio euharistijsko slavlje uz suslavlje velikog broja svećenika i redovnika, te sudjelovanje brojnih redovnica. U slavlju su sudjelovale sestre naših zajednica u Sarajevu s djecom iz SDE-a.

* Družba sestara Kćeri Božje Ljubavi proslavila je 15. prosinca 2015. spomen na Drinske mučenice svečanim euharistijskim slavljem u 18 sati u crkvi Kraljice Svete Krunice na Banjskom Brijegu. Slavlju je nazočila provincij-

ska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Jelene Jovanović, s. M. Sandre Kapetanović i kandidatice Dragane Topić.

Posjete i pastoralna putovanja

* Zanimajući se za karizmatско djelovanje sestara, đakon Francesco d' Alfonso iz Belluna u pratnji gospodina Paola iz istog grada posjetio je naše zajednice u Gromiljaku i Sarajevu (samostan *Egipat*). Tom prigodom susreo se s provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić.

* U izaslanstvu dijeceze sv. Martina iz Eisenstadta (Austrija) sestra Marina Piljić pohodila je od 11. do 22. siječnja ove godine pokrajinu Kerala na jugozapadu Indije.

* Obilježavanje 20 godina od završetka rata na Balkanu i 20 godina volonterskog rada organizacije *Il Cerino*, te njihove suradnje sa sestrama Služavkama Malog Isusa, upriličeno je 21. veljače 2016. u zgradi Villa Camilla u San Siru na obali jezera Como. Tom su događaju nazočile s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Kristina Adžamić. Na poziv župnika župe Svete Ane don Serafina Barbere tom su prigodom 23. veljače 2016. sudjelovale u molitvenoduhovnom susretu i slavlju svete mise u mjestu Piatta kod Bormia.

Božićna čestitanja

* Čestitanje Božića s domjenkom za djelatnike upriličeno je 18. prosinca 2016. u našoj kući *Egipat*. Tom je prigodom provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić svim djelatnicima čestitala nadolazeće božićne blagdane i uručila prigodne darove.

* U ime provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić i zajednice sestara samostana *Egipat*, 21., 23. i 24. prosinca 2015. godine s. M. Kristina Adžamić, s. M. Klara Jerković i s. M. Jelena Jovanović s djecom SDE-a uručile su božićne čestitke s darovima: uzoritomu kardinalu Vinku Puljiću, pomoćnom biskupu dr. Peri Sudaru, apostolskome nunciju Luigiju Pezzutu, predsjedniku KVRPPBiH-a fra Lovri Gavranu, rektoru Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa vlč. Josipu Kneževiću s profesorima i odgojiteljima te ustanove, umirovljenim svećenicima u Svećeničkome domu, ravnatelju KŠC-a *Sveti Josip* vlč. Mariju Ćosiću, te najbližim suradnicima i dobročiniteljima zajednice.

* Na Badnji dan, 24. prosinca 2015., božićnom čestitanju kod nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića u vrhbosanskom nadbiskupskom Ordinarijatu u Sarajevu uz biskupe, redovničke poglavare i poglavarice, svećenike, časne sestre i đakone koji žive i djeluju u Sarajevu ili bližoj okolini, sudjelovala je naša provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Kristine Adžamić i sestara iz zajednica u nadbiskupiji i nunci-

jaturi. Božićnu čestitku kardinalu Puljiću u ime svih uputio je duhovnik Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu vlč Jakov Kajinić te čestitao skori srebrni jubilej njegova biskupskoga služenja. U obraćanju čestitarima kardinal Puljić je zahvalio svima za dolazak, za osobne čestitke i na srdačnim riječima vlč. Kajinića. Kazao je da je Božić svetkovanje Božjeg mira koji je darovan po ljubavi Božjoj. Svima je uz božićne želje prenio poruku pape Franje za Godinu Božanskoga milosrđa i poziv na obnovu duha. „Da bi uspjeli, Papa nam poručuje da nam se valja 'vratiti na ono što je bitno'“, rekao je kardinal Puljić te dodao da su za to potrebne sljedeće kreposti: misijski duh i pastoralni žar, sposobnost i pronicljivost, duhovnost i čovječnost, uzornost i vjernost, racionalnost i ljubaznost, neškodljivost i odlučnost, karitativnost i istinitost, poštenje i zrelost, poštovanje i poniznost, dužnost i pažnja, neustrašivost i spremnost te pouzdanost i trezvenost.

* Provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji sestara iz samostana *Egipat* provela je blagdan sv. Stjepana, 26. prosinca 2016., u radosnom čestitanju Božića i zajedništvu sa sestrama naših dviju zajednica u Vitezu – Samostan *Sv. Josip* i Dom *Sv. Josip*.

* Uzoriti Vinko kard. Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, sa suradnicima je 26. prosinca 2015. u 11 sati upriličio Božićni prijem u prostorijama Svećeničkoga doma Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu. Uz ostale uzvanike iz vjerskog i političkog života, u ime provincijske glavarice sudjeleovale su s. M. Kristina Adžamić i s. M. Sandra Kapetanović.

* U svetim božićnim danima provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić sa sestrama iz samostana *Egipat* pohodila je naše starije sestre u samostanu *Sveti Josip*, te sestre i štíćenike u Domu *Sveti Josip* u Vitezu, Duhovnom centru *Kuća Navještenja*, Doboju, Maglaju i Mostaru.

Slavlje Božića u samostanu Egipat

Božić, 25. prosinca 2015., proslavljen je u obiteljskom ozračju.

Slavlje je započelo na Badnju večer, 24. prosinca 2015., radosnim udomljenjem Djeteta Isusa u kapelici *Egipta* i toplim srcima djece i sestara. U procesiji smo unijeli kip Djeteta Isusa i nastavili s pjesmom i molitvom. Uz božićnu liturgiju u katedrali, koju je predslavio uzoriti kardinal Vinko Puljić, značajan je i dirljiv njegov božićni pohod Stadlerovoj duhovnoj obitelji u samostanu *Egipat*. Svi smo se obradovali pažnji i ljubavi uzoritoga kardinala Puljića i naših sestara. Tom prigodom pripravnice su izvele dojmljiv igrokaz o početku Družbe, o nadahnutim događajima našega Utemeljitelja i prvih sestara. Svi smo se, djeca i sestre, uz nazdravice i prigodne darove radovali Božiću.

Slavlje patrona i 20. obljetnice povratka u samostanu Egipat

Ove godine u slavlje patrona samostana *Egipat* – spomendna nevine dječice, utkale smo blagoslov kuće i slavlje 20. obljetnice povratka u *Egipat*. Za tu svečanost provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić pozvala je msgr. Luigija Pezzuta, apostolskog nuncija u BiH. Uz pjesmu, molitvu i asistenciju župnika katedralne župe vlč. Marka Majstorovića, blagoslovio je stanovnike i životni prostor Stadlerova *Egipta*. Nakon blagoslova djeca su zajedno sa sestrama odgojiteljicama izvela scenski prikaz djelovanja i zgodica iz života nadbiskupa Josipa Stadlera. Sestra provincijalka Admirata zorno je u prezentaciji prikazala radosni dan povratka u *Egipat*, te apostolskom nunciju zahvalila na iskazanoj blizini našoj redovničkoj zajednici. Nakon nekoliko pjesama u čast sluzi Božjem Josipu Stadleru započela je svečana sveta misa u samostanskoj kapelici. Poslije bogoslužja druženje je nastavljeno u radosnom zajedništvu kod obiteljskog stola.

Spomen na 25. obljetnicu biskupskoga ređenja uzoritoga kardinala Vinka Puljića

Na Bogojavljenje u katedrali Srca Isusova slavile smo svetu misu na nakanu našega kardinala Vinka Puljića i biskupa Pere Sudara prisjetivši se 25. i 20. obljetnice njihova biskupskoga ređenja. Za tu prigodu kardinal je pripremio i svečano uručio zahvalnice institucijama i osobama koje su ga pratile kroz 25-godišnju pastirsku službu u Crkvi vrhbosanskoj. Sestra provincijalka Admirata Lučić sudjelovala je na svečanoj dodjeli i preuzela zahvalnicu za sarajevsku provinciju naših sestara. Sestre naših zajednica iz okolice Sarajeva na čelu sa provincijskom glavaricom s. M. Admiratom Lučić sudjelovale su na svečanoj proslavi 25. obljetnice biskupske službe – u ponedjeljak, 18. siječanja 2016., na svečanoj akademiji u 19.30 sati u Svećeničkom domu i u utorak, 19. siječanja, 2016. na svetoj misi u 10.30 sati. Velika radost, čast i zadovoljstvo bilo nam je na svečanoj akademiji u čast kardinalove 25. obljetnice otpjevati njegovu dragu pjesmu *U se vrijeme godišta*. Riječi jubilarne i imendanske čestitke uzoritome kardinalu Vinku uputila su i djeca Stadlerova dječjeg *Egipta* (SDE-a) u pratnji s. M. Anđe Vranješ, zamjenice provincijske glavarice i ravnateljice SDE-a, te sestara odgojiteljica. Tom prigodom uručili su kardinalu Vinku na dar umjetničku sliku s likom djeteta Isusa, djelo slikara Charlesa Billicha (Karla Bilića) iz Australije.

Kulturna događanja

* Tradicionalni božićni koncert i prijem upriličen je 15. siječnja 2015. u Domu Oružanih snaga BiH, a u domaćinskoj ulozi bila je ministrica obrane BiH Marina Pendeš. U obraćanju uzvanicima ministrica je svim pripadnicima katoličke vjeroispovijesti čestitala Božić te svim nazočnima poželjela sretnu i uspješnu novu 2016. godinu. Vojni biskup mons. Tomo Vukšić, ta-

kođer, je pozdravio nazočne i čestitao Božić svim katolicima, te pozvao na činjenje dobra, zauzimanje za trajan i pravedan mir i unapređenje sloge među ljudima. U ime provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić i sestara Služavki Malog Isusa sudjelovale su s. M. Kristina Adžamić i s. M. Manda Pršlja.

* Djeca dječjeg vrtića *Srce* pri samostanu *Egipat* izvela su 21. prosinca 2015. u kućnoj dvorani božićnu predstavu za roditelje i rodbinu. Pod vodstvom teta – odgojiteljica iz vrtića i ravnateljice s. M. Mande Pršlje, djeca su razveštila svoje najmilije svojim umjetničkim sposobnostima. U ime sestara Služavki Malog Isusa nazočnoj publici obratila se s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, s porukom roditeljima da su oni uvijek prvi i najvažniji odgojitelji svoje djece.

* Istoga dana na tradicionalnoj božićnoj priredbi *Franjo i Sultan* održanoj u večernjim satima na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu nazočile su sestre iz zajednica samostana *Egipat* i *Kuće Navještenja* u Gromiljaku. Predstavu su pripremili studenti teologije uz pomoć prijatelja s Muzičke akademije u Sarajevu i Franjevačke zajednice na Nedžarićima.

Spomen rođendana i krštenja utemeljitelja Družbe – sluge Božjega Josipa Stadlera

* Slavonski Brod – Spomendan rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa i našega oca Utemeljitelja, proslavljen je 24. siječnja 2016. godine u župi i svetištu Gospe od brze pomoći u Slavonskome Brodu. U slavlju je sudjelovala provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Bertile Kovačević, sestara iz Brodskoga Vinogorja – s. M. Paskvaline Santre i s. M. Zlate Kobaš, te sestara iz Viteza.

* Sarajevo – Molitvenim programom i slavljem svete mise 24. siječnja 2016. u 18 sati u sarajevskoj katedrali Srca Isusova obilježen je 173. rođendan sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Toga dana sestre iz samostana *Egipat* pohodile su župe grada Sarajeva i s vjernicima molile za proglašenje blaženim Utemeljitelja Družbe. Sa istom nakanu pohodile su 31. siječnja 2016., župu *Presvetoga Trojstva* u Novom Sarajevu i 7. veljače 2016., župu Svetog Franje Asiškog u Dobrinji – Sarajevo.

Dana Bogu posvećena života

* Na blagdan Svijećnice – Prikazanja Gospodinova, kada Crkva slavi i Dan posvećenog života, te na kraju Godine posvećenog života, u utorak, 2. veljače 2016. u kapelici samostana *Egipat* u Sarajevu provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić primila je u postulaturu sestara Služavki Malog Isusa pripravnice Nikolinu Džavić i Katarinu Pilić. Njihov duhovni rast na putu nas-

ljedovanja Isusa povjeren je sestri prefekti Mandi Pršlji. Svjedoci toga čina bile su sestre iz zajednice samostana *Egipat* i sestre iz naših zajednica u Apostolskoj nuncijaturi, Nadbiskupiji, Gromiljaku i Vitezu.

Obilježen Dan bolesnika

* Sarajevo – Na dan Blažene Djevice Marije Lurdske 11. veljače 2016. sestre Služavke Malog Isusa i članovi Društava Prijatelja Malog Isusa okupili su se u samostanu *Egipat* na molitvu za zdravlje duše i tijela. Sjedinili su molitvu svete krunice s molitvama diljem svijeta, osobito onima u Lurdu za sve bolesnike. Sestre su sa nazočnima molile po uzoru Svetoga Oca Franje koji je u središte pozornosti za ovogodišnji Svjetski dan bolesnika stavio Milosrdnog Isusa koji na molbu svoje majke Marije čini čudo (usp. Iv 2,5). Nakon adoracije svetu misu je slavio vlč. Marko Majstorović, katedralni župnik. U propovijedi je istaknuo kako blagdan Marije Lurdske, a ujedno i Međunarodni dan bolesnika u korizmenom vremenu pomaže da se bolje pripremimo za svetkovinu Uskrsa. Po završetku bogoslužja nastavljeno je druženje sestara, djece SDE-a i bolesnika uz ugodni razgovor i zakusku.

* Vitez – U povodu Dana bolesnika i spomendana Gospe Lurdske, 11. veljače 2016. godine proslavljen je 24. po redu svjetski Dan bolesnika u našem Domu *Sveti Josip* u Vitezu. Pred-misno slavlje započelo je duhovno-meditativnim programom sa osobljem i štíćenicima Doma. Uz meditativna razmišljanja i pjesme posvećene dragoj Gospi molila se sveta krunica. Kroz to vrijeme tri svećenika bila su na raspolaganju za sakrament svete ispovijedi. Uslijedilo je slavlje sv. mise koju je predslavio vlč. Jakov Kajinić u koncelebraciji s vlč. Josipom Kneževićem i duhovnikom Doma vlč. Pavom Brajinovićem.

* Gromiljak, *Kuća Navještenja* – Svjetski dan bolesnika i zdravstvenih djelatnika obilježen je 13. veljače 2016. godine molitvom i susretom s bolesnicima u župi Imena Marijina u Gromiljaku. U *Kući Navještenja* sestara Služavki Malog Isusa svečano euharistijsko slavlje s bolesnicima predslavio je duhovnik sestara klarisa i župni vikar župe Brestovsko fra Gabrijel Tomić u koncelebraciji s vojnim kapelnom vlč. Jakovom Pavlovićem i dosadašnjim župnikom preč. Markom Perićem. Misno je slavlje uzveličao zbor vojske iz Kiseljaka. Nakon misnoga slavlja nastavljeno je druženje uz pjesmu s bolesnicima i njihovim obiteljima.

* Mostar, RC *Sveta Obitelj* – U povodu Dana bolesnika i Gospe Lurdske biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Ratko Perić slavio je 11. veljače 2016. misno slavlje na stacionarnom odjelu Rehabilitacijskoga centra *Sveta Obitelj*. U misnom slavlju sudjelovali su bolesnici RC-a *Sveta Obitelj*, medicinsko osoblje, djelatnici Caritasa, volonteri, Prijatelji Malog Isusa sa sestrama Služavkama Malog Isusa. Bogoslužje su

sviranjem i pjevanjem uveličale postulantice i kandidatice ŠSF-i s odgajateljicom s. Danijelom Brekalo.

* Neum – U povodu Dana bolesnika krizmanici župe Gospe od Zdravlja u Neumu prevođeni s. M. Anđelinom Perić posjetili su 12. veljače 2016. stare i nemoćne u staračkom domu *Mirna luka*. Ovim djelom milosrđa počastili su samoga Isusa, a bolesnima i nemoćnima pokazali ljubav i pažnju uz kolačiće i pjesmu. Posjet su završili molitvom i svetom misom s nakanom za potrebe starijih i nemoćnih osoba. Vrijeme korizme ih potiče da nastave i dalje s djelima milosrđa prema starijim, bolesnim i nemoćnim osobama.

Pastoralne djelatnosti u medijima

* Dokumentarnu emisiju na temu Božića i njegova slavlja kod sestara Služavki Malog Isusa snimio je 9. prosinca 2015. godine u samostanu *Egipat* RTRS iz Banja Luke, a u snimanju je sudjelovala provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić, govoreći s posebnim naglaskom na duhovnost i karizmu služenja Djetetu Isusu. Emisija s nazivom *Lepeza milosrđa* emitirana je 24. i 25. prosinca 2015. u sklopu vjerskog programa RTRS-a.

* Federalna televizija prikazala je 25. prosinca 2015. javnosti Bosne i Hercegovine dokumentarni program o životu i radu sestara Služavki Malog Isusa sarajevske provincije. Program je uredila novinarka Marina Knežević.

* U emisiji *Porodični magazin* izravno prenošenoj 22. prosinca 2015. na valovima FRBiH-a sudjelovale su s. M. Kristina Adžamić i s. M. Jelena Jovanović s dvoje djece iz SDE-a – Ivicom Sliškovićem i Anitom Hrgota. Urednica emisije bila je novinarka Aida Hadžiabdić. Sestre su u emisiji, između ostalog, govorile o karizmi Družbe, radu s djecom, slavlju Božića u samostanu *Egipat*, a djeca o svojim radosnim trenucima u SDE-u.

* U ime sestara Služavki Malog Isusa, koje na poseban način časte Dijete Isusa i njegovo rođenje u liku čovjeka, provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić uputila je 22. prosinca 2015. vjernicima riječi božićne čestitke preko radio valova postaje *Mir Međugorje*.

Susreti sestara juniorki

Mjesečni susreti za sestre juniorke održani su 24. siječnja 2016. godine u samostanu *Egipat* i 6. veljače 2016. godine, u prostorijama Apostolske nuncijature pod vodstvom učiteljice juniorki s. M. Kate Zadro. Na susretima su obrađene teme vezane uz Bulu *Lice milosrđa* i temu posta u kršćanskom i redovničkom životu.

Preporuka u molitve

Našu zajednicu su napustile, 7. veljače 2016., pripravnice Valentina Šunjić i Dragana Topić. Osvrt na zajednički prijeđeni put budio je tugu. Ipak upirući

pogled prema Isusu koji uvijek poziva govoreći: *Ako hoćeš poći za mnom odreci se...* U vaše molitve preporučamo njihov životni put i put obnove žara i vjernosti svake Služavke Maloga Isusa.

Stručni skupovi i edukacije

* S. M. Ljilja Marinčić položila je vozački ispit 21. studenoga 2015. u Kiseljaku i 4. prosinca 2015. primila vozačku dozvolu.

* Na Katehetskoj zimskoj školi u Zagrebu su od 7. do 9. siječnja 2016. sudjelelovale naše sestre: s. M. Marina Perić, s. M. Anđelina Perić, s. M. Tereza Dokić i s. M. Rozelina Knežević.

Sjednice Provincijske uprave

U samostanu *Egipat* 10. prosinca 2015. i 20. siječnja 2016. održane su sjednice provincijske uprave pod vodstvom provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić.

Vizitacija zajednica

Provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Bertile Kovačević obavila je vizitaciju u zajednicama: Samostan *Svetoga Rafaela* u Voćinu, 22. siječnja 2016.; Samostan *Sluga Božji Josip Stadler* u Slavonskom Brodu, 23. siječnja 2016.; Samostan *Svetoga Josipa Radnika* u Zagrebu, 26. siječnja 2016.; Samostan *Dolorosa* u Čardaku kod Modriče, 20. – 22. veljače 2016.; Samostan *Sveta Mala Terezija* u Doboju, 22. – 25. veljače 2016. Također, obavila je 12. veljače 2016. vizitaciju u zajednicama sestara u Apostolskoj nuncijaturi i 15. veljače 2016. u Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije. Provincijska glavarica u pratnji s. M. Anđe Vranješ obavila je vizitaciju 29. veljače 2016. u zajednici sestara u Prozoru.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Korizmena poruka Vrhovne glavarice Družbe	6
▪ Uskrsna čestitka Vrhovne glavarice i provincijskih glavarica	9
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	16
▪ U Svetoj godini milosrđa milosrdni poput oca Utemeljitelja	19
▪ Stadlerove stranice	40
▪ Sestrinsko zajedništvo	57
▪ Karizmatско poslanje	89
▪ Odjeci vremena	109
▪ Priznanja i zahvalnosti	111
▪ Pokojna rodbina	119
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	120
▪ Vijesti od broja do broja	127
▪ Sadržaj	152